

**İZNİK İNİKLİ KÖYÜ'NDE
GELENEKSEL DOKU ANALİZİ
VE
REHABİLİTASYON ÖNERİSİ**

**2014
YÜKSEK LİSANS TEZİ
MİMARLIK ANABİLİM DALI**

Müge YAKIŞIK

**İZNİK İNİKLİ KÖYÜ'NDE GELENEKSEL DOKU ANALİZİ
VE
REHABİLİTASYON ÖNERİSİ**

Müge YAKIŞIK

**Karabük Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Mimarlık Anabilim Dalında
Yüksek Lisans Tezi
Olarak Hazırlanmıştır**

**KARABÜK
Haziran 2014**

Müge YAKIŞIK tarafından hazırlanan “İZNİK İNİKLİ KÖYÜ’NDE GELENEKSEL DOKU ANALİZİ VE REHABİLİTASYON ÖNERİSİ” başlıklı bu tezin Yüksek Lisans Tezi olarak uygun olduğunu onaylarım.

Yrd. Doç. Dr. Süheyla BİRLİK
Tez Danışmanı, Mimarlık Anabilim Dalı

Bu çalışma, jürimiz tarafından oy birliği ile Mimarlık Anabilim Dalında Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir. 16 / 06 / 2014

Ünvanı, Adı SOYADI (Kurumu)

İmzası

Başkan : Yrd. Doç. Dr. Timur KAPROL (TÜ)

Üye : Doç. Dr. Suat ÇABUK (KBÜ)

Üye : Yrd. Doç. Dr. Süheyla BİRLİK (KBÜ)

09./07/2014

KBÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu, bu tez ile, Yüksek Lisans derecesini onamıştır.

Prof. Dr. Mustafa BOZ
Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü

“Bu tezdeki tüm bilgilerin akademik kurallara ve etik ilkelere uygun olarak elde edildiğini ve sunulduğunu; ayrıca bu kuralların ve ilkelerin gerektirdiği şekilde, bu çalışmadan kaynaklanmayan bütün atıfları yaptığımı beyan ederim.”

Müge YAKIŞIK

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

İZNİK İNİKLİ KÖYÜ'NDE GELENEKSEL DOKU ANALİZİ VE REHABİLİTASYON ÖNERİSİ

Müge YAKIŞIK

**Karabük Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Mimarlık Anabilim Dalı**

Tez Danışmanı:

Yrd. Doç. Dr. Süheyla BİRLİK

Haziran 2014, 165 sayfa

Bu çalışma kapsamında kırsal dokunun süreklilik bağlamında geliştiğini vurgulamak adına tarihsel süreç içerisinde geleneksel kırsal dokunun geçmişten günümüze nasıl şekillendiğine ve buna etki eden faktörlere değinilmiştir. Kırsal doku ve geleneksel mimarlık örnekleri Dünya’da ve Türkiye’de olmak üzere iki aşamada ele alınmıştır. Dünya miras listesinde koruma altına alınıp, rehabilitasyon önerileri hayata geçirilmiş olan geleneksel doku örnekleri incelenmiştir. Bütün bu çalışmalar bağlamında İnikli Köyü geleneksel doku analizi yapılarak, koruma altına alınmamış, yerel mimari örneklerini bünyesinde barındıran bu geleneksel dokunun, gelecek kuşaklara aktarılabilmesi adına köyün belirlenmiş olan kısmı için rehabilitasyon önerisinde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler : Kırsal yerleşmeler, köy, İnikli Köyü, İnikli Evleri, rehabilitasyon.

Bilim Kodu : 805.1.218

ABSTRACT

M. Sc. Thesis

TRADITIONAL STRUCTURE ANALYSIS AND REHABILITATION PROPOSAL IN İZNIK İNİKLİ VILLAGE

Müge YAKIŞIK

Karabük University

Graduate School of Natural and Applied Sciences

Department of Architecture

Thesis Advisor :

Asst. Prof. Süheyla BİRLİK

June 2014 , 165 pages

Within this study ,in order to emphasize that the rural structure has evolved in the context of a continuum, it is mentioned that how the traditional rural structure has formed from past to present during the historical process and the factors that influence it. Rural structure and traditional architectural samples have been evaluated in two stages as in Turkey and in the world. It was protected through the world's heritage list and traditional structure samples that their rehabilitation advices were implemented were examined. In the context of all these studies by analysing the traditional structure of İnikli Village, the rehabilitation for this traditional structure which isn't taken under protection, embodies local architecture samples has been suggested in the designated area of the village in order to transmit to future generations.

Key Words : Rural settlements, village, İnikli Village, İnikli's traditional house, rehabilitation.

Science Code : 805.1.218

TEŞEKKÜR

Çalıőmanın oluşturulması ve yürütülmesinde bilgisini ve desteğini esirgemeyen danıőman hocam sayın Yrd. Doç. Dr. Süheyla BİRLİK'e, İnikli Köyü sakinlerine, Bursa Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü'ne, İznik Arkeoloji Müzesine, bütün eğitim hayatım boyunca benden desteklerini ve sevgilerini esirgemeyen sevgili annem Sema YAKIŞIK, babam Orhan YAKIŞIK, kardeőim Mert YAKIŞIK ve eőim Öğretim Görevlisi Ahmet Yılmaz AKBULUT'a teőekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
KABUL.....	ii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	v
TEŞEKKÜR.....	vii
İÇİNDEKİLER	viii
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	xi
ÇİZELGELER DİZİNİ	xix
BÖLÜM 1.	1
GİRİŞ	1
BÖLÜM 2.	3
KIRSAL YERLEŞİMLER.....	3
2.1. KIRSAL YERLEŞİMLER	3
2.1.1. Dünyadaki İklim Kuşaklarına Göre Kırsal Yerleşme Örnekleri	9
2.1.2. Türkiye’deki İklim Kuşaklarına Göre Kırsal Yerleşme Örnekleri.....	17
2.2. KIRSAL YERLEŞİMLERİ BİÇİMLENDİREN FAKTÖRLER	20
2.2.1. İklim.....	20
2.2.2. Topoğrafya.....	21
2.2.3. Malzeme	21
2.2.4. Sosyo-Ekonomik Yapı.....	23
2.3. KIRSAL YERLEŞME ŞEKİLLERİ	24
2.3.1. Geçici Yerleşme Şekilleri	24
2.3.2. Kalıcı Yerleşme Şekilleri.....	28
2.4. KÖY	29
2.4.1. Coğrafi Konumlarına Göre Köyler	31
2.4.2. Şekillerine Göre Köyler	32

2.5. KÖY REHABİLİTASYON ÇALIŞMALARI	36
BÖLÜM 3.	42
İNİKLİ KÖYÜ	42
3.1. BURSA İLİ İZNIK İLÇESİ KÖYLERİ.....	42
3.2. İNİKLİ KÖYÜ	45
3.2.1. Fiziksel Yapı.....	45
3.2.1.1. Doğal Çevre Özellikleri	45
3.2.1.2. Yapay Çevre Özellikleri	51
3.2.2. Toplumsal Yapı	64
3.2.2.1. Sosyo-Kültürel Özellikler	64
3.2.2.2. Sosyo- Ekonomik Özellikler.....	72
3.3. İNİKLİ EVLERİ.....	73
3.3.1. Parsel Kullanımı	73
3.3.2. Mekan Örgütlenmesi	75
3.3.3. Cephe Düzeni.....	82
3.3.4. Yapı Sistemi ve Malzeme.....	89
3.3.5. Süsleme Elemanları	90
3.3.6. Samanlıklar	92
3.3.7. Ocaklar.....	93
BÖLÜM 4.	95
İNİKLİ KÖYÜ REHABİLİTASYON ÇALIŞMASI	95
4.1. İNİKLİ KÖYÜ REHABİLİTASYON ÇALIŞMASI.....	95
4.1.1. Mevcut Durum.....	95
4.1.2. İşlevsel Dağılım	96
4.1.3. Kat Adedi.....	97
4.1.4. Malzeme Analizi	98
4.1.5. Tescillenmesi Önerilen Yapılar	99
4.2. ÇALIŞMA ALANI.....	100
4.2.1. Rehabilitasyon Önerisi.....	101
4.2.1.1. Mevcut Durum Silueti.....	102

	<u>Sayfa</u>
4.2.1.2. Betonarme Yapıların Peyzaj ile Rehabilitasyonu	103
4.2.1.3. Köy Rehabilitasyon Önerisi	103
BÖLÜM 5.	105
SONUÇ VE ÖNERİLER	102
KAYNAKLAR	109
EK AÇIKLAMALAR A. TESCİLLİ YAPILARIN ENVANTER FİŞLERİ	119
EK AÇIKLAMALAR B. TESCİLLENMESİ ÖNERİLEN YAPILARIN ENVANTER FİŞLERİ	133
EK AÇIKLAMALAR C. ANITSAL ESERLERİN ENVANTER FİŞLERİ	140
ÖZGEÇMİŞ	146

ŞEKİLLER DİZİNİ

Sayfa

Şekil 2.1. Hattuşaş damdan girilen evler, Çorum.....	4
Şekil 2.2. Karain Mağarası, Antalya	5
Şekil 2.3. Öküzini Mağarası, Antalya	5
Şekil 2.4. Çayönü, Diyarbakır	6
Şekil 2.5. Çatalhöyük, Konya.....	7
Şekil 2.6. Dünya üzerinde Tundra ikliminin görüldüğü bölgeler.....	10
Şekil 2.7. Buzdan ev iglo.....	11
Şekil 2.8. Ren Geyiği derisinden yapılan çadırlar	11
Şekil 2.9. Dünya üzerinde karasal iklimin görüldüğü bölgeler	11
Şekil 2.10. Krapje köyü, Hırvatistan	11
Şekil 2.11. Lopuszna Dworek köyü, Polonya	11
Şekil 2.12. Dünya üzerinde çöl ikliminin görüldüğü bölgeler	12
Şekil 2.13. Beehive Evleri, Suriye	12
Şekil 2.14. Dogon köyü, Mali	12
Şekil 2.15. Dünya üzerinde savan ikliminin görüldüğü bölgeler	13
Şekil 2.16. Gao köyü, Mali.....	13
Şekil 2.17. Maseru köyü, Lesotho	13
Şekil 2.18. Dünya üzerinde step ikliminin görüldüğü bölgeler.....	14
Şekil 2.19. Victoria köyü, Avusturalya	14
Şekil 2.20. Einsiedeln köyü, İsviçre.....	14
Şekil 2.21. Dünya üzerinde ılıman ikliminin görüldüğü bölgeler.....	15
Şekil 2.22. Pantelemonas köyü, Yunanistan	15
Şekil 2.23. Kovachevitsa köyü, Bulgaristan	15
Şekil 2.24. Dünya üzerinde ekvatorial iklimin görüldüğü bölgeler	16
Şekil 2.25. Inle-Yawnghe köyü, Endonezya	16
Şekil 2.26. Mnong Longhouse köyü, Vietnam	16
Şekil 2.27. Türkiye’de görülen iklim çeşitleri	17
Şekil 2.28. Serenli Köyü, Mardin.....	19

Sayfa

Şekil 2.29. Harran, Urfa	19
Şekil 2.30. Şirince köyü, İzmir	19
Şekil 2.31. Alaçatı köyü, İzmir	19
Şekil 2.32. Cumalıkızık, Bursa	20
Şekil 2.33. Şenyuva köyü, Rize	20
Şekil 2.34. Scenic köyü, Almanya	21
Şekil 2.35. Kocabey köyü, Artvin	21
Şekil 2.36. Positano köyü, İtalya.....	21
Şekil 2.37. Kayaköy, Fethiye	21
Şekil 2.38. Chester köyü, ABD	22
Şekil 2.39. Alipaşa Köyü, Mardin.....	22
Şekil 2.40. Barthomley köyü, İngiltere	23
Şekil 2.41. İbsil köyü, Trabzon	23
Şekil 2.42. Qurika berbere köyü, Morokko	23
Şekil 2.43. Harran, Urfa	23
Şekil 2.44. Khajjiar yaylası, Hindistan.....	24
Şekil 2.45. Kıran Yaylası, Gümüşhane	24
Şekil 2.46. Maharashtra mezarası, Hindistan.....	25
Şekil 2.47. Basa mezarası, Siirt	25
Şekil 2.48. Brickendon köyü, Avustralya	25
Şekil 2.49. Çavdarlı Köyü, Artvin	25
Şekil 2.50. Krasniyi ağılı, Kazakistan.....	26
Şekil 2.51. Karacaören ağılı, Eskişehir	26
Şekil 2.52. Nukesryme obası, Kamerun.....	27
Şekil 2.53. Sopel obası, Gürcistan	27
Şekil 2.54. Nagan çiftliği, Güney Kore.....	28
Şekil 2.55. Paşa çiftliği, Bursa	28
Şekil 2.56. Masca köyü, İspanya	28
Şekil 2.57. Dereyurt köyü, Trabzon	28
Şekil 2.58. Oia köyü, Yunanistan.....	29
Şekil 2.59. İhsaniye köyü, Bursa.....	29
Şekil 2.60. Casares köyü, İspanya.....	31

Sayfa

Şekil 2.61. Çökene köyü, Bursa	31
Şekil 2.62. Panagia köyü, Yunanistan.....	32
Şekil 2.63. Kumyaka köyü, Bursa.....	32
Şekil 2.64. Shirakawa köyü, Japonya	32
Şekil 2.65. Bilaluşağı köyü, Elazığ	32
Şekil 2.66. Hallstat köyü, Avusturya	33
Şekil 2.67. Göllüce köyü, Bursa.....	33
Şekil 2.68. Banat köyü, Romanya.....	33
Şekil 2.69. Hacılar obası köyü, Safranbolu.....	33
Şekil 2.70. Lorraine köyü, Fransa	34
Şekil 2.71. Quebec köyü, Fransa.....	34
Şekil 2.72. Adelboden köyü, İsviçre	34
Şekil 2.73. Çeşel köyü, Giresun	34
Şekil 2.74. Monterosso köyü, İtalya	35
Şekil 2.75. Çobankaya köyü, Afyon	35
Şekil 2.76. Dünya'dan yıldız köy örnekleri	35
Şekil 2.77. Viscri'de restorasyon çalışmaları.....	37
Şekil 2.78. Holaršovice köyü restorasyon çalışmaları.....	37
Şekil 2.79. Hollókó köyü restorasyon çalışması sonrası görünüş.....	38
Şekil 2.80. Hahoe ve Yangdong köylerinden görünüş.....	39
Şekil 2.81. Shirakawa ve Gokayama köyleri	40
Şekil 2.82. Xidi ve Hangcun köyleri.....	40
Şekil 2.83. Zili köyü, Çin	41
Şekil 2.84. Sanmenli köyü, Çin.....	41
Şekil 3.1. İznik ilçesine bağlı olan köylerin haritası	42
Şekil 3.2. İhsaniye köyü uydu fotoğrafı	43
Şekil 3.3. İhsaniye köyü genel görüntüsü.....	43
Şekil 3.4. Mecidiye Köyü uydu fotoğrafı.....	44
Şekil 3.5 Mecidiye köyü genel görünüş	44
Şekil 3.6. Sansarak köyü uydu fotoğrafı	44
Şekil 3.7. Sansarak köyü genel görünüş.....	44
Şekil 3.8. İnikli köyü kuzey yamacı görüntüsü	45

Sayfa

Şekil 3.9. Karasu deresi.....	46
Şekil 3.10. Zeytin ağaçlarının arasındaki Karasu Deresi	46
Şekil 3.11. Çalı tepeden İznik Gölü manzarası	46
Şekil 3.12. İnikli genel görünüm.....	46
Şekil 3.13. Dünya üzerinde Türkiye	47
Şekil 3.14. Bursa uydu fotoğrafı	47
Şekil 3.15. İznik uydu fotoğrafı	47
Şekil 3.16. İnikli uydu fotoğrafı.....	47
Şekil 3.17. Bursa deprem haritası	48
Şekil 3.18. Işıklı baba mevki.....	49
Şekil 3.19. İnikli manyetik rasathane.....	49
Şekil 3.20. Göl manzaralı İnikli taş ocağı	50
Şekil 3.21. İnikli Taş Ocağı.....	50
Şekil 3.22. Samanlı dağlarının eteği	50
Şekil 3.23. Köyün topografyaya uyumu	50
Şekil 3.24. Mezarlık yolu ve köyün girişi	51
Şekil 3.25. İnikliden ova ve göl manzarası	51
Şekil 3.26. Erik Ağacı	51
Şekil 3.27. Kekik ayıklayan köylü kadınlar	51
Şekil 3.28. Hacı Mehmet cami	52
Şekil 3.29. Yeni cami	52
Şekil 3.30. Tarihi caminin kadınlar bölümü.....	52
Şekil 3.31. Tarihi cami minber.....	52
Şekil 3.32. Çandarlı cami kalıntıları	54
Şekil 3.33. Caminin bir kısmı yıkılan minaresi.....	54
Şekil 3.34. Köyün içerisinde bulunan hamam	54
Şekil 3.35. Hamam planı.....	54
Şekil 3.36. Hamamın göbek taşı	55
Şekil 3.37. İç mekandan kubbe görüntüsü	55
Şekil 3.38. Tarihi Çandarlı hamam	56
Şekil 3.39. Hamam kubbe görüntüsü	56
Şekil 3.40. 1960'lı yıllar ilkokul öğrencileri.....	57

Sayfa

Şekil 3.41. İnikli köyü ilkokulu	57
Şekil 3.42. Köy bakkalı.....	57
Şekil 3.43. Köy meydanındaki tarihi sarnıç	57
Şekil 3.44. Su deposu	58
Şekil 3.45. Kahvenin önünde bulunan su kuyusu	58
Şekil 3.46. Kaya mezarı kalıntısı	58
Şekil 3.47. İçerisinde mangal yapılan mezar kalıntısı.....	58
Şekil 3.48. Üç gözlü Kuruköprü	59
Şekil 3.49. Köprünün en büyük gözü.....	59
Şekil 3.50. Taş köprü genel görünüş.....	59
Şekil 3.51. Taş köprü'den detay.....	59
Şekil 3.52. Dikilitaş.....	60
Şekil 3.53. Kaide detayı	60
Şekil 3.54. Organik sokaklar	61
Şekil 3.55. Asfalt yol.....	61
Şekil 3.56. Patika yollar	61
Şekil 3.57. Organik merdivenler	61
Şekil 3.58. Köy kahvesi ve asma	61
Şekil 3.59. Köy meydanı.....	61
Şekil 3.60. Çalı tepe mevki	62
Şekil 3.61. İnikli ovası manzarası	62
Şekil 3.62. Çalı tepe futbol sahası.....	62
Şekil 3.63. Ova ve göl manzarası.....	62
Şekil 3.64. Köy çeşmesi	63
Şekil 3.65. Eskiden dibek taşı olarak kullanılan tarihi sütun başlığı	63
Şekil 3.66. Yeni cami çeşmesi	63
Şekil 3.67. Köy meydanında oturma alanı	63
Şekil 3.68. Elektrik direkleri	63
Şekil 3.69. Işıklı baba mevki.....	63
Şekil 3.70. Parpul dede türbesi.....	65
Şekil 3.71. Su kabağı ustası Ragıp Ablay	67
Şekil 3.72. Gece lambası su kabakları	67

	<u>Sayfa</u>
Şekil 3.73. Düğün anısı	69
Şekil 3.74. Düğün halayı ve gelin alıcı	69
Şekil 3.75. Askerlik hatırası	70
Şekil 3.76. İnikli meydanında İznik festivali	71
Şekil 3.77. İnikli köyünde festival yemeği	71
Şekil 3.78. İznik üzüm festivali üzümünden Türkiye haritası	71
Şekil 3.79. İnikli tarım arazileri	73
Şekil 3.80. Samanlı Dağı eteğinde İnikli köyü	73
Şekil 3.81. Köyde bulunan büyükbaş hayvanlar	73
Şekil 3.82. Şeftali bahçeleri	73
Şekil 3.83. Parsel kullanımına göre konutların şekillenmesi	74
Şekil 3.84. Yapı parselin sokağa bakan tarafına inşa edilmiştir	75
Şekil 3.85. Bahçe yol cephesindedir, yapı arka tarafa inşa edilmiştir	75
Şekil 3.86. Güçlü bir sınır oluşturan bahçe duvarı.....	75
Şekil 3.87. Sınırı belirleyen bahçe duvarı	75
Şekil 3.88. Bodrum kat envanter no:12.....	76
Şekil 3.89. Tescilsiz yapı bodrum kat	76
Şekil 3.90. Tescilsiz yapı bodrum kat	76
Şekil 3.91. Bodrum kat envanter no:5.....	76
Şekil 3.92. Zemin kat envanter no: 12	77
Şekil 3.93. Tescilsiz yapı zemin kat.....	77
Şekil 3.94. Tescilsiz yapı zemin kat.....	77
Şekil 3.95. Tescilsiz yapı zemin kat.....	77
Şekil 3.96. Eyvan envanter no: 12	78
Şekil 3.97. Eyvan envanter no: 5	78
Şekil 3.98. Sofa envanter no: 8	78
Şekil 3.99. Sofa envanter no:12	78
Şekil 3.100. İnikli köyü evleri plan tipleri	79
Şekil 3.101. Tavan ve yer döşemesi envanter no: 8.....	80
Şekil 3.102. Ahşap tavan döşemesi.....	80
Şekil 3.103. Ahşap zemin döşemesi.....	80
Şekil 3.104. Ahşap tavan ve yer döşemesi.....	80

Sayfa

Şekil 3.105. Ahşap merdiven envanter no: 12	81
Şekil 3.106. Merdiven envanter no: 8	81
Şekil 3.107. Ahşap merdiven	81
Şekil 3.108. Ahşap merdiven envanter no: 5	81
Şekil 3.109. Envanter no: 7	82
Şekil 3.110. Ön cephe görünüş çizim envanter no: 7.....	82
Şekil 3.111. Envanter no: 12	83
Şekil 3.112. Ön cephe görünüş çizim envanter no: 12.....	83
Şekil 3.113. Envanter no: 8	83
Şekil 3.114. Ön cephe görünüş çizim envanter no: 8.....	83
Şekil 3.115. Tescilsiz yapı	84
Şekil 3.116. Tescilsiz yapı ön cephe görünüş çizimi	84
Şekil 3.117. Envanter no: 3	84
Şekil 3.118. Ön cephe görünüş çizim Envanter no: 3	84
Şekil 3.119. İnikli Köyü evleri pencere şekilleri	85
Şekil 3.120. Envanter no: 8	86
Şekil 3.121. Envanter no: 12	86
Şekil 3.122. Envanter no: 1	86
Şekil 3.123. Envanter no: A1	86
Şekil 3.124. İnikli köyü evleri kapı örnekleri	86
Şekil 3.125. Envanter no: 12	87
Şekil 3.126. Envanter no: 3	87
Şekil 3.127. İnikli köyü konutları çatı şekilleri.....	87
Şekil 3.128. Tescilsiz yapı cumbası	88
Şekil 3.129. Tescilsiz yapı cumbası	88
Şekil 3.130. Tescilsiz yapı pencere cumbası.....	88
Şekil 3.131. Envanter no: 1	88
Şekil 3.132. Tescilsiz yapı balkon.....	89
Şekil 3.133. Balkon envanter no: 5	89
Şekil 3.134. Balkon envanter no: 3	89
Şekil 3.135. Tescilsiz yapı balkon.....	89
Şekil 3.136. Kerpiç yapı malzemesi.....	90

Sayfa

Şekil 3.137. Yığma moloz taş duvar	90
Şekil 3.138. Ahşap çatkılı kerpiç dolgu sistem samanlık.....	90
Şekil 3.139. Ahşap çatkılı yığma moloz taş duvar sistemi	90
Şekil 3.140. Ahşap tavan süslemesi envanter no: 6	91
Şekil 3.141. Ahşap tavan süslemesi envanter no: 7	91
Şekil 3.142. Ahşap tavan süslemesi envanter no: A1	91
Şekil 3.143. Ahşap tavan süslemesi envanter no: 5	91
Şekil 3.144. Envanter no: 12	92
Şekil 3.145. Yüklük envanter no: 8.....	92
Şekil 3.146. Ocağın kapatılıp yüklük olarak kullanılması	92
Şekil 3.147. Ocağın kapatılıp yüklük olarak kullanılması	92
Şekil 3.148. Kerpiç samanlık	93
Şekil 3.149. Ahşap samanlık.....	93
Şekil 3.150. Koruluk	93
Şekil 3.151. Koruluk	93
Şekil 3.152. Bahçede bulunan ocak	94
Şekil 3.153. Ev içerisinde kaldırılan ocak.....	94
Şekil 4.1. Mevcut durum analizi paftası	95
Şekil 4.2. İşlevsel dağılım paftası	96
Şekil 4.3. Kat adedi analiz paftası.....	97
Şekil 4.4. Malzeme analiz paftası	98
Şekil 4.5. Tescillenmesi önerilen yapılar	99
Şekil 4.6. Çalışma alanının köy dokusu içerisindeki yeri	100
Şekil 4.7. Köyün silüet çalışması için seçilen bölgenin fotoğrafı.....	101
Şekil 4.8. Mevcut durum silüeti	102
Şekil 4.9. Mevcut durum silüeti içerisinde bulunan betonarme yapılar.....	102
Şekil 4.10. Peyzaj ile rehabilitasyon çalışması	103
Şekil 4.11. Betonarme yapıların yerine geleneksel Türk evi tasarlanması	104
Şekil 4.12. Önerilen mevcut durum silüeti	104

ÇİZELGELER DİZİNİ

	<u>Sayfa</u>
Çizelge 3.1. İznik ilçesine bağlı köylerin isimleri.....	43
Çizelge 3.2. Demografik yapı değişim grafiği.....	66
Çizelge 3.3. Yöresel Şive	72

BÖLÜM 1

GİRİŞ

İlk çağlardan beri insanlar barınma ihtiyaçlarını karşılayabilmek için; doğada hazır olarak bulunan mağara ve ağaç kovuklarını kendilerine barınak edinmişlerdir. Zaman içerisinde dal, saz ve hayvan kemiklerini kullanıp üzerini deri ile örterek kendilerine daha gelişmiş barınaklar oluşturmuşlardır. Barınma ihtiyacı karşılanırken çevrede kolay ulaşabilen malzemelerden yararlanılmıştır [1]. Barınma ihtiyacından sonra en temel ihtiyaçlardan birisi ise; toplu yaşamdır. İnsanlar bireysel olarak üstesinden gelemeyecekleri eylemleri toplu halde daha kısa sürede çözüme ulaştırabilmişler ve toplu yaşama ihtiyacını karşılamak adına kırsal yerleşimleri meydana getirmişlerdir.

Bütün halkların gözünde geleneksel mimari özel bir yere sahiptir ve gurur kaynağıdır. Toplumun özelliklerini yansıtan çekici bir ürün olarak kabul edilir. Faydacı olmasının yanı sıra, ilgi çekici ve güzeldir. Hem çağdaş yaşamın ilgi odağı hem de toplumun geçmişinin bir belgesi olarak; insan eseri ve zamanının ürünüdür. Bir toplumun kültürünün temel anlatımı olan sivil mimarlık, bir yandan o kültürün bölgesiyle ilişkisini gösterirken; diğer yandan dünyanın kültürel çeşitliliğini yansıtması bakımından önemlidir [2].

Bugün uygarlık denince akla teknoloji ve gelişmişlikten önce, yerleşmiş bir kültürün geçmişinden kopmadan varlığını sürdürmesi ve ürünler vermesi gelmektedir. Burada geçmişin önemine ısrarla işaret edilmektedir. Çünkü geçmişin kanıtlarını ihmal eden toplumların gelecekte kendilerini kanıtlamaları zor olacaktır. Bu denli tarih ve kültüre sahip çıkma bilinci ciddi olarak 19. yüzyılla ortaya çıkmış ve gelişmiştir [3].

1930'lu yılların başlarına kadar koruma anlayışı sadece anıtsal yapıların restore edilerek yaşatılmasını kapsamaktaydı; ancak 1931 yılında İtalya'da anıt eserlerin

restorasyonu konusunda ilkeler belirlemek üzere toplanan Eski Eserler Yüksek Kurulu'nun 11 maddeden oluşan "Restorasyon Kartası (Carta Del Restaura)", anıt eserlerin çevresi ile birlikte ele alınması gerektiğini ifade etmekte ve "koruma" olgusunu tek yapı ölçeğinden kentsel ölçeğe geçiş sürecinin başlangıcı olarak kabul etmektedir [4].

1961 Anayasasında yer alan "koruma" olgusu 1964 Venedik Tüzüğü ile uluslar arası ortamda ilk kez "sit" kavramının tanımı yapılarak; kırsal veya kentsel sitleri de kapsayacak biçimde genişletilmiştir. Koruma tek yapı ölçeğinden çevre ölçeğine genişletilmiştir. 1970'lerden sonra Türkiye'de koruma konusunda çağdaş yaklaşımların belirlenmesi ve yasal çerçevenin düzenlenmesi çabalarına girilmiştir [5]. Venedik Tüzüğü 1. Maddesinin de tarihi anıt şu şekilde tanımlanmaktadır; "Tarihi anıt kavramı sadece mimari eseri içine almaz, bunun yanında belli bir uygarlığın, önemli gelişmenin, tarihi bir olayın tanıklığını yapan kentsel ya da kırsal bir yerleşmeyi de kapsar. Bu kavram yalnız büyük sanat eserlerini değil, ayrıca zamanla kültürel anlam kazanmış basit eserleri de içine alır" [6].

Bu bağlamda; Dünya üzerindeki köy yerleşimlerinden yola çıkarak, Unesco Dünya miras listesine girmiş ve koruma altına alınmış olan kırsal yerleşim örnekleri incelenmiş, İnikli'nin günümüze kazandırılabilmesi için yapılabilecek olanlar ortaya konulmuştur. Geleneksel Türk evi plan şemasını bünyesinde barındıran İnikli köyü, muadilleri arasında korunmayı hak edecek 12 adet konut ve bir adet tarihi camisi, köy sınırları içerisinde bulunan antik eser kalıntıları, sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik özellikleri ile gelecek kuşaklara aktarılması gereken geleneksel kırsal yerleşimlere örnektir.

Bu çalışmada; İnikli Köyü'nün yok olmaya yüz tutmuş olan geleneksel dokusu tespit edilmiş, sosyal-kültürel ve ekonomik yönden köy irdelenmiş ve köyün seçilen bölgesi için rehabilitasyon önerisi hazırlanmıştır. İlk etapta sadece köyün bölümüne rehabilitasyon önerisi uygulanmış olup, gelecekte köyün tamamı için öneri getirilebilecek olan kısımlar tespit edilmiştir.

BÖLÜM 2

KIRSAL YERLEŞİMLER

2.1. KIRSAL YERLEŞİMLER

Ülkemizde kırsal yerleşimler coğrafi, kültürel ve ekonomik koşullara bağlı olarak farklı özellikler göstermektedirler. Genel olarak nüfusları 10.000'in altında olan, köy ve köy altı yerleşmelerden oluşan ve geçim kaynaklarında tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin birlikte yapıldığı ya da ön plana çıktığı yerleşmelere Kırsal yerleşmeler denir. Kırsal alanların tanımını kısaca kent dışı sahalar olarak da yapabiliriz [7].

Coğrafyacılar göre kırsal alan deyiminin içine, en küçük yerleşme birimi olan çiftliklerden başlayıp köye kadar uzanan yerleşmelerdeki yalnızca binalar değil; aynı zamanda bunların çevreleri, bahçeler, tarlalar ve tarım dışı başka fonksiyonlar da girmektedir [8].

Ansiklopedik bilgilere göre kır yerleşmeleri, şehir dışında yaşayan nüfus, şehir dışında ekili dikili alanlarda veya otlaklar çayırlar arasında yer alan köy, çiftlik vb. yerlerdeki yerleşimlerdir [9].

Türkiye'deki kırsal yerleşimler birbirinden farklı özelliklerde ve çeşitlidir. Bu farklılık ve çeşitliliğin nedenlerini ülkenin doğal ve beşeri şartlarında aramak gerekir. Anadolu'ya obalar halinde gelen göçebe çoban Türk boyları, yeni vatanlarında yerleşik hale geçerek, Türkiye'nin coğrafi yapısının bir sonucu olarak değişik yerleşme tiplerinin doğmasına neden olmuşlardır [10].

Kırsal yerleşimlerden söz edecek olursak; İnsan emeği ürünler ilk defa M.Ö. 600.000 – 12.000 yılları arasındaki Paleolitik Devirde belirmeye başlamıştır.

Dönemin uzunluğuna rağmen gelişme çok yavaş olmuştur. Yeryüzündeki şiddetli iklim değişikliklerine bağlı koşullar, bu devir insanların yaşantılarını etkilemiştir [11]. Yerleşik hayata geçilmesi, beraberinde ilk mimari faaliyetleri de getirmiştir. İnsan yerleşmelerinin ilk mekânlarını megaronlar¹ oluşturmaktadır. Megaronlar, Mezopotamya'yla birlikte ilk yerleşme bölgelerini barındıran Anadolu'da bir anlamda mimarlığın doğuşunun simgesidir. Ortaya konulan ilk eserler; tapınak, saray, hisar gibi anıtsal mimari ürünleri değil basit konutlar ve depolar olmuştur. Dolayısıyla mimarinin kökeninin konut mimarisinde yattığını söylemek yanlış olmaz [12].

Tüm zamanların ortak üretim dili olan konut, aynı zamanda en eski üretim alanlarından birisidir. Diğer canlıların doğal koşullara uyum sağlayabilmek için sahip oldukları imkânlar insanoğlunda var olmadığı için, varlığını sürdürebilmek adına bazı önlemler almıştır. Avcı toplayıcı zaman dilimindeki çukur barınaklar Şekil 2.1'de gösterildiği gibi ve ateşi rüzgârdan koruyacak çitler de göz önüne alınırsa Anadolu'da on binlerce yıllık bir barınma amaçlı üretim faaliyetinin çeşitlenerek günümüze kadar devam ettiğini görebiliriz [13].

a) Hattuşaş tepesi

b) Hattuşaş ev planları

Şekil 2.1. Hattuşaş damdan girilen evler, Çorum [14].

Doğadaki tüm canlılar gibi insanlar da dışarıdan gelebilecek tehlikelere karşı bir yere, bir şeye sığınma ihtiyacı duymuşlardır. Ancak, konutu sadece fiziki ihtiyaçların karşılandığı maddi öğeler olarak değerlendirmek yanlıştır. Bunlar aynı zamanda

¹ Megaron: Erken Tunç Çağı'nda ortaya çıkmaya başlayan; önünde giriş bölümü, içeride bir adet oda ve odanın ortasında ocak bulunan, dikdörtgen planlı taştan konut şeklidir.

sosyal, kültürel ve duygusal ihtiyaçlarımızı da karşılayan, insana ait olma hissini aşılayan ortamlardır. Var olmamızla birlikte başlayan bu ihtiyaçlar en başında tabiat ananın sunduğu bir nevi hazır ürünlerle (mağara, kovuk, in) ve bazı geçici çözümlerle karşılanmıştır [15].

İnsanoğlunun neolitik dönemde başladığı konut üretim ve tasarımı tüm tarih öncesi ve tarih çağlarında devam etmiş; neticede farklı kültür, toplum, iklim ve coğrafyalarda birbirinden oldukça değişik plan, tip, estetik ve görünümde konut modelleri ortaya çıkmıştır. Ancak tüm farklılıklarına rağmen bu konutların üretilmelerindeki amaç aynıdır ve başlangıçtaki saf halini büyük ölçüde muhafaza etmektedir. Anadolu coğrafyasında da insan topluluklarının görülmesi ilk kez Paleolitik döneme denk gelmektedir. Günümüze ulaşan çeşitli aletlerden ilk insanların Paleolitik Dönemde yaşadıkları anlaşılmaktadır [12]. Avcılık ve toplayıcılığa dayalı bir hayat tarzı sürdüren bu insanlar dağ kovuklarında, mağaralarda ve geçici konutlarda yaşamışlardır [16]. Antalya yakınlarındaki Şekil 2.2'de görülen Karain, Beldibi ve Belbaşı ve Şekil 2.3'de görülen Öküzini, Kumbucağı Mağaraları gibi mağaralar bu çağın insanların başlıca barınakları olmuştur. Mezolitik Dönemde ise, göçebelikten yerleşik düzene doğru bir geçiş yaşanmış ve bu dönemde köy mimarisi tarzında barınma ve korunma gibi ortak bir amaca hizmet eden kalıcı barınaklar yapılmaya başlanmıştır [17].

Şekil 2.2. Karain Mağarası,
Antalya [18].

Şekil 2.3. Öküzini Mağarası,
Antalya [19].

Bir geçit çağı olan Mezolitik Devirde (M.Ö.12.000 – 8.000) ise iklim yumuşamaya, buzullar kuzeye doğru çekilmeye ve dünya coğrafyası bugünkü görünümünü almaya

başlamıştır [11]. Bu dönemde yaşayan yerleşik toplayıcı topluluklar ayrıca yuvarlak konutları kullanmışlardır [1].

“İnsan topluluklarının avcı, toplayıcı, tüketici yaşam düzeninden yerleşik düzene geçtikleri Neolitik dönem Çayönü, Catalhöyük, Hacılar, Norşuntepe ve Köşkhöyük yerleşmeleridir. Anadolu’da bütün aşamalarıyla ilk yerleşim örneğini Çayönü yansıtmaktadır” [17]. Çayönü yerleşimi, yaklaşık 9.000 yıl önce insanlığın kentli yaşam düzeyini yansıtan en eski örneklerdendir. Şekil 2.4’te görüldüğü üzere Çayönü evleri, barınma ve korunma amacı güdülen yapılar, sadece yatıp uyumak ve sert doğa koşullarından korunmak için sınırlı bir amaca hizmet etmiştir [20].

a) Çayönü kalıntıları

b) Çayönü evleri görünümü

Şekil 2.4. Çayönü, Diyarbakır [21].

İlk kez yuvarlak plandan dikdörtgene geçilmesi, ilk kerpiç tuğlası kullanımı, kerpiç duvarlara geçtikten sonra ilk kapının açılması veya ilk merdivenin kurulması gibi önemli adımların tümü M.Ö. 8. ve 7. binyılları arasında Çayönü konutlarında atılmıştır. Eski İzmir’de günümüzden yaklaşık 2700 yıl öncesine ait çifte megaron, bu kültürde çok odalı konuta geçişin bir öncüsü, aynı zaman da oiks ile bir androndan oluşan iki odalı ev tipinin ortaya çıktığı ilk yerleşimdir [22].

Avcılık ve toplayıcılıkla geçinen bu insanlar Neolitik dönemde devrim olarak nitelenebilecek bir gelişmeyle yaşam tarzlarını değiştirmişler, toprağa bağlanarak tarıma, dolayısıyla üretime dayalı yeni bir çevre kurmaya başlamışlardır. 3.000.000 yıl önce iki ayak üzerinde dolaşmaya başlayan, aşağı yukarı bu günkü fiziksel

yeteneklerine kavuşan insanoğlunun “uygar” olarak nitelendirilmesi ancak bu dönemden sonradır [15].

Coğrafi özelliklerdeki değişiklikler ve çevredeki başka kültürlerle ilişkiler nedeniyle Neolitik çağdan başlayarak İç Anadolu ile Güney Doğu Anadolu’daki barınma kültürleri birbirlerinden bağımsız gelişmiştir. Antik çağın klasik döneminde Batı Anadolu’nun hâkim tipolojisini oluşturan pastası ve prostası konutlardan, peristilli konutlara geçişin nasıl bir doğu-batı etkileşimi ile olduğu örneklerle gösterilebilir [23].

Özellikle Neolitik dönem yerleşimlerinden Çatalhöyük, dünyadaki en eski köy kültürünü yansıtan önemli bir yerleşme olarak dikkati çekmektedir. Uygarlığın temellerinin atıldığı, üretimin, yerleşik hayatın ve gerçek anlamda ilk evlerin ortaya çıktığı Neolitik dönemde köy olarak tanımlanabilecek ilk yerleşim yerleri de ortaya çıkmıştır. Özellikle su kaynaklarına yakın düzlüklere ve topografyası yerleşime uygun alçak tepelere kurulan bu yerleşimlerden Çayönü, gelişmiş mimarisi ve yapısal özellikleri ile Anadolu’nun geleneksel halk mimarisinin öncüsüdür. Dönemin en büyük yerleşmesi olan Çatalhöyük, avlular etrafında kümelenmiş birbirine bitişik, dikdörtgen planlı, küçük evlerden oluşan dönemine göre oldukça büyük bir kentti. Şekil 2.5’te görüldüğü üzere evler 20 m. Yüksekliğe varan höyüğün tepesini çevreleyen teraslar boyunca yerleştirilmiştir [24].

a) Çatalhöyük kazı fotoğrafları

b) Çatalhöyük evleri plan şeması

Şekil 2.5. Çatalhöyük, Konya [25].

“Evlerinde dikdörtgen bir ana oda ve erzak odası olarak kullanılan bir veya iki oda kesin tasarlanmıştır. Bitişik düzende yapılmış olan evlerin duvarları bağımsızdır. Olasılıkla bu evler başlangıçta bağımsız ve birbirinden uzakta yapılmışlardır. Fakat sonradan nüfus çoğaldıkça, aralardaki boşluklarda evler yapılarak doldurulmuştur. Bu arada sıkışık duruma rağmen çatıların yerleştirilmesi için evlerin duvarları ayrı yapılmıştır. Evlere çatılardaki deliklerden el merdiveni yoluyla girilmektedir ” [26].

Anadolu’da tesis edilen ilk köy tipli yerleşmelerde meskenlerin kerpiçten yapılmış olması insanların Türkiye coğrafi koşullarını iyi tanıdıklarını gösterir. Ancak evlerinin birbirine bağlı denecek kadar sıkışık olması, dışarıdan gelebilecek tehlikelerin mevcut olduğunu açıklar [27].

Kalkolitik döneme bakıldığında, hayvancılığın geliştiği, giderek merkezi tarım yerleşmelerinin kurulması ile ilk krallıkların ortaya çıkmaya başladığı, günlük yaşamın düz damlardan genişleyen ortak avlulara doğru kaymaya başladığı görülmektedir. Bu dönem yerleşmelerinde evler, yiyecek depolamak ve hayvanları barındırmak için bodrum katlı yapılmaya başlanmıştır. Bu durum evlerde daha fazla artı ürünün biriktirildiğinin bir göstergesi de sayılabilir. Erken Kalkolitik yerleşmelerindeki konutların birbirine kenetlenmiş olduğu görülmekte ve Çatalhöyük’te olduğu gibi temel amacın birlik, yani barınaklarını dış tehlikelere karşı korumak olduğunu göstermektedir [28].

Bu dönemde en önemli gelişme içerisine tavandan girilebilen, alt katları ambar görevinde olan iki katlı evler yapılmıştır. Taş temellerde bu dönemde görülmeye başlar [26].

Geç Kalkolitik Yerleşmelerin fonksiyonel yapılarında da gelişme görülmüş ve evlerin içinde tahıl deposu ile mutfak bölümleri ortaya çıkmıştır. Meskenin inşasında kullanılan malzeme ise yine neolitikten beri kullanılan kerpiçtir. Eski Tunç Çağı'nın bir diğer önemli özelliği, yerleşimi yönetecek idareci sınıfın ortaya çıkması ve bu nedenle idarecilerin oturduğu ve çevre köyleri yöneten yerleşme biriminin köyden farklı bir özellik kazanarak ilk kentleri oluşturmasıdır. Böylece Anadolu'nun coğrafi ortam içinde ilk kez, "kırsal" ve "kentsel" olmak üzere farklı fonksiyonlara sahip

yerleşme birimleri ortaya çıkmıştır. Kentlerin hemen hepsi surlarla çevrilerek gelecek tehlikelere karşı korunmuşlardır [27].

Anadolu coğrafyasında oluşan kırsal yerleşim biriminin içerisinde barındırdığı konut mimarisi Kırsal mimarlık kavramının ortaya çıkmasını sağlamıştır. Kırsal mimarlık; yerel gereksinimlere ve yapım malzemelerine dayanan, yerel gelenekleri yansıtan bir mimarlık türüdür. Halkın kendi olanakları, koşulları içinde gereksinimlerine doğrudan karşılık arayarak, katılımlı bir yolla gerçekleştirdiği yapılar, halk mimarisi ürünleridir. Tarihi çevrenin bir parçası olan halk mimarisi ürünleri anonimdir, zaman içinde oluşup; yaşamı yansıtır ve devingendirler [29].

Dünya vernaküler** mimarlık ansiklopedisinin tanımına göre kırsal mimarlık: Halk tarafından yapılmış tüm evler ve diğer yapıları kapsar. Seçilen çevrenin olanakları ve elde var olan malzemelerle, çoğunlukla konut sahibi ya da yerel yapı ustaları tarafından geleneksel tekniklerle inşa edilmişlerdir [30]. Halkın kendi olanakları, koşulları içinde gereksinimlerine doğrudan karşılık arayarak, kültür birikimine ve gelenek çizgisine eklenerek, katılımlı bir yolla gerçekleştirdiği yapılar, çeşitli kaynaklarda vernaküler mimari, kendiliğinden mimarlık ya da mimarsız mimari gibi farklı adlarla karşımıza çıkan, halk yapı sanatının ürünleridir [29].

Kırsal mimarinin en önemli özelliklerinden biri de ihtiyaçlara göre gelişebilmesidir. Zira farklı coğrafyalarda olmasına rağmen aynı ihtiyaçları karşılayabilir ve benzerlik gösterebilirler. Örneğin Doğu Karadeniz bölgesindeki ahşap serenderler ile İspanyanın Galicia bölgesindeki zahire ambarlarındaki benzerlik buna örnektir [31].

2.1.1. Dünyadaki İklim Kuşaklarına Göre Kırsal Yerleşme Örnekleri

Dünya üzerinde bulunan geleneksel kırsal mimari örneklerinin meydana gelmelerindeki en önemli faktör iklimdir. İklim faktörünü göz önünde bulundurup; geleneksel kırsal mimari örneklerinin şekillenmesini farklı iklim kuşaklarında inceleyerek tespit edebiliriz. Bu konu kapsamında Dünya üzerinde bulunan iklim

---

** Vernaküler mimari: Yöresel ihtiyaçlara dayalı, yöreye özgü malzemeler ile yapı ustaları tarafından üretilen mimarlık ürünleridir.

kuşakları ve Türkiye’de bulunan iklimler göz önünde bulundurularak kırsal yerleşimlerin şekillenmesi irdelenecektir.

Tundra İklimi Evleri

Dünya üzerinde Tundra ikliminin görüldüğü bölgeler Sibirya, İskandinavya Yarımadasının kuzeyinde, Kanada’nın kuzeyinde, Grönland adasının kıyı kesimlerinde görülür bu bölgeler Şekil 2.6.’da gösterilmektedir.

Şekil 2.6. Dünya üzerinde tundra ikliminin görüldüğü bölgeler [32] .

En düşük sıcaklığın -28° , en yüksek sıcaklığın 12° derece olduğu iklim kuşağıdır [33]. Bu kuşakta Şekil 2.7’de gösterildiği üzere İglo denen buzdan evler bulunmaktadır. Bu evlerin yalıtımı çok önemlidir. Ana yapıyı oluşturan buz bloklarının arası karla sıvanarak tıkanır. İyi bir iglonun kapısı da yer üstünde olmaz. İçeri girip çıkarken kapının açılıp kapanması, içerdeki sıcak havanın dışarı kaçmasına soğuk havanın içeri dolmasına neden olur. Bundan dolayı buzdan bir ev yapılırken önce geçici bir kapı yapılır ve evden içeri girilir. Asıl kapı evin altındaki kar kazılarak yeraltından geçirilen kapıdır. Bu sayede buz evin yalıtımı tamamlanır. Buzdan ev elbette ki bizim ölçülerimizde sıcacık değilse de, bu sayede oldukça elverişli bir ısıya gelir [34]. Mevcut iklim tipine özgü bir başka mesken tipide ren geyiği derisinden yapılan çadırlardır. Bu çadırlar Şekil 2.8’de gösterilmiştir.

Şekil 2.7. Buzdan ev iglo [35].

Şekil 2.8. Ren geyiği derisinden yapılan çadırlar [36].

Karasal İklim Evleri

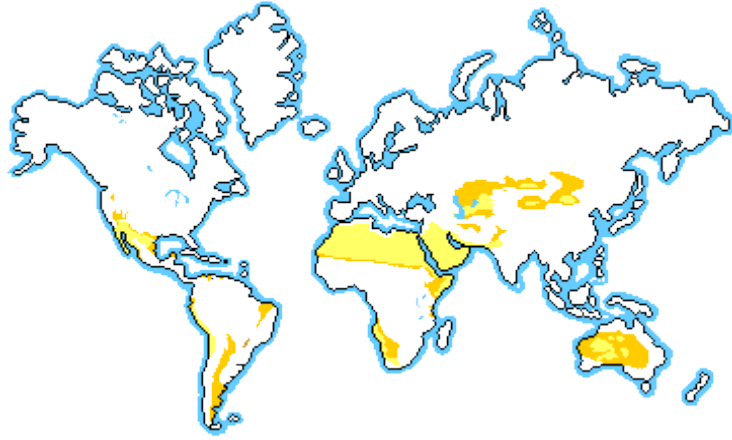
Şekil 2.9. Dünya üzerinde Karasal iklimin görüldüğü bölgeler. [37].

Karasal iklim; en düşük sıcaklığın -18° , en yüksek sıcaklığın 18° derece olduğu iklim kuşağıdır. Altay'a yakın Sibirya bölgelerindeki bu iklim Şekil 2.9'da görülmektedir [31]. Ormanlık alanın çok fazla olduğu bu iklim kuşağında yapı inşası için ağaçtan yararlanıldığı Şekil 2.10 ve Şekil 2.11'deki örneklerde gösterilmiştir.

Şekil 2.10. Krapje köyü, Hırvatistan [38]. Şekil 2.11. Lopuszna köyü, Polonya [39].

Çöl İklimi Evleri

Şekil 2.12. Dünya üzerinde çöl ikliminin görüldüğü bölgeler [40].

Çöl ikliminin gösterildiği Şekil 2.12'deki bölgeler dönenceler çevresinde görülen en düşük sıcaklığın 0° , en yüksek sıcaklığın ise 45° olduğu iklim kuşağıdır. Yağış yetersizliği sebebiyle taş ve kilin yapı malzemesi olarak kullanıldığı yapılardan meydana geldiği bölgelerdir [33]. Bu iklim kuşağına ait mesken tipleri Şekil 2.13 ve Şekil 2.14'de gösterilmektedir.

Şekil 2.13. Beehive evleri, Suriye [41].

Şekil 2.14. Dogon köyü, Mali [42].

Savan İklimi (Tropikal İklim) Evleri

$10-20^{\circ}$ kuzey ve güney enlemleri arasında görülür. En düşük sıcaklığın 16° , en yüksek sıcaklığın 34° derece olduğu Savan iklimi Güney ve Orta Afrika, Güney

Amerika'da Brezilya, Venezüella, Peru, Kolombiya, Sudan, Çad, Nijerya, Mali, Bolivya'da görülmekte ve Şekil 2.15'de bu bölgeler gösterilmiştir. Yaygın olarak geleneksel konutlarda kil, ahşap, taş ve çatıda saz yapı malzemesi kullanılmıştır [33]. Savan iklimine ait mesken tipleri Şekil 2.16 ve Şekil 2.17'de gösterilmiştir.

Şekil 2.15. Dünya üzerinde savan ikliminin görüldüğü bölgeler [43].

Şekil 2.16. Gao köyü, Mali [44].

Şekil 2.17. Maseru köyü, Lesotho [45].

Step İklimi Evleri

Şekil 2.18. Dünya üzerinde step ikliminin görüldüğü bölgeler [46].

En düşük sıcaklığın -20° , en yüksek sıcaklığın 30° derece olduğu Step iklim kuşağı Şekil 2.18’de gösterilmiştir. Orta kuşak karalarının iç kısmında görülür. Tropikal kuşak, orta kuşak ve Akdeniz iklimine komşu alanlarda, yarı kurak iklim tipidir. Görüldüğü başlıca yerler: Orta Asya, Anadolu'nun iç kısımları, Kuzey Amerika'nın orta kısımları, İran platolarıdır. Çiftlik hayvanlarını yetiştirmeye elverişli bir bölge olduğu için çiftlik evleri yaygın olup [33]; örnek ev tipleri Şekil 2.19 ve Şekil 2.20’de gösterilmiştir.

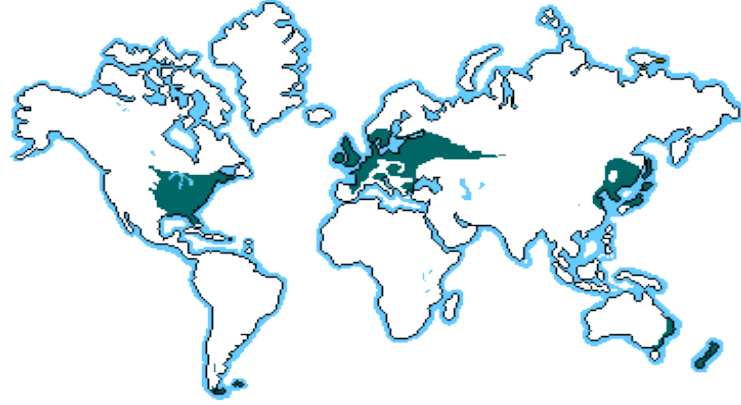

Şekil 2.19. Victoria köyü,
Avustralya [47].

Şekil 2.20. Einsiedeln köyü, İsviçre [48].

Ilıman İklim Evleri

Şekil 2.21. Dünya üzerinde ılıman ikliminin görüldüğü bölgeler [49].

Genel olarak, 30° - 60° enlemleri arasında, karaların batı kıyılarında görülür. En sıcak ay ortalaması $24 - 25^{\circ}$, en soğuk ay ortalaması ise $5 - 7^{\circ}$ olan Ilıman iklim kuşağı Şekil 2.21’de gösterilmiştir [33]. Ev yapımı için malzeme kaynağı fazla olan bu iklim kuşağına özgü mesken tipleri Şekil 2.22 ve Şekil 2.23’de gösterilmiştir.

Şekil 2.22. Pantemionas köyü,
Yunanistan [50].

Şekil 2.23. Kovachevitsa köyü,
Bulgaristan [51].

Ekvatorial İklim Evleri

Şekil 2.24. Dünya üzerinde ekvatorial iklimin görüldüğü bölgeler [52].

Bu iklim kuşağında en düşük sıcaklık 20° , en yüksek sıcaklık 34° dir. 10° kuzey ve güney enlemleri arasında görülen Ekvatorial iklim kuşağının Dünya haritası üzerinde görüldüğü bölgeler Şekil 2.24'de gösterilmiştir. Özellikle Amazon ve Kongo Havzaları, Malezya, Endonezya, Filipinler ve Papua Yeni Gine'de etkilidir [33]. Yağışın bol olduğu bu bölgelerde ahşap malzemenin kolaylıkla bulunabilmesinden dolayı evler ahşaptan yapılmaktadır. Ancak selde zarar görmemek adına konutlar Şekil 2.25 ve Şekil 2.26'da görüldüğü üzere yerden yüksek olarak inşa edilmişlerdir.

Şekil 2.25. Yawnghwe köyü, Endonezya [53].

Şekil 2.26. Mnong Longhouse köyü, Vietnam [54].

2.1.2. Türkiye’de İklim Kuşaklarına Göre Kırsal Yerleşme Örnekleri

Türkiye’deki kırsal yerleşme örneklerine göre tasnif edilen iklim tipleri Şekil 2.27’de gösterilmiştir.

Şekil 2.27. Türkiye’de görülen iklim çeşitleri [55].

Karadeniz ve Ege Bölgesi evlerinin benzerliği ile Orta, Kuzey ve Doğu Anadolu evlerinin farklılığı temelde coğrafi, kültürel ve iklimsel etkenlerden kaynaklanmaktadır [56].

Doğan Kuban’a göre; Anadolu konut mimarisi, iklimin yanı sıra malzeme ve tekniği de göz önünde bulundurarak yedi bölgeye ayrılmaktadır. Bunlar:

- Güneydoğu Anadolu’nun Kuzey Suriye ile ortak kültürünün ifadesi taş konut mimarisi;
- Erzurum’dan öteye Kuzey Doğu Anadolu’nun Güney Kafkasya ve Dağıstan ile ahşap hatıllı taş mimarisi;
- Doğu Karadeniz bölgesinde görülen karakteristik ahşap iskeletli ev mimarisi;
- Ege ve Akdeniz Bölgesinin düz damlı kübik taş mimarisi;
- Orta Anadolu’nun özellikle Niğde ve Kayseri (Eski Kapadokya) bölgesinin kaynakta yine Kuzey Suriye ile buluşan taş mimarisi;

- f) Orta Anadolu'nun daha çok kö ve küçük kent ortamında kalan ve kökü Yeni Taş çağına kadar uzanan kerpiç mimarisi;
- g) Esas yayılma alanı Anadolu'nun kıyıları ile orta yayla arasında bir ikinci çember gibi dolanan ve Sivas dolaylarından batıya ve İç Ege'den Toroslar'ın kuzey yamaçlarına kadar uzanan ve yer yer diğer bölgelerde ve Balkanlarda görülen hımiş yapı tekniğinde, yani taşıyıcı sistemi ağaç, kerpiç dolgulu, zemin katı çokluk taş olan bir yapı tekniği ile inşa edilmiş olan konut mimarisine örnek teşkil eder [57].

Ahşap çatkı, kerpiç dolgu tekniği Orta Asya' da Harzem bölgesinde en azından 8. yüzyıldan beri kullanılmaktadır. Ancak ahşap dikme ve hatıl yöntemi ile kerpiç malzeme Anadolu' da tarih öncesi çağlardan beri kullanılmıştır [58].

Anadolu'da görülen iklim çeşitlerine değinecek olursak;

Karasal İklim

Karasal ikliminde, yaz ayları süresince gece ile gündüz arasındaki ısı farkı belirgindir. Batı ve güneybatı yönünde esen kuvvetli rüzgarlar hakimdir. Yağışlar kış aylarında yoğundur. Yaz aylarında güneş ışını şiddetlidir. Kış aylarında hava sıcaklığı donma noktasının altında seyrederek.

Yapılar tek parça halinde kübiktir. Yapı malzemesi olarak yığma taş kullanılmıştır ve damlar topraktır. Pencere boşlukları küçük ve az sayıdadır. Kalın yığma taş duvarlar tercih edilmiştir. Orta Anadolu bölgesinde kesme taş, Doğu Anadolu bölgesinde kerpiç bloklardan yapılan ve üstleri kerpiç harç ile sıvanan duvar örnekleri Şekil 2.28 ve Şekil 2.29'da gösterilmiştir [59].

Şekil 2.28. Serenli köyü, Mardin [60].

Şekil 2.29. Harran, Urfa [61].

Akdeniz İklimi

Akdeniz deniz ikliminde gece ile gündüz arasındaki ısı farkı azdır. Rüzgâr batı ve güney batıdan gelir. Şekil 2.31’de gösterildiği gibi Akdeniz deniz ikliminde konutlar yaz aylarında aşırı sıcaktan korunacak ve sağanak yağışlara karşı korunaklı yapılmıştır. Şekil 2.30’da görüldüğü üzere bu bölgelerde kır yapıları birbirinden ayırık olarak konumlandırılmıştır [59].

Şekil 2.30. Şirince köyü, İzmir [62].

Şekil 2.31. Alaçatı köyü, İzmir [63].

Karadeniz İklimi

Doğu Karadeniz bölgesinde de Akdeniz deniz iklimi görülmekte ve Şekil 2.33’deki gibi yapılar yamaçlarda seyrek konumlandırılmaktadır. Yığma taş duvarlar üzerine oturtulan çok katlı yapılar mevcuttur. Şekil 2.32’de görüldüğü üzere cephelerde büyük pencereler bulunmakta ve yağıştan korunmak için geniş saçaklar

tasarlanmıştır. Bölgede başlıca yapı malzemesi ahşaptır. Zemin kat dışındaki katlar ahşap yığma veya çatkı arası dolgu malzemedен yapılır [54].

Şekil 2.32. Cumalıkızık köyü, Bursa [64].

Şekil 2.33. Şenyuva köyü, Rize [65].

2.2. KIRSAL YERLEŞMELERİ BİÇİMLENDİREN FAKTÖRLER

Kırsal yerleşmeleri biçimlendiren faktörler temel olarak iklim, topografya, malzeme olarak sıralanmaktadır [27].

2.2.1. İklim

İklim özelliklerinden ısı, rüzgâr, güneş, yağış ve nem köylerin kuruluşunda ve köy evlerinin şekillenmesinde oldukça etkilidir. Nemli bölgelerde kırsal yerleşmeler yamaçlarda ve rüzgâr alan yerlerde konumlandırılır ve evlerin damları Şekil 2.34'deki gibi dik olarak inşa edilir. Soğuk arttıkça evlerin duvarları kalınlaşır, pencere boyutları küçülür ve sayısı azalır. Çok nemli bölgelerde ise zemindeki nemden kaçmak için [66]; Şekil 2.35'de görüldüğü üzere direkler üzerine inşa edilmiş evler bulunur.

Şekil 2.34. Scenic köyü, Almanya [67].

Şekil 2.35. Kocabey köyü, Artvin [68].

2.2.2. Topografya

Dağlık bölgeler dağınık yerleşim alanlarına, ovalar ise daha çok toplu yerleşmelerin oluşmasına zemin hazırlayan sahalardır [69], Şekil 2.36 ve Şekil 2.37'deki örnekler ile gösterilmiştir.

Şekil 2.36. Positano köyü, İtalya [70].

Şekil 2.37. Kayaköy, Fethiye [71].

2.2.3. Malzeme

Geleneksel yapı malzemeleri taş, ahşap ve kerpiç olmak üzere 3 grupta incelenmektedir.

Taş

Taş meskenlerin coğrafya üzerindeki dağılışları toprak veya ahşap meskenler kadar yaygın değildir ayrıca sadece taşların üst üste konulması ile inşa edilmiş örnekler çok azdır. Taş meskenler, çevrede bulunan taş malzemenin cinsine ve bölgenin sosyo-ekonomik özelliklerine bağlı olarak çeşitlenirler. Ancak kireç taşı kolaylıkla işlenebilmesinden dolayı mesken yapımında en çok kullanılan inşa malzemesidir [27]. Taş mesken örnekleri Şekil 2.38 ve Şekil 2.39'da gösterilmiştir.

Şekil 2.38. Chester köyü, ABD [72]. Şekil 2.39. Alipaşa köyü, Mardin [73].

Ahşap

Bu evler ormandan elde edilen malzeme ile yapılmışlardır. Çoğunlukla taş bir temel üzerine konumlandırılan ve genellikle ahır olarak kullanılan zemin kat ile bunun üzerinde bulunan yaşam katından oluşur. Karadeniz Bölgesindeki meskenlerin bir kısmı ağaç gövdelerinin, üst üste koyulması, bazen uçlarına açılan çentiklerle birbirinin içine sokulmak suretiyle, bazen de çivilerle çivilenmek suretiyle inşa edilmiştir [27]. Örnek mesken tipleri Şekil 2.40 ve Şekil 2.41'de gösterilmiştir.

Şekil 2.40. Barthomley köyü,
İngiltere [74].

Şekil 2.41. İbsil köyü, Trabzon [75].

Kerpiç

İlkçağ toplumlarında yaygın bir biçimde yapı inşa malzemesi olarak kullanılan kerpiç; iç bölgelerin kırsal yerleşimlerinde mesken yapabilme malzemesi olarak kullanılmaktadır. Hatta araştırmacılara göre kırsal mesken şekillerinin en yaygın olanı, kerpiç veya toprak meskenler olup; dünyada en fazla yararlanılan yapı malzemesidir [7]. Kerpiç mesken örnekleri Şekil 2.42 ve Şekil 2.43'de gösterilmiştir.

Şekil 2.42. Ourika berber köyü,
Morokko [76].

Şekil 2.43. Harran, Urfa [77].

2.2.4. Sosyo-Ekonomik Yapı

Sosyal ve ekonomik faktörlerin yerleşmenin dağılması veya toplanması üzerindeki etkisi büyüktür. Büyük toprak mülkiyeti rejiminin hüküm sürdüğü toprakların belirli

ellerde toplandığı ve büyük zirai işletmeler şeklinde işletildiği bölgelerde yerleşmeler genel olarak topludur [65].

2.3. KIRSAL YERLEŞME ŞEKİLLERİ

Kırsal yerleşmeler; geçici ve kalıcı yerleşmeler olmak üzere 2'ye ayrılırlar.

2.3.1. Geçici Yerleşme Şekilleri

Geçici yerleşme şekilleri; yılın belli bir bölümünde veya birkaç yıl oturup ekonomik faaliyette bulunan ve terk edilen yerleşmelere denir. Geçici kır yerleşmelerinde insanlar devamlı oturmaya başarlarsa, bunlar köy veya mahalle olurlar.

Yaylalar

Darkot'a göre “yayla, köyün ikinci bir geçim veya ekonomik faaliyet alanıdır [69] ”. Yayla örnekleri Şekil 2.44 ve Şekil 2.45'de verilmiştir.

Şekil 2.44. Khajjiar yaylası,
Hindistan [78].

Şekil 2.45. Kıran yaylası,
Gümüşhane [79].

Mezra Yerleşmeleri

Köyden uzak bölgelerde kurulan başlangıçta tek bir ev ve eklentisinden oluşan zirai amaca hizmet eden mezralar daha sonra evlerin sayıca artması ile mahalle veya köye dönüşmektedir [69]. Mezra örnekleri Şekil 2.46 ve Şekil 2.47'de gösterilmiştir.

Şekil 2.46. Maharashtra mezarası,
Hindistan [80].

Şekil 2.47. Basa mezarası, Siirt [81].

Kom Yerleşmeleri

Komlar, sürülerin köylere ait ekili alanlara zarar veremeyeceği uzaklıkta, pınar/kuyu başlarında kurulmuş, genellikle kurucusu olan kişinin adıyla anılan yerleşmelerdir. [10]. Şekil 2.48 ve Şekil 2.49'da görüldüğü üzere komlar temelde hayvancılık ekonomisine dayanmaktadır. Bu sebeple araştırmacılar komları hayvan yetiştirme çiftliği olarak düşünürler [69].

Şekil 2.48. Brickendon köyü,
Avusturalya [82].

Şekil 2.49. Çavdarlı köyü,
Artvin [83].

Ağıl Yerleşimleri

Ağıl; köy yerleşmelerinin yakınında kurulmuş olan ve küçükbaş hayvanların gecelemesi için etrafı çit veya taş duvarla çevrili, içerisinde bir çoban kulübesinin de bulunduğu yerleşmedir. Zaman içerisinde kalabalıklaşarak yerleşim haline gelmiş olan bölgelerdir [69]. Genellikle kış mevsiminde karın az düştüğü veya hiç

yağmadığı ağıllarda, yerel malzemelerle yapılmış duvar ya da çitlerin kuşattığı, çeşitli şekillerdeki (yuvarlak, oval, dikdörtgen) geçici yerleşme noktalarıdır. Temel olarak tek bir çoban evinden oluşan ağıllarda küçükbaş hayvanların barınıp, dinlendiği, yününün kırkılıp; sütünün sağıldığı ve yavruladığı yerlerdir [10]. Ağıl örnekleri Şekil 2.50 ve Şekil 2.51’de gösterilmiştir.

Şekil 2.50. Krasniyi ağılı,
Kazakistan [84].

Şekil 2.51. Karacaören ağılı,
Eskişehir [85].

Oba Yerleşimleri

Oba yerleşmeleri, temelde konar göçer ve çadır hayatı ile ilgili anlamlar taşır. Ekonomisi hayvancılık olan bu yerleşim şekli gezici faaliyet olması nedeniyle, bir bakıma göçer evler diye adlandırabileceğimiz çadırlardan ayrı düşünülemezler [69]. Obaların yaylalara çok benzediği, ancak aralarında bazı küçük farkların olduğu belirlenmektedir. Hayvanların otlatıldığı ve obanın bulunduğu tüm alana yayla, bu yayladaki yerleşmelere de oba denilmektedir [10]. Yayla ve oba yerleşme örnekleri Şekil 2.52 ve Şekil 2.53’de verilmiştir.

Şekil 2.52. Nukesryme obası,
Kamerun [86].

Şekil 2.53. Sopel obası, Gürcistan [87].

Divan Yerleşmeleri

Birden fazla mahallenin toplanmasıyla oluşmuş yerleşme şekilleridir. Her bir mahalle genellikle tek bir ailenin üremesiyle meydana gelir [27].

Dam Yerleşmeleri

Ege, Akdeniz, kısmen de Marmara Bölgelerinde karşımıza çıkan; işlek yollardan uzakta kalmış yerlerde rastlanmaktaydı. Bağlı buldukları köy ve mahallelerden yaya olarak 3-5 km uzaklıkta, 10-15 haneli, tek katlı ve tek odalı, toprak ve düz damlı meskenlerdir. Damlar, sahip olunan sığırın ve davarın tamamına yakın kısmının, tarım arazilerine zarar vermemek üzere götürüldükleri yerlerdir [10].

Çiftlik Yerleşmeleri

Bu tür yerleşme, genellikle kırsal kesimde yer alan büyük bir ev veya bir çiftliktir. Kendi kendine yeterli olan bu yerleşmeler, ekonomik ihtiyaçlardan çok toplumsal bir tercih sonucunda ortaya çıkar. Bunların ortaya çıkışında, toplumsal ihtiyaçlar yanında, doğal ve ona bağlı olarak, ekonomik zorunluluklar da etkili olmuştur [10]. Çiftlik örnekleri Şekil 2.54 ve Şekil 2.55’de gösterilmiştir.

Şekil 2.54. Nagan çiftliği,
Güney Kore [88].

Şekil 2.55. Paşa çiftliği, Bursa [89].

2.3.2. Kalıcı Yerleşme Şekilleri

Yerleşme yeri uzun yıllarca birkaç kuşak öteden bu tarafa kullanılmakta ise devamlı yerleşme diye tanımlanmaktadır [27]. Başlıca iki grupta ele alınırlar. Dağınık ve toplu yerleşmeler olmak üzere 2'ye ayrılırlar.

Dağınık Yerleşme Şekilleri

Suyun (yağışların) bol olduğu yerlerde ve eğimli bölgelerde, evlerin birbirinden uzak olduğu yerleşmelerdir. Evler arasında bağ ve bahçelerin olduğu dağınık yerleşme örnekleri Şekil 2.56 ve Şekil 2.57'de verilmiştir.

Şekil 2.56. Masca köyü, İspanya [90].

Şekil 2.57. Dereyurt köyü, Trabzon [91].

Toplu Yerleşme Şekilleri

Şekil 2.58 ve 2.59’da görüldüğü üzere evlerin birbirine yakın, suyun az, arazinin ise düz olduğu ovalık alanlardaki insan topluluklarının tercih ettiği yerleşme şeklidir. Bu köy tipinin en eski yerleşim tarzı olduğu ifade edilebilir. Çünkü bu tip köylerde insanların yardımlaşması ve işbirliği yapması diğer köy şekillerine göre daha kolay olduğu için ilk yerleşim tarzı olarak benimsenmişlerdir [27].

Şekil 2.58. Oia Köyü, Yunanistan [92].

Şekil 2.59. İhsaniye Köyü, Bursa [93].

2.4. KÖY

Köy ayrı bir coğrafi ve ekolojik noktada yerleşmiş olan, sosyal örgütü, kültürü, özel adı ve tarihi bulunan az nüfuslu insan birliğidir [94]. Köy 1924 tarih ve 442 Sayılı Kanunda “Cami, mektep, otlak, yayla, bataklık gibi ortak malları bulunan ve toplu ya da dağınık evlerde oturan insanlar, bağ, bahçe ve tarlaları ile birlikte bir köy teşkil ederler” şeklinde tarif edilmektedir. Cumhuriyet dönemi kalkınma planları ve 442 sayılı köy kanunu köy kavramını “ekonomik yapısı büyük ölçüde tarıma dayanan kendine özgü toplumsal ilişkileri bulunan, belirli bir yerleşme bölgesi sınırlarına sahip, en küçük idari üniteyi teşkil eden ve nüfusu 5000’e kadar olan yerleşmelerdir.” şeklinde tanımlar [95].

Sosyolojik açıdan köy, iş bölümünün çok gelişmediği, ekonomisi tarıma dayanan, geniş aile türünün, yüz yüze komşuluk ilişkisinin var olduğu bu açıdan kentsel topluluklardan ayrılan toplulukların yaşadığı yerleşmeler olarak nitelendirilir [96]. Genelde 20 den fazla eve sahip toplu yerleşmeler, Avrupa da köy (village, dorf)

olarak isimlendirilmektedir. Sudan’da, Macaristan’da 40 bin nüfuslu ama köy kimliği taşıyan yerlerin bulunması, köy için mesken ve nüfus konusunda kesin bir üst sınır vermenin güçlüğüne ortaya koyar [10].

Köy, idari bölünmenin en alt basamağıdır. Ülkemizde 34.000 civarında köy bulunmaktayken; 6360 Sayılı Kanun gereğince 30 Mart 2014 yerel seçimlerinden sonra ülkemizde yaklaşık 18.000 civarında köy kalmıştır. Coğrafi bakımdan ise köyün tanımı şu şekilde yapılabilir; belirli bir idari sınırı bulunan ve bu sınırlar içinde toplu veya dağınık meskenler ile ekonomik faaliyet sahalarından oluşan, tarımsal faaliyetlerin ağırlığını hissettirdiği ve seçimle işbaşına gelen muhtar ve ihtiyar heyetinin yönettiği en küçük idari ünedir [97].

İnsanları bir noktada toplayan, merkeziyetçi, birlikte yaşamaya ve çalışmaya alışmış, gelenek ve göreneklerine sadık, bir dini yapı, bir meydan, bir çeşme etrafında toplanmış, diğerlerine göre daha kalabalık ve gelişmiş, genelde tarım ve hayvancılık faaliyetinin yürütüldüğü devamlı oturlan kırsal yerleşmelere köy demek yanlış olmaz [10].

İdari sınırları içinde sadece bir adet yerleşim ünitesi bulunuyorsa bu köye "tek yerleşmeli köy" adı verilir. Bazen birden fazla yerleşim ünitesi köyü oluşturabilir. Bu tip köylere ise “çok yerleşmeli köy” adı verilir. Çok yerleşmeli köylerde sürekli oturlan mahalleler veya geçici iskâna açılan yayla, oba, kom gibi köy altı iskân üniteleri onun “çok yerleşmeli” sıfatını almasına neden olmuştur [98].

Türkiye’de köyler genellikle akarsu boylarında, dağ ile ovanın birleştiği eteklerde ve ovaların su temin edilebilen kesimlerinde kurulmuştur. Sanılanın aksine deniz veya göl kıyılarında köylere az rastlanır. Buradaki köyler genellikle kıyıda biraz daha geridedir. Köy halkının ekonomik faaliyetleri de kuruluş yerinin seçiminde önemli rol oynamıştır. Ekonomisi tarla tarımına dayalı olan köyler çoğunlukla toplu bir yerleşme düzeni gösterirler ve düzlük alanlarda yer alırlar. Hayvancı köyler ise daha ziyade yamaçlarda ve vadi içindedirler [27]. Köylerin %72’si toplu, %28’i dağınık yerleşilmiştir [97].

2.4.1. Coğrafi Konumlarına Göre Köyler

Coğrafi konumlarına göre köyler; dağ köyleri, kıyı köyleri ve ova köyleri olarak incelenmiştir.

Dağ Köyleri

Dağ köyleri Şekil 2.60 ve Şekil 2.61’de görüldüğü gibi dağlık alanlarda kurulmuş olan yerleşim birimleridir. Evler tek tek veya bir arada birbirlerinden uzak şekilde arazi üzerine serpiştirilmişlerdir. Ortalama yükseklikleri sebebi ile sert bir iklimin hüküm sürdüğü bölgelerdir. Hayvancılığa dayanan bir ekonomileri vardır [95].

Şekil 2.60. Casares köyü, İspanya [99].

Şekil 2.61. Çökene köyü, Bursa [100].

Kıyı Köyleri

Suyun bulunduğu bölgede su boyunca konumlanmış olan yerleşim birimleridir. Bu yerleşim şekline örnek Şekil 2.62 ve Şekil 2.63’de görülmektedir.

Şekil 2.62. Panagia köyü,
Yunanistan [101].

Şekil 2.63. Kumyaka köyü,
Bursa [102].

Ova Köyleri

Ova köyleri Şekil 2.64 ve Şekil 2.65’de görüldüğü gibi ovalarda kurulmuş olan yerleşim birimleri olup, tarıma elverişli topraklarda kurulmuşlardır. Ekonomik durumları yüksek ve dışarıya açılmış olan köylerdir [94].

Şekil 2.64. Shirakawa, Japonya [103].

Şekil 2.65. Bilaluşağı köyü, Elazığ [104].

2.4.2. Şekillerine Göre Köyler

Şekillerine göre köyler; çizgisel, yuvarlak, yol boyu, dağınık, küme ve yıldız köyler olarak sıralanmaktadır.

Çizgisel Köyler

Akarsu boylarında ve bir yol boyunca (hat boyunca) kurulup; örnek olarak Şekil 2.66 ve Şekil 2.67’de görülen köyler gibi şekillenen yerleşim birimleridir. Nehirler, dar ve uzun nehir setleri, çok dar vadiler ve su kaynaklarının bulunduğu kırık hatları gibi bazı fiziksel; ya da karayolları, demiryolları ve kanallar gibi kültürel özellikler bu tür köylerin gelişmesine teşvik ederler [8].

Şekil 2.66. Hallstat köyü, Avusturya [105]. Şekil 2.67. Göllüce köyü, Bursa [106].

Yuvarlak Köy

Düz bir arazide veya ovada kurulan, Şekil 2.68 ve Şekil 2.69’da görüldüğü gibi dairesel şekle sahip yerleşmelerdir. Koruluk veya orman içinde açılmış tarlalar arasında veya yanında bulunanlara yuvarlak köy adı verilir [7].

Şekil 2.68. Banat köyü, Romanya [107]. Şekil 2.69. Hacılar Obası Köyü, Safranbolu [108].

Yol Boyu Köyleri

Tarlaların bir vadi, bir yol veya bir nehir boyunca sıralanan ince, uzun arazi parçaları halinde ve evlerin bu tarlalar üzerinde birbirine yakın vaziyette dizili bulunduğu Şekil 2.70 ve Şekil 2.71’de görüldüğü gibi olan köy tipidir. Bu köyler daha çok ana yollar boyunca yolun bir veya iki cephesinde kurulmuş köylerdir. Yerleşme alanının eni az ancak boyu dikkat çekici bir şekilde uzundur [7].

Şekil 2.70. Lorraine köyü, Fransa [109].

Şekil 2.71. Quebec köyü, Kanada [110].

Dağınık Köyler

Serbest düzende ama birbirlerine uzak mesafelerde yapılmış konutlardan meydana gelen Şekil 2.72 ve Şekil 2.73’de görülen köy şekilleri gibidir. Zamanla bu dağınık evlerin etrafında yeni evler oluşabilmektedir [111].

Şekil 2.72. Adelboden, İsviçre [112].

Şekil 2.73. Çenğel Köyü, Giresun [113].

Küme Köy

İki yolun kesişme noktasındaki küçük bir yerleşme olarak başlar ve arazi sınırı ufak olmadığı için eklerle büyüeyebilen yerleşme birimleridir. Ülkemizin geleneksel yerleşim tipidir. Küme köylerde serbest düzende bir yerleşim vardır. Şekil 2.74 ve Şekil 2.75’de görüldüğü gibi genelde vadi içlerinde veya nehir ağzlarında kurulan köyler bu türdendir [111]. Evler ve eklentileri adeta üst üste yığılırcasına birbirlerine yakın inşa edilmişlerdir. Plansız oluşları ile dikkat çekerler [7].

Şekil 2.74. Monterosso köyü, İtalya [114].

Şekil 2.75. Çobankaya Köyü, Afyon [115].

Yıldız Köy

Aynı merkezden birkaç ayrı yöne doğru uzanan konut yapılarının oluşturduğu köy yerleşim türüdür. Genellikle iki yolun kesişme noktasında birleşen ve yol kenarınca uzayan yerleşim şeklinde görülmektedir [111]. Dünya’dan yuvarlak köy örnekleri Şekil 2.76’ da gösterilmiştir.

a) Krummasel köyü, Almanya.

b) Mammoiße köyü, Almanya.

Şekil 2.76. Dünya’dan yıldız köy örnekleri [116].

2.5. KÖY REHABİLİTASYON ÇALIŞMALARI

Araştırma kapsamında ele alınan 21 adet köy Dünya Miras Listesinde koruma altına alınmıştır.

Dünya miras listesinde koruma altına alınan köy yerleşimleri:

- a) Holloko Köyü, Macaristan.
- b) Shirakawa ve Gokayama Tarihi Köyleri, Japonya.
- c) Hahoe ve Yangdong Tarihi Köyleri, Kore.
- d) Holasovice Köyü, Çek Cumhuriyeti.
- e) Transilvanya'daki Köyler (Romanya) = Bierton, Calnic, Darjiu, Prejmer, Saschiz, Valea Viilor, Viscri.
- f) Xidi ve Hongcun Tarihi Köyleri, Çin.
- g) Kaiping Diaolou ve Köyler, Çin = Jinjang, Majianlong, Sanmenli, Zili.

Köy rehabilitasyonu araştırması Dünya Miras Listesinde koruma altına alınan köy örneklerinden seçilmiştir.

Viscri Köyü (Romanya)

Rumen halkının çoğunlukta yaşadığı köy, 1993 yılında UNESCO Dünya Miras Listesine girmiştir. Elde edilen ilk belgelere göre Viscri bucak parçası olarak tanımlanan bir yerleşim birimidir. Tek bir salondan oluşan yarım daire planlı tarihi bir kiliseyi bünyesinde barındırmaktadır. Sonrasında kilisenin doğu tarafı ve kuleleri inşa edilmiştir [117].

2006 yılında buradaki benzersiz yaşamın korunmasına sürdürülebilirlik bağlamında yardımcı olmak ve turizm açısından teşvikte bulunabilmek adına Şekil 2.77'de görüldüğü üzere Viscri Köyü evlerinde restorasyon çalışması gerçekleştirilmiştir. Binalar hassas bir şekilde aslına uygun olarak restore edilmiş ve turistler için misafirhanelere dönüştürülmüştür. Binaların yenilenmesi geleneksel yaşam biçimini korumak ve sürdürülebilirlik açısından büyük bir ilerlemedir. 50'den fazla evin cephesi, Papaz'ın Evi, anaokulu (bir Dünya Bankası projesi), itfaiye ve Lutheran

Kilisesi restore edilmiştir. Köyde bulunan kilise UNESCO'nun köy için ayırdığı ödenek kullanılarak restorasyonu yapılmıştır [117].

a) Viscri'de restorasyon çalışması.

b) Viscri'de restorasyon çalışması.

Şekil 2.77. Viscri'de restorasyon çalışmaları [118].

Holašovice Köyü (Çek Cumhuriyeti)

Geleneksel Avrupa köyünün iyi korunmuş olan örneklerinden olan bu köy, 18. - 19. yüzyıl kırsal mimarlık örneklerini yansıtır ve 1840-1880 yıllarında yeniden yapılanma başlamıştır. Barok tarzının geleneksel özelliklerini taşıyan köyde 120 bina bulunmaktadır. Köyde küçük şapel, çiftlikler, binalar ve bahçeler korunmuş; 2. Dünya Savaşından sonra yeniden yapılanmaya başlamıştır. Ancak yeni yapılan yapılar daha çok küçük, basit çiftlikler ve emekli evleridir. Şekil 2.78'de Restorasyon çalışmaları görünen Holašovice Köyü, 1998 yılında UNESCO listesine girmiştir [119].

a) Restorasyon öncesi.

b) Restorasyon sonrası.

Şekil 2.78. Holašovice köyü restorasyon çalışmaları [120].

Hollókó Köyü (Macaristan)

13. yüzyılın ortasında Moğolların yapmış olduğu saldırılardan korunmak için kale inşa edilmiş; orijinal köy kale duvarlarının alt kısmında kalmıştır. Mevcutta bulunan evlerin çoğu Osmanlı işgalinin bitmesinden sonra hayata geçirilmiştir. Köy evlerinin ahşap olmasından dolayı belirli dönemlerde yangın tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır. Birçok kez yeniden inşa edilen köyde 55 adet ev, Lajos Kossuth ve Sandor Petofi sokakları, kilise, dokumacılar evi ve kale koruma altına alınmıştır. 1909 yılında yeniden inşa edilen ve Şekil 2.79'da restorasyon çalışmaları görünen Hollókó, 1987 yılında UNESCO'ya katılmıştır. Onarım, koruma ve restorasyon; geleneksel teknikler ve uyumlu malzeme kullanımı, gerekli müdahale ve geriye alınabilirlik ilkesi dikkate alınmak suretiyle gerçekleştirilmiştir. Yapılan çalışmalarda yeni malzemelerin orijinalinden ayırt edilmesi ve müdahale edildiğinin açığa çıkarılması amaçlanmıştır. Yapısal onarımlara sadece risk altındaki binalarda izin verilmiş ve gerekli görülen yerlerde fonksiyon değişikliğine gidilmiştir. Kayıp mimari öğelerin (süsler, renkler, şekiller ve çatı) restorasyonu detaylı arşiv araştırmaları ile hayata bulmuş ve banyolar orijinal düzeni ile uyumlu olacak şekilde, geleneksel malzemeler kullanılarak yeniden yapılandırılmıştır. Turizm için gerekli yeni işlevler verilip; yeni eklemeler malzeme ve detay farklılıkları kullanılarak uygulanmıştır [121].

a) Hollókó köyü kilisesi.

b) Hollókó köyü sokak görüntüsü.

Şekil 2.79. Hollókó köyü restorasyon çalışması sonrası görünüş [122].

Hahoe ve Yangdong Köyleri (Kore)

14. - 15. yüzyılda kurulmuş ve yaklaşık 500 yıl boyunca Konfüçyüs idealarını takip etmiş olan bu köyler; onun idealarını baz alarak şekillenmiş ve ruhlarını doyurmak adına köyün kurulumunu manzaraya yönlendirmişlerdir. Tek katlı, çamur duvarlı, saz çatılı evleri bünyesinde barındıran Hahoe’de 124 evden 6 adet ev; Yangdong köyünde ise 149 evden 2 adet ev koruma altına alınmış ve köylerden görünüş Şekil 2.80’de verilmiştir. Bu köyün restorasyonunda özgünlük biraz aşılmış ve farklı malzemeler kullanılmıştır. Bazı binalar özellikle farklı kullanımlar için restore edilmiştir. Hahoe ve Yangdong Köyleri 1984 yılından beri Ulusal Miras Koruma Kanunu kapsamında korunmaktadır. Hahoe’de yenileme için master plan 2002 yılında gerçekleştirilmiştir [123].

a) Hahoe köyü.

b) Yangdong köyü.

Şekil 2.80. Hahoe ve Yangdong köylerinden görünüş [124].

Shirakawa ve Gokayama Köyleri (Japonya)

Dağın eteğine yakın eğimli arazi üzerindeki evlerin taş istinat duvarları ile desteklenen terasları vardır. Ahşap olarak inşa edilmiş evler yangın riskini en aza indirmek için Şekil 2.81’de görüldüğü üzere birbirlerinden uzakta inşa edilmiştir. Depo ve tahıl kurutma barınakları gibi yardımcı yapılar vardır. Tarihi bina olarak belirlenen 117 adet yapıdan oluşmaktadır [125].

a) Shirakawa ve Gokayama köyleri.

b) Geleneksel ev genel görünüşü.

Şekil 2.81. Shirakawa ve Gokayama köyleri [126].

Xidi ve Hangcun Köyleri (Çin)

Xidi de 124 adet konut iyi korunmuştur. Xidi ve Hangcun Köylerine dair Şekil 2.82’de görüldüğü üzere ortak özellik olarak; beyaz duvarlar, koyu renk kiremitler ve iç avlular karşımıza çıkar [127].

a) Xidi köyü.

b) Hangcun köyü.

Şekil 2.82. Xidi ve Hangcun köyleri [128].

Kaiping Diaolou ve Köyler (Çin)

Bölge 2001 yılından itibaren kapsamlı koruma altına alınmıştır. Çin’de yer alan Sanmenli ve Zili Köylerinde geleneksel özelliklerini kaybetmemiş konutlar Şekil 2.83 ve Şekil 2.84’de gösterilmiştir. Küçük onarımların gerektiğince yapıldığı köylerde, uygunsuz binalar ise koruma altına alınmamış ve onarımı yapılmamıştır.

Sanmenli köyünde var olan yapılar başlangıçta kırmızı tuğladan ve iki katlı olarak inşa edilmiş; 1920 yılında ise mavi tuğlalar eklenmiştir [129].

Şekil 2.83. Zili köyü, Çin [130].

Şekil 2.94. Sanmenli köyü, Çin [131].

BÖLÜM 3

İNİKLİ KÖYÜ

3.1. BURSA İLİ İZNIK İLÇESİ KÖYLERİ

Bursa ili İznik ilçesinde 36 adet köy bulunmaktadır. İlçeye bağlı bulunan köylerin haritası Şekil 3.1’de ayrıntılı olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.1. İznik ilçesine bağlı olan köylerin haritası [132].

İznik ilçesine bağlı 36 adet köy bulunmaktadır. Köylerin isimlerinin tam listesi Çizelge 3.1’de yer almaktadır.

Çizelge 3.1. İznik ilçesine bağlı köylerin isimleri.

Aydınlr	Kaynarca	Süleymaniye
Bayındır	Kırıntı	Tacir
Candarlı	Kutluca	Yenişerefiye
Derbent	Mahmudiye	Yörükler
Dereköy	Mecidiye	Çakırca
Dırazali	Mustafalı	Çamdibi
Elmalı	Müşküle	Çamoluk
Gürmüzlü	Nüzhetiye	Çiçekli
Hacıosman	Orhaniye	Ömerli
Hisardere	Osmaniye	İhsaniye
Hocaköy	Sansarak	İnikli
Karadin	Sarıağıl	Şerefiye

Çalışma kapsamında, kırsal yerleşmelerin çeşitliliği ve mimari dokusunun korunmuş olması sebebiyle 3 adet köy örneği seçilerek tanıtılmıştır.

İhsaniye Köyü

İznik ilçesine bağlı bir dağ köyüdür ve 64 hane yaşamaktadır. Evlerinin yapımında kerpiç kullanılan köyün büyük bir kısmı korunarak, günümüze kadar gelebilmiştir. Uydu fotoğrafı Şekil 3.2’de , köyün genel görünüşü Şekil 3.3’te gösterilmiştir.

Şekil 3.2. İhsaniye köyü uydu fotoğrafı.
[133].

Şekil 3.3. İhsaniye köyü görüntüsü.
[134].

Mecidiye Köyü

Köylülerden alınan bilgiye göre; Mecidiye köyü bir dağ köyüdür. 1880’li yıllarda Rumeli göçmeni tarafından kurulmuştur. Zamanla Rumeli göçmenleri köyü terk edip, yerlerine Hopa’dan gelen Laz göçmenleri yerleşmiştir. Diğer Laz köylerindeki gibi, 2-3 katlı karakteristik evler vardır. Şekil 3.5’te görüldüğü üzere evlerin ilk katları taş, ikinci ve üçüncü katları ise, ahşap hatıllar ile aralarında düzgün biçimde sıralanmış tuğlayla yapılmıştır. Şekil 3.4’te köyün uydu fotoğrafı mevcuttur.

Şekil 3.4. Mecidiye köyü uydu fotoğrafı [133].

Şekil 3.5. Mecidiye köyü görünüş [135].

Sansarak Köyü

İzmit’in kuzey doğusunda bir yol boyunca konumlanmış olan köydeki evlerde Şekil 3.7’de görüldüğü üzere; ahşap ve kerpiç malzeme kullanılmıştır ancak koruma bilincinin gelişmemesi sebebiyle geleneksel malzeme kullanılan evler yıkılarak yerine betonarme yapılar inşa edilmeye başlanılmıştır. Köyün uydudan görüntüsü Şekil 3.6’da gösterilmiştir. Sansarak köyü çizgisel köy özelliği göstermektedir.

Şekil 3.6. Sansarak köyü uydu fotoğrafı [133].

Şekil 3.7. Sansarak köyü [136].

3.2. İNİKLİ KÖYÜ

Şekil 3.8. İnikli köyü kuzey yamacı görüntüsü.

Köy kimliğini oluşturan faktörler Süheyla Birlik'in "Tarihi Çevrelerde Kentsel Kimlik - Değişiminin Eşik Analizi: Trabzon'da Bir Derleme" başlıklı doktora tezinden yararlanılarak İnikli köyünde ele alınmıştır. Kuzey- güney yönlü olarak konumlanan köy Samanlı Dağı'nın eteklerinde bulunmaktadır. Köyün kuzey yamacında yerleşim Şekil 3.8'de görüldüğü gibi seyrek.

3.2.1. Fiziksel Yapı

Fiziksel yapı; Doğal Çevre ve Yapay Çevre özellikleri olmak üzere iki şekilde incelenir.

3.2.1.1. Doğal Çevre Özellikleri

Türkiye'nin 5. büyük gölü olan İznik Gölü manzarası, köyün Parpul dede ve Işıklı baba tepesinden yeşil dokuya eşlik etmektedir. Köy, tarihi Roma'ya dayanan köprülerin altından akan Şekil 3.9 ve Şekil 3.10'da görüldüğü gibi Karasu deresi ile ikiye bölünmektedir.

Şekil 3.9. Karasu deresi.

Şekil 3.10. Karasu deresi.

Derenin köyü ikiye bölmesinden dolayı Şekil 3.12’de görüldüğü gibi evler Samanlı Dağı’nın yamaçlarında konumlandırılmıştır. Bu yerleşim düzeninden dolayı İnikli çizgisel köy özelliğini taşımaktadır. Köyün üst kotlarından Şekil 3.11’de görüldüğü üzere İznik Gölü manzarası mevcuttur.

Şekil 3.11. Çalı tepeden İznik Gölü.

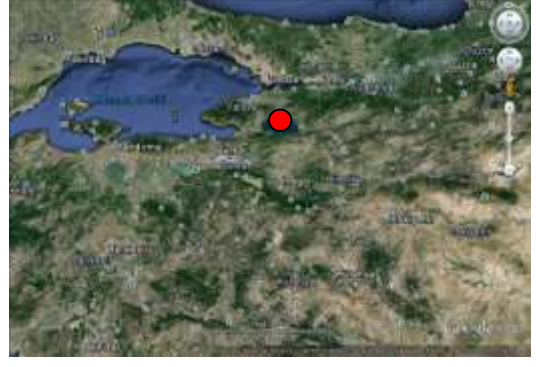
Şekil 3.12. İnikli genel görünüm manzarası.

Coğrafi Konum

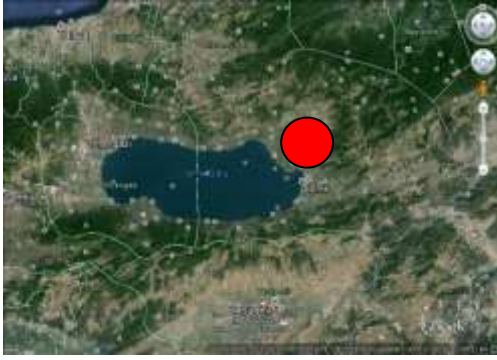
Bursa iline 94 km. İznik ilçesine 9 km. uzaklıkta bulunan İnikli köyü İznik ilçesinin kuzeyinde bulunmaktadır. Matematiksel konum olarak; Şekil 3.13, Şekil 3.14, Şekil 3.15 ve Şekil 3.16’da görüldüğü üzere 40 derece 29 dakika kuzey enlemi, 29 derece 43 dakika doğu boylamındadır [137].

Şekil 3.13. Dünya üzerinde Türkiye [133].

Şekil 3.14. Bursa uydu fotoğrafı [133].

Şekil 3.15. İzmit uydu fotoğrafı [133].

Şekil 3.16. İnikli uydu fotoğrafı [133].

İklim

Ortalama sıcaklık (°C): 14.4

Ortalama donlu gün sayısı: 33.6

Ortalama açık gün sayısı: 94.8

Ortalama bulutlu gün sayısı: 5.0

Ortalama kapalı gün sayısı: 88.4

Ortalama yağış miktarı (mm): 733.1

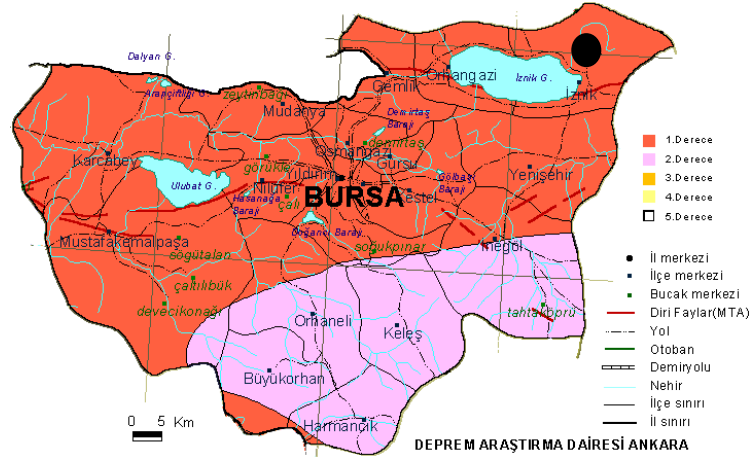
Ortalama kar yağışlı gün sayısı: 6.9

Ortalama karla örtülü gün sayısı: 3.4

En hızlı rüzgâr yönü: Doğu- Batı

Köyde genel olarak yazlar sıcak ve kurak, kışlar soğuk ya da serin ve yağışlı geçer. Karasal, akdeniz ve karadeniz iklimi özellikleri gözlenmekte olup lodos ve poyraz rüzgârları hâkimdir [138].

Jeolojik Yapı

Şekil 3.17. Bursa deprem haritası [139].

Şekil 3.17’de bulunan bursa deprem haritasına bakıldığında İnikli 1. Derece deprem bölgesinde bulunmaktadır. 715, 985, 1064 yıllılarında İznik ve çevresinde büyük depremler gerçekleşmiş ancak dönemin şartlarından dolayı depremlerin büyüklükleri tespit edilememiştir. Son olarak 10.05.1878 tarihinde merkez üssü İznik olan 8 şiddetinde deprem gerçekleşmiştir [140]. Deprem riskinin yüksek olduğu bölgede konumlandığı için Boğaziçi Üniversitesi Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü tarafından İnikli’ye Şekil 3.18 ve Şekil 3.19’da görülen manyetik alan gözlemevi kurulmuş ve 2005 yılı Ağustos ayında faaliyete geçirilmiştir. Bu gözlemevi konumu dolayısıyla uluslararası gözlemleri içinde önemli bir yer tutmaktadır. İznik gözlemevinde toplanan veriler, hem ulusal hem de uluslararası araştırmalar tarafından baz değeri olarak kullanılmaktadır [141]. MS. II. yüzyılda kullanılmış, biri büyük diğeri küçük olmak üzere iki taş ocağı bulunmaktadır. Zemin suya doygundur yani gevşek zemindir. Köyün geçim kaynağının büyük bir kısmını karşılayan zeytin, mineral bakımından zengin, sıcaklığın 15-20 derece olduğu, çok yüksek olmayan, taban suyu bir metreye yakın olmayan bölgelerde yetiştirilmektedir. Toprağın bu özelliklerinden dolayı zeytin yetiştiriciliği kolaylıkla yapılabilmektedir [142].

Şekil 3.18. Işıklı baba mevkii.

Şekil 3.19. İnikli manyetik rasathane.

Taş Ocağı

İznik'in 11 km. kuzeyinde, Elbeyli Kasabası'nın kuzeyinde çam ormanları arasında kalan Şekil 3.20'de gösterilen taş ocağına İnikli Köyü'nden veya Gürmüzlü Köyü'ne çıkan stabilize yoldan ayrılarak yaya olarak gidilebilmektedir. İnikli' de MS II. yüzyılda biri büyük diğeri küçük olmak üzere iki ocak açılmıştır. Küçük ocak tamamen, büyük ocak ise kısmen daha sonraki işletmeler sırasında tahrip olmuştur. Roma döneminde büyük ocağın 100 m. uzunluğunda, 26 m. eninde ve 18,5 m. yüksekliğindeki bölümü çalıştırılmıştır. Şekil 3.21'de görülen ocaktan çıkarılan taşlar rekrystalize kalker dolimitik beyaz renkli bloklardan oluşmaktadır. Buradan çıkarılıp İznik'te kullanılan taşların; yan mermer niteliği taşıması, damarsız oluşun ve istenilen büyüklükte blok halinde kesilebilmeleri gibi nedenlerle bu ocak tercih edilmiştir. MS II. yüzyılda inşa edilen açık hava tiyatrosunun şeref localarının oturma setleri (Proedria) bu ocaktan getirilen taşlarla yapılmıştır. İznik Lefke Kapı'nın iç kapısının batı cephesinde dokuz adet beyaz oturma basamağı örnekleri bulunmaktadır. Geniş alana yayılmış, olan bu kaliteli taş rezervi, yol imkânının olmayışı ve Nikaia'ya 11 km. uzakta oluşu nedeniyle sadece beyaz renk tercih edildiğinde kullanılmıştır. Günümüzde taş ocağından kesilen taşlara ait murç izleri ve kesilen bloklardan bir kısmının alındığı yerler olduğu gibi görülmektedir [143].

Şekil 3.20. Göl manzaralı İnikli taş ocağı [144].

Şekil 3.21. İnikli taş ocağı [144].

Topografya

İnikli köyü Şekil 3.22’de görüldüğü üzere Samanlı Dağları’nın İznik Gölü’ne bakan yamacında kurulmuştur. Bu özelliği ile köy Şekil 3.23’te görüldüğü gibi bir yamaç yerleşimidir; rakım 255’dir.

Şekil 3.22. Samanlı Dağları’nın eteği. Şekil 3.23. Köyün topografyaya uyumu.

Bitki Örtüsü

İklim ve yeryüzü şekilleri, eğim, bakı, toprak özellikleri ve beşeri faktörlerin etkisi ile 2 ana bitki grubu ayırt edilmektedir; Bunlar: orman ve makidir. Köyde yetiştirilen ağaç türleri; Şekil 3.24, Şekil 3.25 ve Şekil 3.26’da görüldüğü gibi zeytin, meşe, kayın, karaçam, şeftali, kiraz, armut, erik ve elmadır. Çok yüksek sıcaklıklarda yetişebilen meyve ve sebzeler hariç her ürün yetiştirilebilir. Ayrıca köyün üst kotlarından köydeki hanımlar Şekil 3.27’de görüldüğü gibi kekik toplayıp kuruturlar.

Şekil 3.24. Mezarlık yolu ve köyün girişi.

Şekil 3.25. İnikli ova ve göl manzarası.

Şekil 3.26. Erik ağacı.

Şekil 3.27. Kekik ayıklayan köylü kadınlar.

3.2.1.2. Yapay Çevre Özellikleri

İnikli Köyü geleneksel mimari özellikleri ile günümüze kadar dokusunu kısmen korunabilmiş köy örneklerinden biridir.

Yapılar

Köy tek bir mahalleden oluşmakta ve bu mahallenin bölümleri merkez, giriş, taşlık, göçmen, kuyu başı olarak isimlendirilmektedir. Yıkılan ve yeniden inşa edilen konutların çoğu, geleneksel Türk evi mimarisi özelliklerini taşımamaktadır. İnikli evlerine bakıldığında çoğunlukla arazinin eğimli olması nedeniyle zemin + 2 katlıdır ve eğimden yararlanılarak alt katta bodrum katlar oluşturulmuştur. Balkon kullanımının yaygın olduğu konutlar birbirlerinin ışığını ve rüzgârını kesmeyecek şekilde konumlandırılmıştır. İklim şartlarından dolayı köyün güneye bakan

yamaçlarında daha fazla yapılaşma bulunmaktadır. Kuzeye bakan yamaçta çok fazla yapı bulunmamakta ve konutlara girişler kuzey-güney yönlüdür.

Eski ve yeni cami olmak üzere köy meydanını çevreleyen 2 adet cami vardır. Köyde bulunan tescilli yapılardan birisi de Şekil 3.28’de görülen Hacı Mehmet Cami’dir. Tarihi Hacı Mehmet Cami’nin, 1943 yılında yapıldığı bilinmektedir [145]. Caminin iç mekanı ile ilgili fotoğraflar Şekil 3.30 ve Şekil 3.31’de görülmektedir. İnikli köyünde toplam 13 adet tescilli yapı bulunmaktadır. 1995 yılında köydeki tarihi evler koruma altına alınmış ve Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü tarafından envanterleri çıkartılmış ancak envanter fişlerinin düzenlenmesi tarafınca yapılmıştır (Ek Açıklamalar A). Ayrıca köyde Şekil 3.29’da görüldüğü üzere eski cami kullanılmadığı için yeni cami inşa edilmiştir.

Şekil 3.28. Hacı Mehmet Cami.

Şekil 3.29. Yeni cami.

Şekil 3.30. Tarihi caminin kadınlar bölümü.

Şekil 3.31. Tarihi cami minber.

Çandarlı Camii

Oldukça harap ve terk edilmiş caminin örtüsü ve Şekil 3.32’de görüldüğü üzere kuzey duvarlarının ortası tamamen, diğer duvarları ve minaresinin gövdesinden itibaren üst kısmı yıkıktır. İçi ve çevresi incir ağaçları, moloz ve toprakla kaplanmıştır.

İçten 9.90 x 10.30 m. boyutlarında kare planlı caminin ayakta kalan duvarlarında bir giriş görülmez. Bu nedenle girişin, bugün yıkık olan kuzey duvarının ortasında yer aldığını düşünebiliriz. Güney duvarda eksende yedi cepheli bir mihrap nişi, tüm duvarlarda eksene simetrik ikişer altlık ve üstlük pencere vardır. Kuzey duvarın batıdaki pencereleri bugün haraptır; ancak altlık pencerenin batı sövesi belirgindir. Mihrabın ekseninde küçük bir üstlük pencere vardır ve yapının batı cephesinin kuzey köşesinde yedi cephesi dışa taşan, girişi doğudan olan minare yer alır.

Altlık pencereler dikdörtgen ve sivri kemerli çökertme alınlıklıdır. Güney cephede doğudaki altlık pencerenin ahşap çerçevesi günümüze gelebilmiştir. Üstlük pencerelerden hiç birisi bütünüyle sağlam değildir. Güney cephenin ortasındaki penceredeki kalıntılar üstlüklerin sivri olduğunu düşündürür. Batı duvarın yüksekliğine erişen minare kaidesi on iki cephelidir.

Güney duvardaki mihrap yüksekliği ile dikkat çeker. Kavs arası yedi dilimli ve sivri kemerlidir. Üstte profili iki sivri kemerle taçlandırılan niş, dikdörtgen bir çerçeve içine alınmıştır. Altlık pencereler içte dikdörtgendir. Batı duvarın kuzey köşesinde toprak ve molozla kapanmış ve büyük ölçüde tahrip olmuş yuvarlak kemer ve alınlıklı minare girişi görülür.

Yapı iç ve dıştan büyük boyutlu moloz taş, tuğla ve harçla örülmüştür. Cephelerde daha düzenli bir teknik uygulanmıştır. İçte üçü altlık, biri üstlük pencerelerin hizasında olmak üzere dört sıra ahşap hatıl görülür. Mihrap nişi yatay istifli tuğlalarla örülmüş, içi alçıyla kaplanmıştır. Almaşık teknikteki minare kaidesi dikey istifli bir yatay istifli iki sıra tuğla ve bir sıra düzgün kesilmiş taşla yapılmıştır. Kaliteli tekniği ile dikkat çeken kaidede tuğla boyutları 3 x 23 x 14 – 4 x 27 x 13 cm arasında

değişmektedir. Kireç karışımı harcın kalınlığı yaklaşık 3 - 4,5 cm.dir. Şekil 3.33'de görülen minare girişinin ve pencerelerin kemerlerinde tuğla kullanılmış; pencere kemerleri ayrıca bir dizi tuğla ile sınırlandırılmıştır. Minare merdiveninde devşirme mermer bloklar görülür [145] ve Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü tarafından envanteri düzenlenmiştir (Ek Açıklamalar C).

Şekil 3.32. Çandarlı cami kalıntıları.

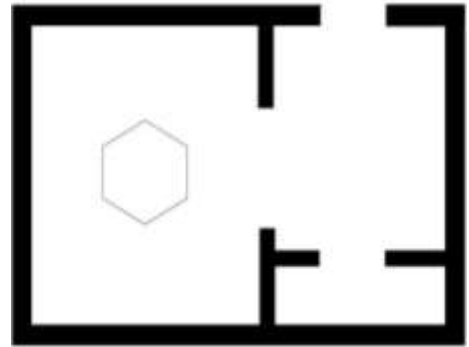
Şekil 3.33. Caminin bir kısmı yıkılan minaresi.

Köy Hamamı

Köyün batısında Şekil 3.34'de köy hamamı bulunmaktadır; ancak kullanılmamaktadır. Hamamın plan şeması Şekil 3.35'de görüldüğü üzere dikdörtgendir ve iç mekânı Şekil 3.36 ve Şekil 3.37'deki gibi kullanılarak bilirdir. Yapının zaman inşa edildiğine dair bir bilgi de bulunmamaktadır. Köy sakinlerinden alınan bilgilere göre; eskiden civar köylerden evlenmeden önce Gelin hamamı geleneğini yerine getirmek için bu hamama gelinirmiş.

Şekil 3.34. Köyün içerisinde bulunan hamam.

Şekil 3.35. Hamam planı.

Şekil 3.36. Hamamın göbek taşı.

Şekil 3.37. İç mekandan kubbe görüntüsü.

Çandarlı Hamamı

Yapının Şekil 3.38’de görüldüğü üzere güney duvarı ve doğu ile batı duvarlarının güneyi kısmen tahrip olmuş, içi moloz ve toprakla dolmuştur. Kuzey güney doğrultusunda dikdörtgen planlı hamama; doğu cephesinde eksenin kuzeyindeki kapıdan girilir. A mekânı kare planlı ve kubbe ile örtülüdür. Kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Kuzey duvarında, doğu köşesindeki kapı D mekânına; güney duvarında, doğu köşesindeki kapı B mekânına geçişi sağlar, Kuzeydeki D mekânı, doğu-batı doğrultusunda dikdörtgen planlı ve beşik tonozla örtülüdür. A mekânıyla eş boyutlardaki B mekânı kare planlı ve pandantifli kubbeye örtülüdür. Kuzey duvarının doğu köşesinde A mekanına geçişi sağlayan bir kapı ve eksende beş cepheli bir niş; güney duvarında eksende C mekanına bakan bir açıklık ve doğu duvar ekseninde beş cepheli bir niş yer alır. Güney duvarı büyük ölçüde tahrip olmuş su deposu, doğu-batı yönünde dikdörtgen planlı ve beşik tonozludur.

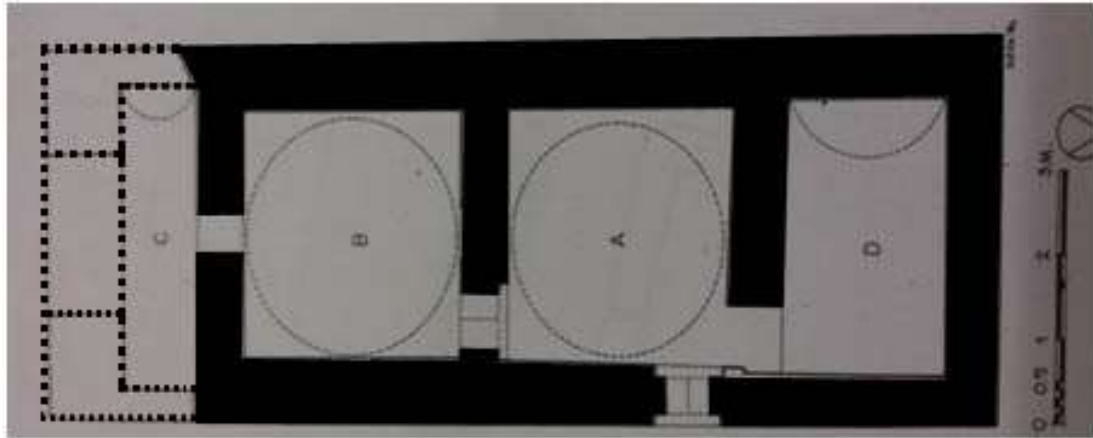
Doğu cephedeki giriş kapısı sivri kemerlidir. Güney cephede tahrip olmuş külhanın büyük yuvarlak kemeri ve yıkık su deposuna geçişi sağlayan 2.05 m. Genişliğinde bir giriş açıklığı dikkati çeker. Batı ve güney cepheler sağırdır. D mekânının tonozunda dört altıgen aydınlık açıklığı görülür. Batı duvarı önünde yaklaşık 10-15 cm. yüksekliğinde ve 8 - 12 cm. genişliğinde bir seki yer alır.

Dış duvarlar, güney cephe dışında moloz taş ve tuğla hatıllarla örülmüştür. Yer yer dikine istifli tuğlalarla çerçeve tekniği görülür. Güney cephede düzgün almaşık

teknikte kesme taş ve tuğla kullanımı dikkati çeker. Giriş kapısının kemeri tuğladır. Sıvayla kaplı olan iç kısımda, sıvanın döküldüğü yerlerden alt yapıda moloz taş ve tuğla; üst yapıda yatay istifli tuğla kullanıldığı anlaşılmaktadır [145]. Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü tarafından envanteri düzenlenmiştir (Ek Açıklamalar C).

Şekil 3.38. Tarihi Çandarlı Hamamı [146].

Şekil 3.39. Çandarlı Hamamı [145].

Köy Okulu

Köyde bulunan ilkokul Şekil 3.41’de gösterilmiştir; ancak öğrenci sayısı 9 olduğu için okulun kapatılması ve taşınmalı eğitim sistemine geçilmesi söz konusudur. 1960’lı yılların öğrencilerinin ve öğretmeninin bulunduğu fotoğraf Şekil 3.40’da gösterilmiştir.

Şekil 3.40. 1960'lı yıllar ilkokul öğrencileri [147].

Şekil 3.41. İnikli Köyü ilkokulu.

Diğer Yapılar

Sağlık hizmetlerini alabilecekleri; sağlık ocağı, doktor, hemşire veya ebe bulunmamaktadır. 5 km yakında bulunan Elbeyli mahallesinden bu konu ile ilgili destek alınmaktadır. Köyde bir adet kahve, Şekil 3.42'de gösterilen bakkal ve berber bulunmaktadır. Kasap ise çarşamba günleri kurulan İznik pazarı sebebiyle kapatılmıştır.

Şekil 3.42. Köy bakkalı.

Şekil 3.43. Köy meydanındaki tarihi asma.

Köyde 3 adet çeşme bulunmaktadır. Ayrıca köyün su ihtiyacını karşılamak için muhtarlığın önünde Şekil 3.45'de görülen kuyu ve eski Koza Yetiştirme Yurdu'nun yanında Şekil 3.44'de gösterilen su deposu bulunmaktadır. Parpul dede türbesinin üst kısmında Bizans dönemine ait olduğu söylenen İznik Gölü manzaralı olan Çalı tepe mevkiinde kalıntılar Şekil 3.46 ve Şekil 3.47'de görülmektedir.

Şekil 3.44. Su deposu.

Şekil 3.45. Kahvenin önünde bulunan su kuyusu.

Şekil 3.46. Kaya mezarı kalıntısı.

Şekil 3.47. İçerisinde mangal yapılan mezar.

Roma Köprüsü

İznik'ten Orhangazi'ye giden karayolunun Çakırca yönünde kuzeye dönen bağ ve bahçe yolunun 1 00. m.sinde kuru dere üzerinde, doğu batı uzantılı olarak ayaktaadır. Nikala (İznik) ile Nicomedla (İzmit) Roma yolu üzerindeki bu taş köprü halk arasında Kuru Köprü olarak da bilinmektedir. Şekil 3.48'de gösterilen üç gözlü olan köprünün Şekil 3.49'da ortadaki gözü büyük, iki yandakiler daha küçüktür. Köprünün doğu ve batıdaki Roma yolu bir miktar devam edip bağlar arasında kaybolmaktadır. Köprü gri rekristalize kalker bloklarla örülmüştür ve taşlar birbirine demir kenetlerle bağlanmıştır. Korkulukları olmayan köprünün dolgu kısımları moloz taşlardandır [148]. Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü tarafından envanteri düzenlenmiştir (Ek Açıklamalar C).

Şekil 3.48. Üç gözlü Kuruköprü [146].

Şekil 3.49. Köprünün en büyük gözü [146].

Taş Köprü

Köprü Elbeyli belde merkezinin yaklaşık 3,5 km batısında, İnikli Köyünün yaklaşık 5 km. güney batısında bulunmakta olup İnikli Köyü ve Çakıca Köyü arasında kadastro yolu üzerindedir. Tarla yolu vasıtası ile ulaşılan köprü mevcut stabilize yolun altındadır. Şekil 3.51’de görülen köprünün altındaki geniş dere yatağı kurumuş olup tarımsal amaçlarla kullanılmaktadır. Yapının iki kemeri dere yatağı üzerinde Şekil 3.50’de olduğu gibi önemli ölçüde görülebilmektedir. Diğer kemerleri büyük oranda toprakla dolmuş olup 5 kemeri sayılabilmektedir. Yaklaşık 50 m. uzunluğunda 5 m. genişliğindeki köprünün kemerleri tuğla ve kesme mermerden imal edilmiş ve moloz taşla doldurulmuştur. Yapım tekniği açısından Roma dönemine İ.S. I-II yüzyıla tarihlenebilir. Yapı Roma döneminde önemli bir yol güzergâhı olan ve İznik’i İzmit ve İstanbul’a sağlayan İznik-Yalakdere-Hersek Köyü yolu üzerindedir [145]. Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü tarafından envanteri düzenlenmiştir (Ek Açıklamalar C).

Şekil 3.50. Taş köprü [146].

Şekil 3.51. Taş Köprü’ den detay [146].

Dikilitaş

Elbeyli mahallesinin yaklaşık 1,5 km batısında tarımsal arazilerin içerisinde bulunan ve mahalle merkezinde tarla yolu ile ulaşılan Dikilitaş Şekil 3.52’de görüldüğü üzere tamamen mermerden inşa edilmiştir.

Kaidesi dikdörtgen olup en alt bölümünde profilli bir geçiş, üzerinde çift sıra isodomik örgülü çerçevesi bloklar yer alır. Bu kaidenin kenarlarında Şekil 3.53’te görülen aslan ayağı bulunur. Çerçevesi blokların üzerinde köşeleri akroterli, profilli bir geçiş ve en üstte düz bir eleman yer alır. Yaklaşık 15 m yükseklikte olan Dikilitaş, yukarıya doğru daralan üç köşeli 5 blok ve profilli bir kaideden oluşmaktadır. En üstte bulunması gereken piramit şeklinde veya figürlü eleman yerinde değildir.

Üçgen blokların en altındaki güney yüzünde Yunanca “Kassios Philiskos Kassios Asklepiodotoios’un oğlu 83 yıl yaşadı” yazısı bulunmaktadır. Anıt İ.S. I-II. Yüzyıla tarihlenmektedir [145]. Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü tarafından envanteri düzenlenmiştir (Ek Açıklamalar C)

Şekil 3.52. Dikilitaş.

Şekil 3.53. Kaide detayı.

Yollar

Yolların bir kısmı kayrak taşı olan İnikli köyünde Şekil 3.54 ve Şekil 3.57’de görüldüğü üzere organik sokaklar bulunmaktadır. Sokaklar yük hayvanlarının rahatlıkla geçebileceği genişliktedir ve sokaklarında suyolları bulunmaktadır; fakat

bazı Şekil 3.55'teki gibi kısımlar orijinallliğini yitirmiştir. Köyün üst kotlarına ulaşım Şekil 3.56'da ki gibi patika yollarla yapılabilmektedir.

Şekil 3.54. Organik sokaklar.

Şekil 3.55. Asfalt yol.

Şekil 3.56. Patika yollar.

Şekil 3.57. Organik merdivenler.

Meydanlar

Geleneksel Osmanlı yerleşmelerinde gözlemlenen cami, köy kahvesi ve ulu çınar üçlemesinin oluşturduğu merkez, İnikli köyünde cami, kahve ve asma olarak Şekil 3.58 ve Şekil 3.59'da görülmektedir.

Şekil 3.58. Tarihi asma ağacı.

Şekil 3.59. Köy meydanı.

Açık Alanlar

Köyün yerleşim alanı dışında kalan geniş bir arazisi bulunmaktadır. Bu arazilerde Şekil 3.61 ve Şekil 3.63’de görülen zeytinlikler bulunur, meyve-sebze yetiştiriciliği yapılır. Parpul dede türbesinin bulunduğu İznik Gölü manzaralı futbol sahası Şekil 3.62’de görülmektedir. Ayrıca Şekil 3.60’da görülen Roma’dan kaldığı söylenen kalıntıların içerisi mangal yakmak için kullanılmaktadır.

Şekil 3.60. Çalı tepe mevki.

Şekil 3.61. Işıklı baba tepesinden İnikli.

Şekil 3.62. Çalı tepe futbol sahası.

Şekil 3.63. Işıklı baba tepesinden ova ve göl.

Donatılar

Köyde Şekil 3.64’de görülen çeşmeler, hanımların buğdaylarını öğütmek için kullandıkları Şekil 3.65’teki dibek taşı, Şekil 3.66’da ahşaptan elektrik direkleri, sarnıcın altında otururken sehpa olarak kullanmak için bir ev temeli kazılırken

çıkartılmış olan Şekil 3.67'deki antik taş ve Işıklı baba tepesinde oturup dinlenebilmek için Şekil 3.69'da görülen çardaklar mevcuttur.

Şekil 3.64. Köy çeşmesi.

Şekil 3.65. Eskiden dibek taşı olarak kullanılan tarihi sütun başlığı.

Şekil 3.66. Yeni cami çeşmesi.

Şekil 3.67. Köy meydanında oturma alanı.

Şekil 3.68. Elektrik direkleri.

Şekil 3.69. Işıklı baba mevki.

3.2.2. Toplumsal Yapı

Toplumsal yapı Sosyo-Kültürel ve Sosyo-Ekonomik özellikler olarak iki şekilde incelenir.

3.2.2.1. Sosyo-Kültürel Özellikler

İnikli Köyü'nün sosyo-kültürel yapısı aşağıdaki özelliklerden oluşmaktadır:

Tarihsel Özellikler

İnikli köyünün M.S. 1300'lü yıllarda kurulmuştur ancak yapılan mülakatlar sonucunda kimler tarafından kurulduğu hakkında net bir bilgi elde edilememiştir. Tahrir defterlerinde ismine rastlanmayan İnikli köyünün olasılıkla XV-XVI. yy.da başka bir adı vardı. 1530 tarihli tahrirat defterinde geçen Gedikli Köyü'nün bu köy olabilme ihtimali vardır. Gedikli adının zamanla İnikli olarak dillere yerleşmiş olabileceği düşünülmektedir. Başka bir rivayete göre; yöreye yerleşen Yörük ailenin inek beslemesinden dolayı bu köye ilk olarak "İnekli" denilmiştir. Daha sonra dilden dile değişerek "İnikli" ismini aldığı söylenmektedir [149].

Köy sakinleri ile yapılan görüşmeler sonucunda, 1940'lı yıllarda merkez köy olan İnikli' den Orhangazi, İznik ve dağ köylerine giden otobüslerin kalktığı belirtilmiş olup; 1968 yılında gerçekleşen depremden sonra su kaynaklarında meydana gelen azalma sonucunda İznik'e göçlerin başladığı öğrenilmiştir. Anlatılanlar ışığında o dönemde köy muhtarlığının bulunduğu yer han olarak kullanılmaktaymış; ancak suyun azalmasından ötürü hizmet sunumu devam ettirilememiştir.

Ayrıca Mevlana Celalettin Rumi'nin üvey kızı Kimya Hatun'un doğduğu ve Manav Türklerinin*** yaşadığı bir köy olan İnikli'nin Kurtuluş Savaşı döneminde yaşadığı olaylar hakkında da kapsamlı bilgi alınmıştır. Şöyle ki; İnikli'nin bağlı olduğu Elbeyli ve en yakın köy olan Ömerli Köyünü Yunanlılar tarafından yakılıp yıkıldığı,

---

*** Manav Türkleri: Türk boy ve oymaklarına mensup Türk göçbelerinin zamanla göçbeliği terk edip, yerleşik hayata geçen kollarına Manav adı verilir.

çete reislerine barınak olduğu ve köyde yunanca bilen bir kişinin olması sebebiyle İnikli'nin Kurtuluş Savaşı döneminde zarar görmediği belirtilmiştir. Bunların dışında köyde Şekil 3.70'de görülen Parpul dede olarak bilinen ermişin türbesinin olduğu da belirtilmiştir. Rivayete göre; Parpul dedenin kuduz vakalarına iyi gelen otu ekmeğin arasına koyarak hasta olana yedirdiğini ve şimdiye kadar köyde hiç kuduz vakasına rastlanmadığı bilgisine muhtar Halil İbrahim Şahin aracılığı ile ulaşılmıştır.

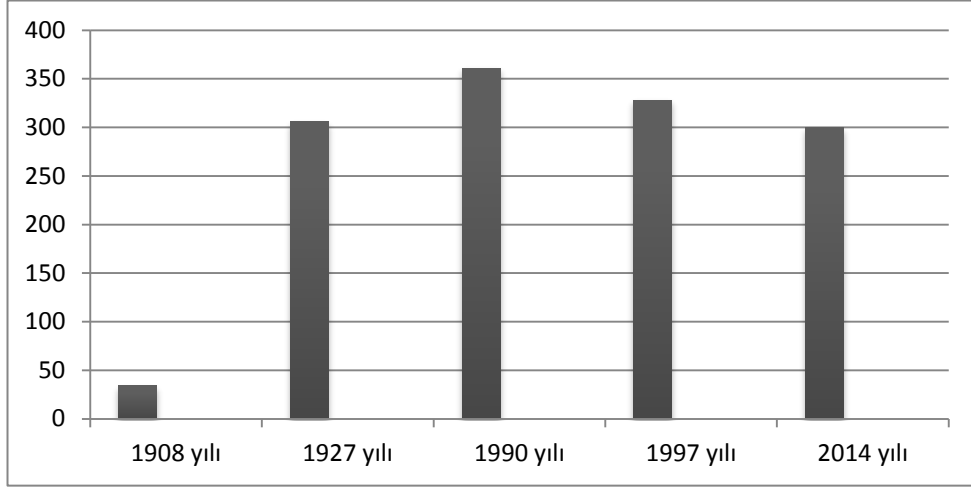

Şekil 3.70. Parpul dede türbesi.

Demografik Yapı

İnikli köyünde günümüzde 180 hane bulunmaktadır. Köy nüfusunun 143 kişisi erkek 157 kişisi kadın olmak üzere toplam 300 kişi yaşamaktadır. 1530 tarihli tahrirat defterinde geçen 20 haneli Gedikli köyünün İnikli olabileceği düşünülmektedir. 1895 ve 1908 Yıllığı'na göre, 34 hane bulunan köyde 1927 yılında 306, 1990 yılında 361, 1997 yılında da 328 kişi yaşamaktaydı. 1908 yılına göre İznik bucağına bağlı 153 haneli Enikli adlı başka bir köy vardır [149]. Bu verilere bağlı grafik çizelge 3.2'de gösterilmiştir.

Çizelge 3.2. Demografik yapı değişim grafiği.

Muhtar Halil İbrahim Şahin ile yapılan görüşmeler sonucunda; köyde yaz ve kış aylarında nüfus değişikliği olmadığı, ancak sanayinin gelişmesi, genç nüfusun çalışmak için daha büyük yerleşimlere taşınması ile köyün nüfusunun eskiye oranla azalma gösterdiği, köyde 30 adet soyadının bulunduğu, en kalabalık sülalenin Sakalar, mensubu en az olan sülalenin ise Demirler olduğu öğrenilmiştir.

Kurumsal Özellikler

İnikli Köyü'nün kurumsal yapısı aşağıdaki özelliklerden oluşmaktadır.

Yönetim Şekli

Köyün yönetim şekli muhtarlıktır ve seçimleri nizami bir şekilde 5 yılda bir gerçekleşmektedir. Muhtar; hayata geçirilecek olan faaliyetleri ihtiyar heyeti ile birlikte yürütmektedir ve şu an köyün muhtarı Halil İbrahim Şahin'dir.

İnanç

Halk "Hanefi Mezhebi"ne bağlı "Sünni"dir. 180 hanesi olan bir köy olmasına rağmen 2 adet cami bulunmaktadır.

Sanat Anlayışı

İnikli’li Ragıp Ablay su kabaklarını Şekil 3.71’de görüldüğü üzere sanata dönüştürüyor. Ablay; su kabaklarını zımpara ile temizliyor ve ardından astarlayıp, değişik renklere boyuyor. Yaptığı süs eşyalarını Şekil 3.72’deki gibi gece lambası ve şekerlik gibi tasarlayarak vatandaşların kullanımına sunmaktadır.

Şekil 3.71. Su kabağı ustası
Ragıp Ablay [150].

Şekil 3.72. Gece lambası
su kabakları[150].

Kültürel Özellikler

İznik değişik kültürlerin bir arada yaşadığı bir yöredir. Bu yüzden merkez ve köylerde yaşayan insan toplulukları genelde bir yerlerden göç ederek gelmiş ve yerleşmişlerdir. Bölgede yaşayan halkın çok büyük bir kısmı göçmendir ve bu göçmen toplulukları kültürlerini yaşatmakta biraz zorlanmışlardır. İlçede gelenek ve göreneklerin gelecek kuşaklara taşınmasındaki en büyük engel; halkın ekonomik sıkıntı, sosyal değişim, eğitim vb. şartlar olmuştur. Köken olarak Manav olduklarını söyleyen İnikli Köyü sakinleri manav kültürünü benimsemişlerdir.

Kültürel özellikleri; doğum başta olmak üzere, evlenme, ölüm, bayramlar, asker uğurlama törenleri ve kültürel etkinlikler olmak üzere karşımıza çıkmaktadır. Bu özelliklere dair veriler köy halkıyla gerçekleştirilen yüz yüze görüşmelerden elde edilmiştir.

Doğum

İnikli köyü muhtarı Halil İbrahim Şahin ile yapılan görüşmelerde; İnikli'de bebek doğmadan önce kundağı, bezleri ve elbiseleri dikilip; doğduğunda göbeği düşmeden yıkanır. Tuzlu su ile yıkanan bebeğin ileride kokmayacağına inanıldığı için; doğumda bebeği yıkamak için ılık su hazırlanır ve içine bir miktar tuz atılır. Köylüler; bebek doğduktan sonraki tek sayılı günlerde (1, 3, 5, 7) bebeğe ismini koyarlar. Bebeğe isim koyma töreni; bebeğin kulağına ezan okunarak ve ismi kulağına üç kez söylenerek sona erer bilgilerine ulaşılmıştır.

Evlenme

İniklide de tüm topluluklarda olduğu gibi evlilik kararı aldıktan sonra, söz ve nişan gelenekleri uygulanmaktadır. Edilen bilgilere göre; perşembe kına gecesi; cuma akşamı ise "komşu yemeği" adını verdikleri tüm köy halkının davetli olduğu mevlüdlü yemek ve cumartesi gecesi de düğün yapılır Şekil 3.73 Çarşamba günü İznik pazarı olduğu ve pazara meyve - sebze götürüp çalıştıkları için yorgun olduklarından çarşamba gününde özel etkinlikler düzenlenmemektedir.

Köy halkından alınan bilgiye göre; düğün için damat berberden geldikten sonra, namaza gönderilir. Namazdan sonra damat tarafının gelini düğüne götürmek için gelin evine topluca gittiği "gelin alıcı" düzenlenir. Gelin alıcıya gitmeden önce at arabası ya da araba süslenir. Gelin alıcıya gelindiğinde kız tarafı ve damadın arkadaşları damadı bir dizi sınavdan geçirirler. Bir leğen getirilip çamurlu çorap yıkatır, acı biber yedirip üzerine tuzlu su içirir ve gelinin içinde bulunduğu gelin arabasını çektirip; güç gösterisi yapmasını isterler. Gelini evden çıkartmak istemeyen arkadaşları erkek tarafından para isteyip, çeyiz sandığının üzerine oturup, kapıyı kilitler ve sonrasında davul zurna ile Şekil 3.74'te görüldüğü gibi gelini alıp düğünün olacağı yere giderler.

Şekil 3.73. Düğün anısı [147].

Şekil 3.74. Düğün halayı ve gelin alıcı [147].

Ölüm

Ölen kimsenin selâsı verilir ve kıyafetleri ihtiyaç sahiplerine dağıtılır. Merhumun defnedilmesinin ardından, akşam Kur-an okunmaktadır.

Bayramlar

İnikli’de Ramazan ve Kurban Bayramları bir şenlik havası içerisinde kutlanmaktadır. Bayram sabahı geldiğinde erkekler camiye gider ve birbiriyle bayramlaşır. Eve gelen çocuklara evde ne varsa (şeker, mendil veya para) verilir ve tüm köy sakinleri de birbirlerine bayramlaşmaya gider. Kurban Bayramında sadece farklı olarak kurban kesme işlemi olduğu bilgisine köy halkı ile yapılan mülakatlarda ulaşılmıştır.

Asker Uğurlama Törenleri

Askere gidecek olan genç ya da gençlere köy halkı ve akrabaları tarafından yemek verilir. Gençler askere gidecekleri gün köyün meydanında toplanır ve herkesle sırayla vedalaşırlar. Sıranın en sonuna geldiklerinde arkalarına bakmadan gidecekleri araca biner ve yollarına devam ederler. Ayrıca askere gidecek gençlerin silah tutacak parmaklarına da kına yakılır. Ailelerine göndermek için askere gittikleri günü takip eden günlerde Şekil 3.75’te görüldüğü gibi toplu fotoğraf çektirilir.

Şekil 3.75. Askerlik hatırası [147].

Kültürel Etkinlikler

2. Uluslararası İznik festivali Şekil 3.76 ve Şekil 3.77’de görüldüğü üzere İnikli Köyünde düzenlenmiştir. Ayrıca köyde düzenli olarak her sene Hıdrellez kutlamaları yapılmaktadır. Köylülerden öğrenilen bilgilere göre; ilk kez 1964 yılında düzenlenen ve 1978 yılında Şekil 3.78’de İnikli sakinlerinin (sağda köyün bakkalı Rıdvan Yıldız) köylerinin ismini üzümlerle yazdığı Üzüm Festivali de gelenekselleşmiştir. Üzüm festivalinde bağlarından topladıkları üzümler ile geçiş töreni hazırlayan köylüler ayrıca bunların satışını yapabilmek için stant kurup ilgi çekmek adına üzümlere farklı işlevler verip sunum yaparlarmış. 1978 yılına kadar sadece üzümleri ile bilinen bölge, bu yörede bulunan halkın çabaları ile zeytini, meyveleri ve tarihini de ön plana çıkartarak festivalin içeriğini güçlendirmişlerdir. Günümüzde İznik festivali olarak bilinen kutlamaların kökeni üzüm festivaline dayanmaktadır.

Şekil 3.76. İznik Festivali [151].

Şekil 3.77. Festival yemeği [151].

a) Üzüm taneleri ile Türkiye haritası. b) Üzüm taneleri ile İnikli yazısı.

Şekil 3.78. İznik üzüm festivali [147].

Şive

Her bölgede olduğu gibi İnikli köyünde de alışkın olduğumuz kelimelerden daha farklı kullanılan yöreye ait sözcükler mevcuttur. Manav kültüründen gelmiş olmalarıda bu sözcüklerin farklılaşmasına yol açmıştır. Bazı kelimelerin yöresel kullanımını Çizelge 3.3’de yer almaktadır.

Çizelge 3.3. Yöresel şive.

zitin = zeytin	Aş/ yimek = yemek	pinir = peynir
kompir = patates	çımıt = sıcak	dimen = değirmen
biz = bez	gerdel= kazan	dombi = manda
baba = buva	davranmak = hazırlanmak	dön = düğün
kenev = tuvalet	yalım = galiba	emme = ama
Bobuç = ayakkabı,	inge = yenge	gaste = gazete
bön = büyük tas	bacilik = baca	gave = <u>kahve</u>
buycuk = bir kerecik	hincik = <u>şimdi</u>	gıra = kırağı
yort = yoğurt	leğen = ileyen	gızan = <u>çocuk</u>
fasile= fasulye	badırcan = patlıcan	gine = tekrar
alentrık = elektrik	di ha = işte orada	sancak = salıncak
yad = yabancı	pişi = bir şey	vi = ver
öleşmek = paylaşmak	pontul = pantolon	siddirmek = koşturmak
cıran = cereyan	püsküt = bisküvi	ıscak = sıcak
yilek = yelek	peşkir = havlu	il = el
olak = oğlak	pıçak = bıçak	ünnemek = çağırma

3.2.3. Sosyo-Ekonomik Özellikler

İnikli’de zirai faaliyet olarak; zeytin, üzüm, şeftali, kiraz, erik, armut, elma, ceviz, domates, taze fasulye, brokoli, brüksel lahanası ve toprağının olduğu kadar ikliminin de elverişli olmasından dolayı birçok sebze ve meyve yetiştirilmektedir. Eskiden her evin ihtiyacını karşılayabilecek kadar hayvan yetiştirilen köyde şu an sadece 3 adet büyükbaş hayvan bulunmakta; kısacası hayvancılığın terk edildiği gözlenmektedir. Köyde temel ticari etkinlik olarak tarım faaliyetleri tespit edilmiş ve ilgili resimler Şekil 3.79, 3.80, 3.81 ve 3.82’de gösterilmiştir.

Şekil 3.79. İnikli tarım arazileri.

Şekil 3.80. Samanlı dağı eteğinde İnikli köyü.

Şekil 3.81. Köyde bulunan büyükbaş hayvanlar.

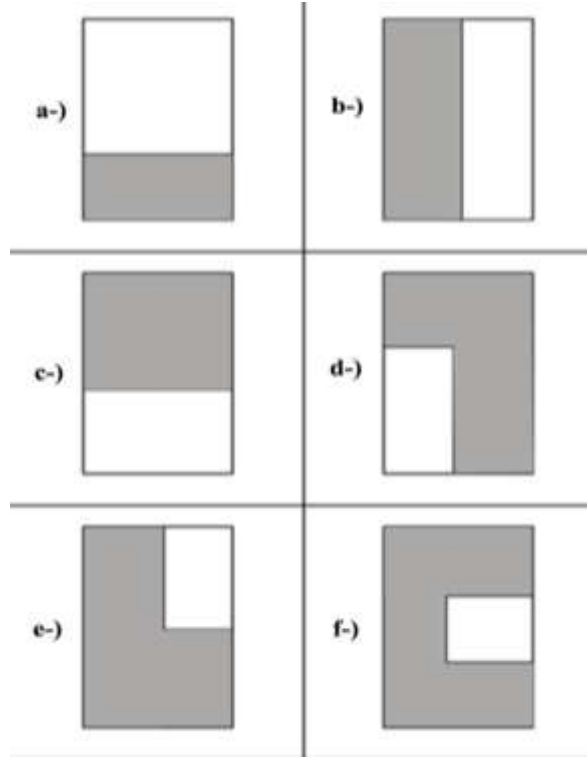
Şekil 3.82. Şeftali bahçeleri.

2.3. İNİKLİ EVLERİ

İnikli; modernleşme sürecinde bünyesinde bulundurduğu geleneksel dokunun kısmen bozulmadan gelecek kuşaklara aktarılabilmesinde kılavuzluk eden evleri ile irdelenmesi gereken kırsal bir yerleşimdir. Bu sebeple köy dokusu ve geleneksel evler çeşitli açılardan değerlendirilmiştir.

3.3.1. Parsel Kullanımı

Parsel kullanımına göre konutların şekillenmesi Şekil 3.83'te ayrıntılı olarak gösterilmiş ve açıklamaları yapılmıştır.

Şekil 3.83. Parsel kullanımına göre konutların şekillenmesi.

- a) Ev parselin ön kısmına konumlandırılmıştır.
- b) Ev parselin yan kısmına konumlandırılmıştır.
- c) Ev parselin arka kısmına konumlandırılmıştır.
- d) Parselin ön kısmının bir bölümünde ev bir bölümünde bahçe bırakılmıştır.
- e) Parselin arka kısmının bir bölümünde ev bir bölümünde bahçe bırakılmıştır.
- f) Parselde iç avlu oluşturulmuştur.

İnikli köyünde en fazla görülen parsel kullanımı evin parsel önüne konumlandırılmış şeklidir.

Parsel üzerinde olan yapıların sokak ile bağlantıları 3 şekildedir. Bunlar:

- a) Yapı parselin sokağa bakan tarafına yerleştirilir ve bahçe arka kısımda kalır.
- b) Yapı ile bahçe yol cephesinde yan yana bulunmaktadır.
- c) Bahçe yol cephesine, yapı arka tarafa alınmış ve yapı örnekleri Şekil 3.84 ile
- d) Şekil 3.85'te gösterilmiştir.

Şekil 3.84. Yapı parselin sokağa bakan tarafına inşa edilmiş.

Şekil 3.85. Bahçe yol cephesinde yapı arka tarafa inşa edilmiş.

İnikli evlerinin avlularına çift kanatlı ahşap kapılardan ulaşılmaktadır. Şekil 3.86 ve Şekil 3.87’de görüldüğü üzere bahçe duvarları ahşap hatıllı ve moloz taşıdır. Duvarlar sokakta güçlü bir sınır çizgisi oluşturmaktadır. Yüksekliği çok fazla olmayan sadece sınırı belirlemek için yapılmış olan bahçe duvarları olduğu gibi tamamen mahremiyet açısından yapılan yüksek bahçe duvarları da bulunmaktadır.

Şekil 3.86. Güçlü bir sınır oluşturan bahçe duvarı.

Şekil 3.87. Sınırı belirleyen bahçe duvarı.

3.3.2. Mekân Örgütlenmesi

Köy, mekânsal açıdan yaşam şekillerini yansıtmaktadır. Geniş ailelerden oluştuğu için büyük olan evleriyle dikkat çeken İnikli’de geleneksel konutlar; Osmanlı sivil mimarisinin özelliklerini göstermektedir. 2 veya 3 katlı olan bu konutların zemin ve üst katları kerpiç dolgulu ahşap iskelet sistem ile oluşturulmuştur. Bazı örneklerde ise zemin katta ahşap hatıllı moloz taş duvarlara rastlanmaktadır. Genellikle beşik ve kırma çatı formuna sahip olan konutların çatı örtü malzemesi alaturka kiremittir.

Bodrum Kat

Üst katlar ile bağlantı, Şekil 3.90 ve Şekil 3.91’de görüldüğü üzere mekânın herhangi bir köşesinde yer alan merdiven ile sağlanmakta ve bu mekân Şekil 3.88’de gösterildiği gibi taşlık olarak adlandırılmaktadır. Ahır, depo gibi bölümler zemin katta bulunur. Ayrıca bodrum kattan Şekil 3.90 ve Şekil 3.89’da olduğu gibi genellikle evlerin arkasında bulunan bahçelere çıkış bulunmaktadır.

Şekil 3.88. Bodrum kat envanter no:12.

Şekil 3.89. Tescilsiz yapı bodrum kat.

Şekil 3.90. Tescilsiz yapı bodrum kat.

Şekil 3.91. Bodrum kat Envanter no:5.

Zemin Kat

Zemin katlar bodrum katından farklı biçimlenip; Şekil 3.93’te görüldüğü gibi oda ve sofa bölümünden meydana gelmiştir. Bu katta mutfak ve tuvalette konumlandırılmıştır. Bazı odalarda yükler bulunmaktadır. Yaşamın sürdürüldüğü kat genellikle zemin kattır. Konutta genel olarak arka cepheye konumlandırılan mutfak, hem yemeğin piştiği hem de oturma odası işlevi gören bir mekândır. Şekil

3.95'te görüldüğü üzere ısınmanın ocakla sağlandığı eski dönemlerde, odalarda ocak kullanılmıştır. Mutfakta yemekler bu ocaklarda pişirilmiş, ancak soba kullanılmaya başlandıktan sonra ocaklar bozulmuştur. Üst katlar ile sirkülasyon Şekil 3.92 ve Şekil 3.94'te olduğu gibi merdivenler ile sağlanmaktadır.

Şekil 3.92. Zemin kat envanter no:12.

Şekil 3.93. Tescilsiz yapı zemin kat.

Şekil 3.94. Tescilsiz yapı zemin kat.

Şekil 3.95. Tescilsiz yapı zemin kat.

Birinci Kat

Birinci katta evin sokak ve diğer komşu evlerle bağlantısının tamamen kesilmemesi için odalardaki çıkmalar sokağa yönlendirilmiştir. Üst kattaki kısımda Şekil 3.96 ve Şekil 3.97'de olduğu gibi 2 adet oda bu odalar arasında bir ortak oturma yeri olarak kullanılan Şekil 3.98 ve Şekil 3.99'da gösterildiği üzere sahanlık ve ipek böceklerinin yere yayılıp kurutulabilmesi için çok büyük bir sofa bulunmaktadır.

Şekil 3.96. Eyvan envanter no: 12.

Şekil 3.97. Eyvan envanter no: 5.

Şekil 3.98. Sofa envanter no: 8.

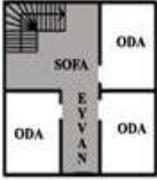
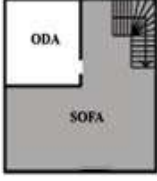
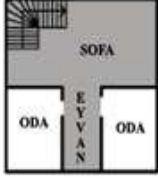
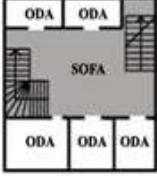
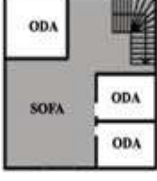
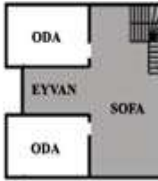
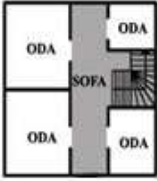
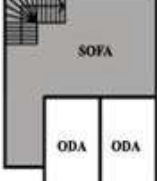

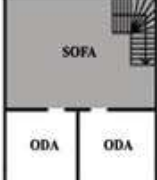
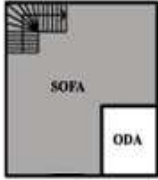

Şekil 3.99. Sofa envanter no:12.

Önceden geniş ailelerin oturduğu köyde, sanayileşmenin başlaması hayvancılığın terk edilmesi ve tarımın cazip durumdan çıkması ile genç nüfus büyük yerleşimlere göç etmiş, böylece çok odalı olan bu evler kullanılmamaya başlanmıştır. Köy halkı büyük evlerinin yerine metre kare olarak daha ufak olan evler inşa ederek evlerini terk etmişlerdir.

Birinci katta odaların arasında sokağa uzanan ve hem aile içi hem de komşuluk ilişkilerinin pekişmesini sağlayan Şekil 3.96'da gösterildiği üzere eyvan adı verilen bölümler bulunmaktadır. Eyvan aile halkının toplanmak ve sohbet etmek için kullandığı odalar arasında tasarlanmış dış mekânı görmek için penceresi bulunan ve yapının sokağa çıkma yapan kısmında tasarlanmış olan kısımdır. Bu kısımda sedirler bulunur, aile halkı sohbetlerini burada toplanarak gerçekleştirirler.

Plan Tipleri

İÇ SOFALI PLAN ŞEMASI	DIŞ SOFALI PLAN ŞEMASI	EYVANLI DIŞ SOFALI PLAN ŞEMASI
		
		
		
		

Şekil 3.100. İnikli köyü evleri plan tipleri.

Döşemeler

İnikli evlerinde yöresel malzemelerden yararlanılarak inşa edilen evlerin tavan ve yer döşemelerinde Şekil 3.102 ve Şekil 3.104'te görüldüğü gibi ahşap tercih edilmiştir. Sadece bodrum katın zemininde ahşap yapı elemanları kullanılmamış bunun yerine taş malzemeden yararlanılmıştır. Konutların yer döşemesi belirli aralıklarla atılan ahşap hatılların üzerine 15 cm genişliğinde ahşap plakalardır. Ayrıca bazı evlerin zemin kat döşemelerinde Şekil 3.101'de gösterildiği gibi beton malzeme kullanılmış; üst katların tavan ve Şekil 3.103'te görüldüğü gibi yer döşemelerinde ahşap malzeme kullanımına devam edilmiştir.

Şekil 3.101. Tavan ve yer döşemesi envanter no :8.

Şekil 3.102. Ahşap tavan döşemesi.

Şekil 3.103. Ahşap zemin döşemesi.

Şekil 3.104. Ahşap tavan ve yer döşemesi.

Merdivenler

İnikli evlerinde iç mekânda bulunan merdivenler bir tarafı Şekil 3.107’de duvara yaslanmış olarak konumlandırılmıştır ve Şekil 3.108’de gösterildiği gibi tırabzanları mevcuttur. Merdiven altlarında kalan bölümü değerlendirmek için Şekil 3.105’te olduğu gibi dolaplar yapılmıştır. Merdiven yapımında kullanılan malzeme ahşaptır; fakat dış mekânda bulunan merdivenler Şekil 3.106’da görüldüğü üzere taş veya beton malzeme kullanılarak inşa edilmişlerdir.

Şekil 3.105. Ahşap merdiven
envanter no:12.

Şekil 3.106. Envanter no:8.

Şekil 3.107. Ahşap merdiven.

Şekil 3.108. Ahşap merdiven
envanter no:5.

3.3.3. Cephe Düzeni

Köyde bulunan tescilli konutların cephe düzenlerini inceleyecek olursak; aynı yapı ustasının elinden çıktıkları için benzerlik göstermekle birlikte, kat adedi farklılığı sebebiyle cephelerde çıkma ve balkon olarak farklılık göstermiş ancak yapı malzemesi kullanımı açısından aynı özellikleri taşımaktadırlar. Bu sebeple köyün farklı bölge ve kotlarında bulunan yapılar tercih edilip, cephe tanımları topografyaya uyum ilkesi göz önünde bulundurularak incelenmiştir.

Şekil 3.109. Envanter no:7.

Şekil 3.110. Ön cephe görünüş çizim envanter no :7.

Şekil 3.109 ve Şekil 3.110'daki çizimde görüldüğü üzere; ayrıntılı zemin +2 katlı ve alaturka kiremitli kâgir bina Geleneksel Türk Evi özelliklerini yansıtmaktadır. Yapının oranları korunmuştur. 2. katta eliböğründelere oturan balkon bulunmaktadır. Cephede çivit mavi kullanılmıştır. Konutun zemin katı ahşap hatıllı moloz taş duvar, üst katları ise kerpiç dolgulu ahşap iskelet sistem ile oluşturulmuştur. Pencere oranları korunmuştur.

Şekil 3.111. Envanter no: 12.

Şekil 3.112. Ön cephe görünüş çizim.

Ayrık nizamlı bodrum +2 katlı ve alaturka kiremitli kâgir bina, Şekil 3.111 ve Şekil 3.112’de görüldüğü üzere geleneksel Türk evi özelliklerini yansıtmaktadır. Yapının oranları korunmuştur. 1. katta deve boyunlarına oturan cumba bulunmaktadır. Giyotin pencereleri bulunmaktadır. Cumbada bulunan pencereler diğerlerinden farklı olarak ikiz tasarlanmıştır ve pencere oranları korunmuştur.

Şekil 3.113. Envanter no:8.

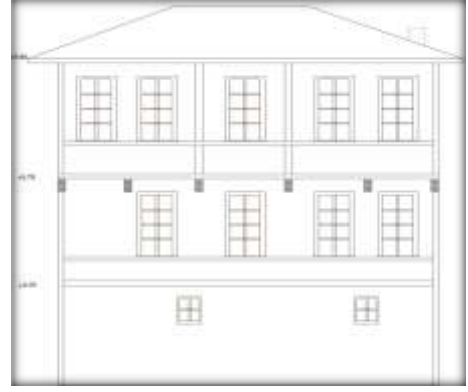

Şekil 3.114. Ön cephe görünüş çizim
envanter no:8.

Ayrık nizamlı bodrum +2 katlı ve alaturka kiremitli kâgir bina, Geleneksel Türk Evi özelliklerini yansıtmaktadır. Şekil 3.114’deki gibi yapının oranları korunmuştur. 1. katta eliböğründelere oturan cumba ve balkon bulunmaktadır. Alt katta giyotin pencereleri vardır. Şekil 3.113’de görüldüğü gibi cephede çivit mavi kullanılmıştır. Konutun zemin katı ahşap hatıllı moloz taş duvar, üst katları kerpiç dolgulu ahşap iskelet sistem ile oluşturulmuştur. Pencere oranları korunmuştur.

Şekil 3.115. Tescilsiz yapı.

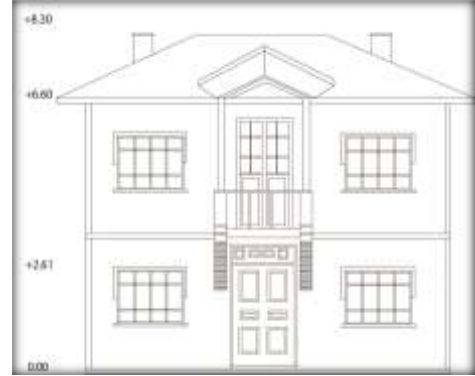

Şekil 3.116. Tescilsiz yapı
ön cephe çizim.

Şekil 3.115 ve Şekil 3.116’da görüldüğü üzere ayırık nizamlı zemin+2 katlı ve alaturka kiremitli kâgir binanın oranları korunmuştur. 2. katta deveboyunlarına oturan cumbalar bulunmaktadır. Pencereleri 70 cm. uzunluğunda 8 bölmeden meydana gelmektedir. Zemin katta küçük kare pencereler bulunmaktadır. Konutun zemin katı ahşap hatıllı moloz taş duvar, üst katları kerpiç dolgulu ahşap iskelet sistem ile oluşturulmuştur. Pencere oranları korunmuştur.

Şekil 3.117. Envanter no:3.

Şekil 3.118. Envanter no:3 ön cephe çizim.

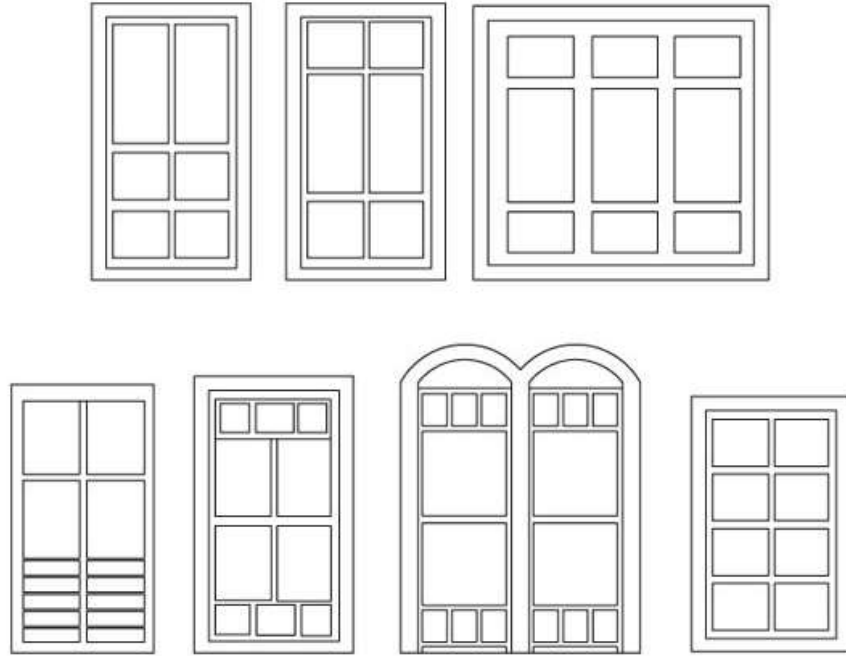
Ayrık nizamlı bodrum+2 katlı ve alaturka kiremitli kâgir bina, Geleneksel Türk Evi özelliklerini yansıtmaktadır. Yapının oranları korunmuştur. Şekil 3.117’de görüldüğü üzere zemin katta deve boyunlarına oturan balkon bulunmaktadır. Pencerelerin etrafında söveler bulunmaktadır. Şekil 3.118’deki çizimde görüldüğü gibi yapıda çift baca bulunmaktadır; ancak içerideki ocaklar iptal edilmiştir.

Kapı ve Pencereler

İnikli Köyü geleneksel konutlarında pencere ve kapı detaylarında sadelik ön plandadır ve malzeme olarak ahşap kullanılmıştır. İnikli Evleri'ne çift kanatlı ve üzerinde Şekil 3.125 ve 3.126'da görüldüğü gibi ışıklık bulunan sokak kapıları ile giriş yapılır. Şekil 3.120 ve 3.123'de olduğu gibi konutların bütün odalarında pencere boşluğu bırakılarak odaların ışık ve hava alması sağlanmıştır. İnikli Evleri'nde pencere boyutları birbirine yakındır, sadece pencerelerin bölme sayısı (karaitleri) Şekil 3.121 ve Şekil 3.122'de görüldüğü üzere değişmektedir.

Şekil 3.119'da görüldüğü üzere pencereler oldukça sadedir ve herhangi bir süsleme kullanılmamıştır, iki ya da üç bölmeli olarak ve çift kanatlı açılacak şekilde tasarlanmıştır. Kapılarda ise, Şekil 3.24'teki gibi pencerelere göre daha fazla detay görülmektedir. Ahşap kapıların üzerine, ahşap çıtaldan farklı desenler oluşturularak kapılar zenginleştirilmiştir.

Şekil 3.119. İnikli Köyü evleri pencere şekilleri.

Şekil 3.120. Envanter no:8.

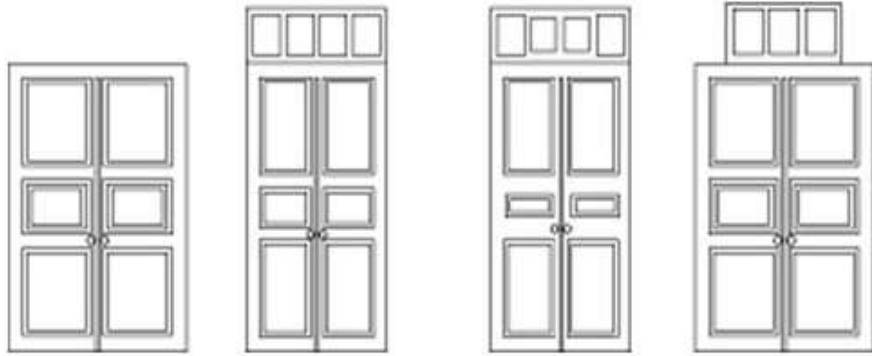
Şekil 3.121. Envanter no:12.

Şekil 3.122. Envanter no:1.

Şekil 3.123. Envanter no:A1.

Şekil 3.124. İnikli köyü evleri kapı örnekleri.

Şekil 3.125. Envanter no:12.

Şekil 3.126. Envanter no:3.

Çatılar

Yapıların bir kısmında alaturka kiremitle kaplı kırma çatıya rastlanılmıştır. Alaturka kiremitle kaplı kırma çatıların köşeleri perdahlanmıştır. Tescillenmiş olan yapıların çoğunluğunda Şekil 3.127’de görüldüğü gibi kırma çatı, T birleşim ve alaturka kiremit gözlenmiştir. Konutu yağmur ve kardan daha korunaklı hale getirebilmesi için çatılar dik eğimli ve saçaklı olarak yapılmıştır.

Şekil 3.127. İnikli köyü konutları çatı şekilleri.

Cumbalar

Cumbalar, cephelerde hareketliliğe neden olmuştur. Zemin katı üstünde, odaların daha geniş ve dikdörtgen bir alanı izlemesi ve bu arada büyütülmesi amacıyla genellikle dar kenarlarına çıkıntı yapılmaktadır. Şekil 3.128 vet Şekil 3.131’da görülen 3 katlı olan örneklerde cumba 1. katta furuşların üzerine oturur ve bu alanda

balkon bulunmaktadır. Şekil 3.129 ve Şekil 3.130’da görülen 2 katlı olan yapılarda ise; cumba, zemin katta bulunan furuşların üzerinde kurgulanmıştır. Ayrıca balkon da furuşlara oturtulmuştur.

Şekil 3.128. Tescilsiz yapı cumba.

Şekil 3.129. Tescilsiz yapı cumba.

Şekil 3.130. Tescilsiz yapı cumba.

Şekil 3.131. Envanter no:1.

Balkonlar

Balkon, iç mekan ile dış mekan bağlantısını sağlayan sofaya girişin bulunduğu ve aynı zamanda yaz aylarında oturma amaçlı olarak çok işlevli kullanılan mekandır. Şekil 3.132 ve Şekil 3.133’de görüldüğü gibi balkonlar ahşaptan yapılmış, 1. veya 2. kat döşemesinden uzatılan ahşap konsollara ahşap dilimlerin çakılmasıyla oluşturulmuştur. Şekil 3.134’de görüldüğü üzere balkonun etrafının korunaklı olması için korkuluklarla çevrilmiştir. Bazı ev tiplerinde balkon çıkma olarak değil bulunduğu katta cepheye gömülü olarak tasarlanmıştır. Yan tarafında bulunan odalar ile cephede aynı hizada bulunan bu tür balkonların yan taraflarında korunaklı olması için korkuluk tasarlanmamış Şekil 3.135’de olduğu gibi duvar bulunmaktadır.

Şekil 3.132. Tescilsiz yapı balkon.

Şekil 3.133. Balkon envanter no:5.

Şekil 3.134. Balkon envanter no:3.

Şekil 3.135. Tescilsiz yapı balkon.

3.3.4. Yapı Sistemleri ve Malzemesi

İnikli evlerinde yapım sistemi, Şekil 3.136’da olduğu gibi ahşap çatkı arası kerpiç dolgu ile oluşmuştur. Konutun zemin ve üst katları kerpiç dolgulu ahşap iskelet sistem ile oluşturulmuştur. İnikli Köyü geleneksel konut mimarisinin oluşumda etkili olan yapı malzemeleri; taş, ahşap ve kerpiçtir. Çatıdan temele kadar ahşap malzemeyi görmek mümkündür. Zemin kat Şekil 3.137’de görüldüğü üzere yığma taş duvardır. Üst katlarda ahşap ve kerpiç dolgu malzemesi olarak kullanılmıştır. Kerpiç veya ahşap hatıllar arasına taş ve çamur dolgu ile yapılan duvarlar vardır. Şekil 3.139’daki gibi muskalı dolgu sistem bulunur.

Coğrafi konum, iklim ve temin edilebilirliği açısından kolay olması sebebi ile bu yapı malzemeleri tercih edilmiştir. Konut yapımında kullanılan ana malzeme ahşaptır. Ahşap, yapı malzemesi, taşıyıcı eleman, yardımcı eleman ve süsleme elemanı olarak kullanılmaktadır. Temeli taş veya ahşap, zemin katı ahşap üstü

kerpiç ve ahşap karkas yapılar olduğu gibi, zemin katı yığma taş üstü kerpiç ve taş dolgulu ahşap karkas yapılar da bulunmaktadır. Bazı evlerin yapımında Şekil 3.138'de görüldüğü üzere ahşap, kerpiç ve tuğla malzeme bir arada kullanılmaktadır. İklim koşulları, ulaşılabilirlik ve ucuz malzeme temini olarak değerlendirildiğinde köyde bulunan geleneksel yapılarda bir bütün olarak aynı yapı malzemeleri tercih edilmiştir.

Şekil 3.136. Kerpiç yapı malzemesi envanter no:12.

Şekil 3.137. Yığma moloz taş duvar.

Şekil 3.138. Ahşap çatkılı kerpiç dolgu sistem samanlık.

Şekil 3.139. Ahşap çatkılı yığma moloz taş duvar sistemi.

3.3.5. Süsleme Elemanları

Tavanlar

Alt katlarda tavan döşemesi bellidir ancak üst katlarda ahşap kaplama yapılmıştır ve tavanlarda süslemeler kullanılmıştır. Bazı İnikli evlerinde tavanlarda çapraz hatıllar kullanılmıştır ve bu tekniğin Rumlar tarafından da uygulanan bir teknik olduğu

bilinmektedir. Şekil 3.141’de görüldüğü üzere evlerin balkon tavanlarında süslemeler bulunmaktadır. Ayrıca Şekil 3.140 ve Şekil 3.142’de evlerinin en özel odası olan misafir odalarının tavanlarında ahşap işlemler bulunmaktadır. Şekil 3.143’de görülen tavan işlemsi Tarihi Hacı Mehmet Cami’de bulunan tavan süslemesidir.

Şekil 3.140. Ahşap tavan süslemesi
envanter no: 6.

Şekil 3.141. Ahşap tavan süslemesi
envanter no: 7.

Şekil 3.142. Ahşap tavan süslemesi
envanter no: A1.

Şekil 3.143. Ahşap tavan süslemesi
envanter no: 5.

Yüklükler

Yüklük ve gömme dolaplar, geleneksel Türk evlerindeki odaların iç düzenlemesini analiz ederken “yardımcı çevre” olarak nitelendirilir. Bu açık ve kapalı depolama alanları odanın çok fonksiyonlu olarak kullanılmasında önemli bir yer tutar [152].

İnikli evlerinde odalarda yatak ve yorganlarını düzenli bir şekilde muhafaza edebilmek için kullandıkları Şekil 3.144 ve Şekil 3.145’de görülen yüklükler

mevcuttur. Ayrıca oturma odalarında bulunan eskiden yemek yapıp ısınma amaçlı kullanılan ocakların kaldırılmasıyla, ocak için ayrılan bölüm Şekil 3.146 ve Şekil 1.47'de görüldüğü üzere dolaba çevrilip günlük eşyaların muhafaza edilmesi için kullanılmaktadır.

Şekil 3.144. Envanter no:12.

Şekil 3.145. Envanter no:8.

Şekil 3.146. Ocağın kapatılıp yüklük olarak kullanılması.

Şekil 3.147. Ocağın kapatılıp yüklük olarak kullanılması.

3.3.6. Samanlıklar

Büyükbaş hayvanların yemlerinin depolanması için inşa edilmişlerdir. Tek katlı olup Şekil 3.149'da olduğu gibi ahşap ya da Şekil 3.148'de görüldüğü üzere kerpiç yapı malzemesi kullanılmıştır.

Şekil 3.148. Kerpiç samanlık.

Şekil 3.149. Ahşap samanlık.

Köydeki evlerin yapı düzeni ayırık nizamdır. Birçok konutun yanında açık bir depo olarak kullanılan, bazı eşyaların yerleştirildiği ve traktörlerini park ettikleri Şekil 3.150 ve Şekil 3.151’de görüldüğü üzere “koruluk” adını verdikleri yapılar bulunmaktadır.

Şekil 3.150. Koruluk.

Şekil 3.151. Koruluk.

3.3.7. Ocaklar

İnikli köyü sakinleri evlerinin içerisinde bulunan ocakları genel olarak kaldırmışlardır. Ancak bazı evlerin bahçelerinde ekmek yapmak için ev sahiplerinin yaptığı Şekil 3.152’de görüldüğü gibi ocaklar bulunmaktadır. Kerpiç tuğladan örülen ocaklar toprak harç ile sıvanmıştır. Şekil 3.153’te görüldüğü üzere konutların içinden kaldırılmış olan ocaklar konutun sıcaktan etkilenmemesi, ocaktaki ısının herhangi bir tehlikeye sebep vermemesi için amacıyla ocağın tavan ve tabanla bağlantıları toprak harç ile yalıtılmıştır.

Şekil 3.152. Bahçede bulunan ocak.

Şekil 3.153. Ev içerisinde kaldırılan ocak.

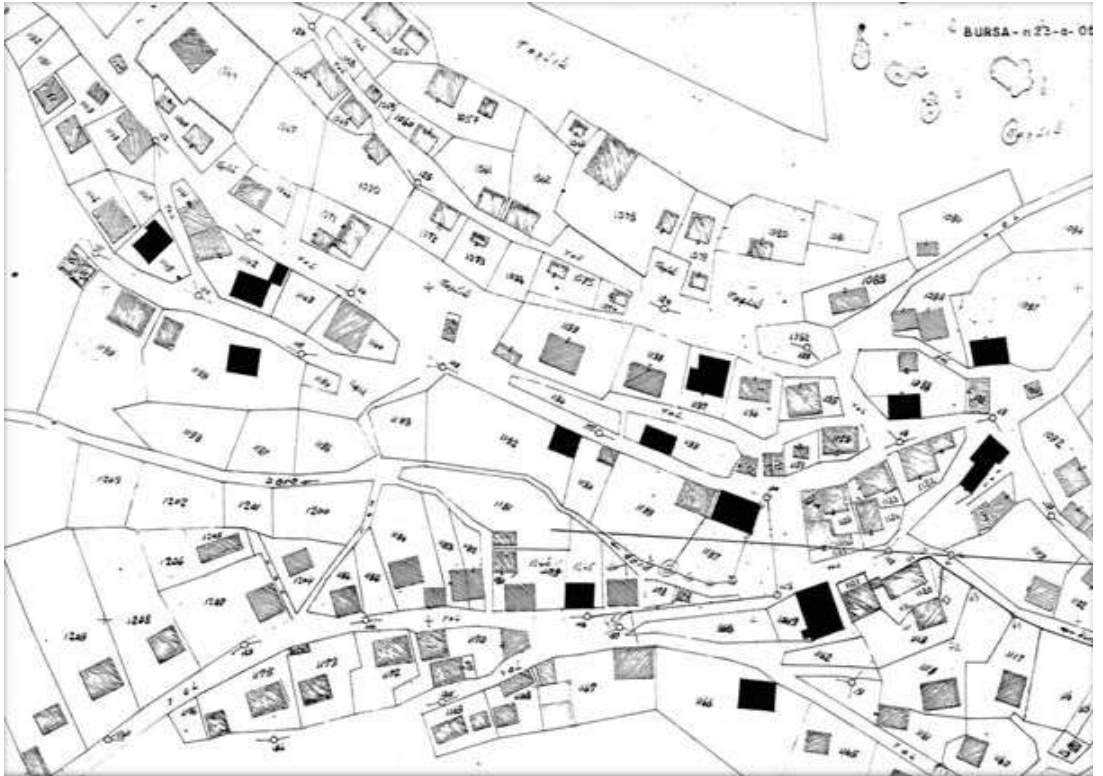
BÖLÜM 4

İNİKLİ KÖYÜ REHABİLİTASYON ÇALIŞMASI

4.1. İNİKLİ KÖYÜ REHABİLİTASYON ÇALIŞMASI

4.1.1. Mevcut Durum

İnikli köyünde yapılan incelemeler doğrultusunda; 13 adet konut ve bir adet caminin tescillendiği tespit edilmiştir. Tescilli olan bu yapıların köy dokusu içerisindeki dağılımı Şekil 4.1’de gösterilmiştir.

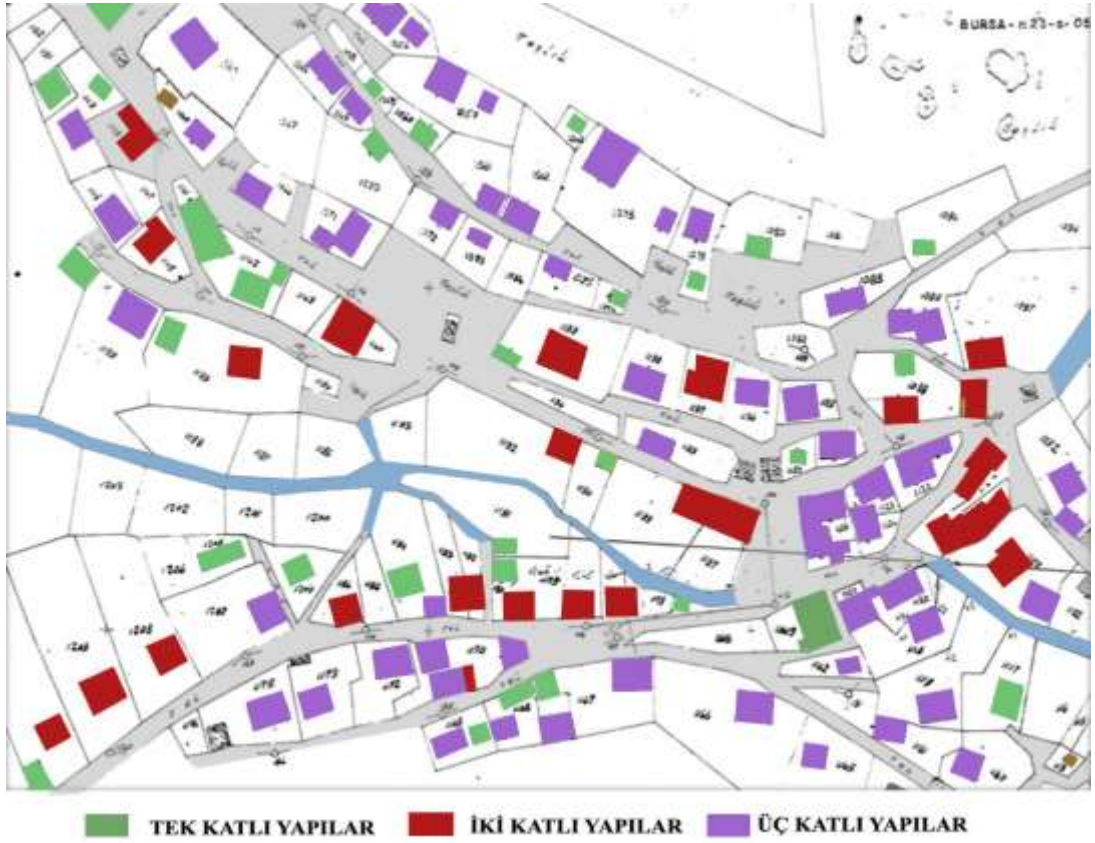

Şekil 4.1. Mevcut durum analizi paftası.

4.1.3. Kat Adedi

Köydeki mevcut yapıların kat adetlerinin; tek katlı, iki katlı ve üç katlı olduğu, yapılan incelemeler sonucunda %21' inin üç katlı, %27' sinin tek katlı ve %52' sinin iki katlı olup, Karasu deresi kıyısında konumlanan yapıların kottan dolayı ön cepheden iki katlı, arka cephelerinden üç katlı oldukları tespit edilmiştir. Köy dokusu içerisinde yapıların kat adetleri dağılımı Şekil 4.3'te gösterilmiştir. İki katlı olan yapıların köyün merkezinde yoğunluk gösterdiği, üst kotlara çıkıldığında üç katlı yapıların yoğunlaştığı gözlenmektedir.

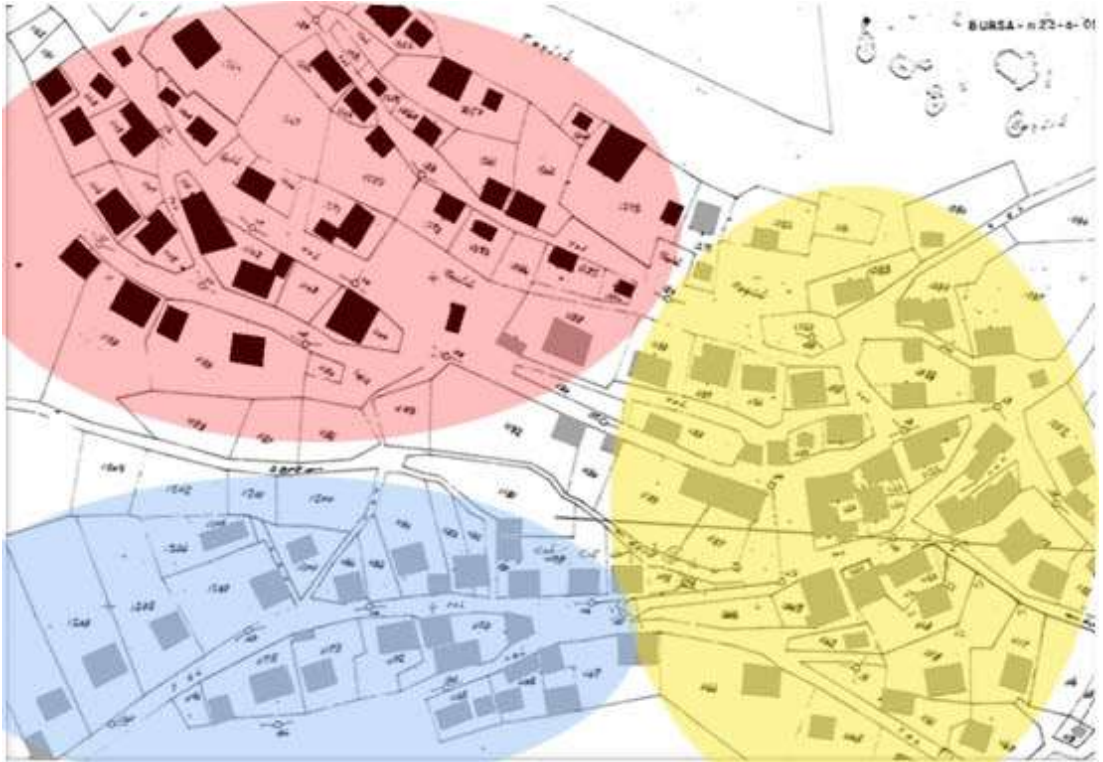
Şekil 4.3. Kat adedi analiz paftası.

4.2. ÇALIŞMA ALANI

İnikli köyü Geleneksel Türk evlerini ve günümüz teknolojisi ile üretilen betonarme yapıları bünyesinde barındıran geleneksel bir dokudur. İnikli köyünü incelediğimizde köy ana hatlarıyla 3 kısma ayrılmaktadır. Üst kot, alt kot ve merkezden meydana gelmektedir. Bu çalışmada köy için önerilen rehabilitasyon önerisi için ilk olarak İnikli'nin kuzey yamacında konumlanan, geleneksel ve betonarme yapıların bir arada yoğun olarak bulunduğu Şekil 4.6'da görüldüğü üzere kırmızı ile halka içerisine gösterilmiş olan üst kotta bulunan bölge seçilmiştir. Diğer bölgelerde sadece betonarme veya geleneksel konutların bulunması iyileştirme çalışmasında sağlıklı sonuçlar alınamayacağı için tercih edilmemiştir. İlk etapta sadece seçilmiş olan bölgenin rehabilitasyon önerisinin oluşturulması ile köyün gelecekte diğer kısımlarının da rehabilitasyon önerisi ile gelecek kuşaklara aktarılabilmesi umut edilmektedir.

Şekil 4.6. Çalışma alanının köy dokusu içerisindeki yeri.

4.2.1. Rehabilitasyon Önerisi

Köyün kuzey kısmında konumlanan seçilmiş olan bölgenin genel silueti üzerinden iyileştirme çalışması yapılmıştır. Bunun için bu bölgeyi en iyi ifade edecek olan fotoğraf çalışması yapılmış ve en uygun olan Şekil 4.7’de gösterilen fotoğraftan yararlanılarak siluet oluşturulmuştur.

Bölgede bulunan 34 adet yapıdan 9 adedi betonarme olarak tespit edilmiştir ve betonarme olan bu yapıların ilk olarak siluet üzerinde çıkartılıp, daha sonra yerlerine günümüz koşullarını karşılayabilecek ancak siluete uygun olan evlerin tasarlanmasına karar verilmiştir. Yapılacak tasarımların taklit olmamasına özen gösterilmiş; malzemeler ve gabari yükseklikleri göz önünde bulundurularak yeni siluet elde edilmiştir.

Şekil 4.7. Köyün siluet çalışması için seçilen bölgenin fotoğrafı.

4.2.1.1. Mevcut Durum Silueti

Çalışma için seçilen bölgenin analizi yapıldıktan sonra mevcut durumun Şekil 4.8’de gösterildiği gibi silueti çizilmiş ve bu siluet üzerinde verilecek olan kararlar doğrultusunda köyün şekillenmesi amaçlanmıştır.

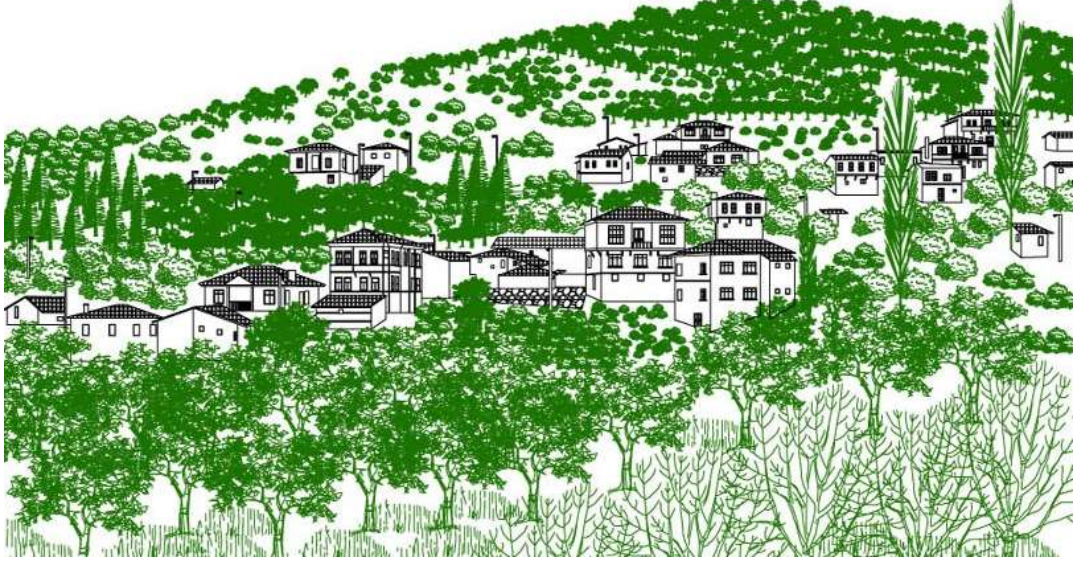

Şekil 4.8. Mevcut durum silueti.

Şekil 4.9. Mevcut durum silueti içerisinde bulunan betonarme yapılar.

4.2.1.2. Betonarme Yapıların Peyzaj ile Rehabilitasyonu

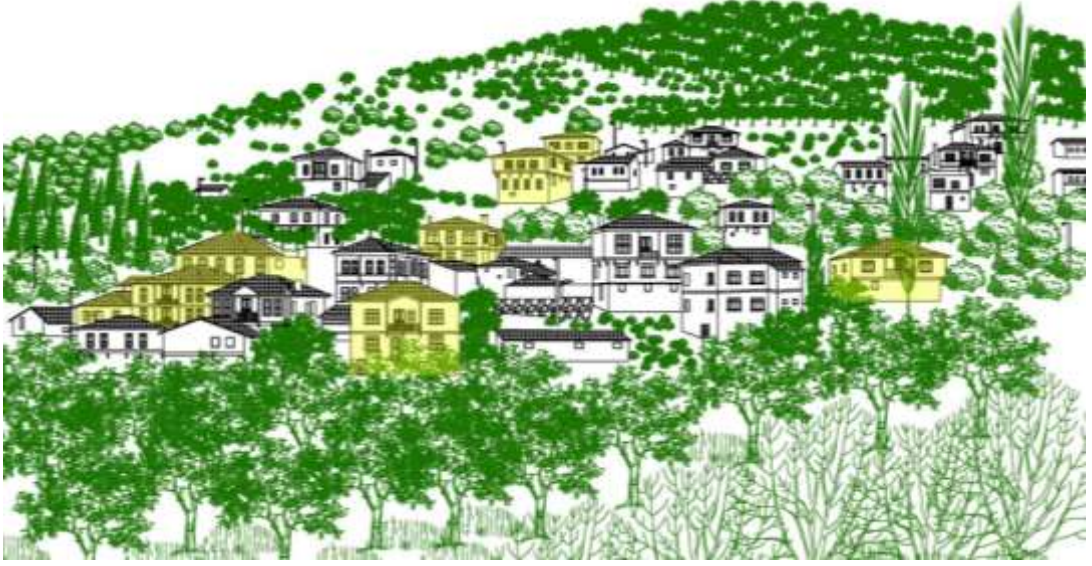

Şekil 4.10. Peyzaj ile rehabilitasyon çalışması.

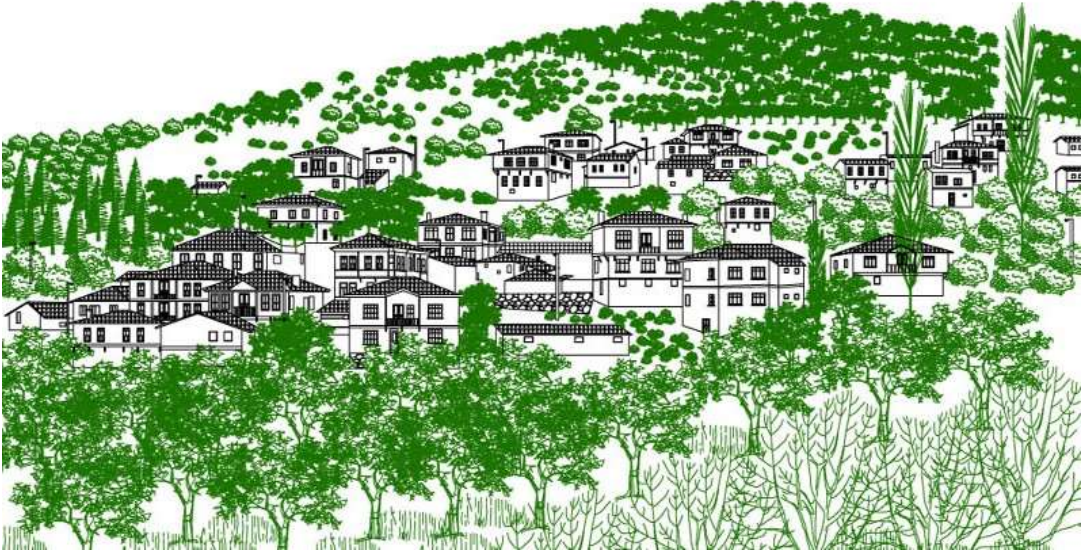
Çizilen mevcut durum silueti üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda; köydeki mevcut betonarme binaların liberasyon yöntemi ile ayıklanmasına karar verilmiştir. Geleneksel Türk evi özelliklerini taşıyan yapıların arasında bulunan betonarme binaların silueti bozduğu tespit edilerek; ayıklanan betonarme binaların yerine farklı öneriler sunmaya karar verilmiştir. İlk olarak betonarme binaların bulunduğu alanları yeşil alan olarak tasarlayıp mevcut durum üzerindeki değişiklikler tespit edilmiştir. Böylece geleneksel dokuya uygun olmayan yapılar bütününe, kırsal dokuya adapte edilmesine Şekil 4.10'da gösterilen rehabilitasyon çalışmasında izin verilmemiştir.

4.2.1.3. Köy Rehabilitasyon Önerisi

Mevcut durum üzerinden yapılan peyzaj çalışmasına başka bir öneri olarak; betonarme yapılar kaldırılarak yerlerine İnikli Köyünde bulunan geleneksel evler ile uyum sağlayabilecek olan Geleneksel Türk Evleri tasarlanarak Şekil 4.11'da görüldüğü üzere silüette bütünlük elde edilmiştir. Bu öneri hazırlanırken malzeme ve gabariler gözönünde bulundurulmuş böylece mevcut yapıların yeni tasarlanan geleneksel Türk evlerinin yanında farklılaşmaması ancak taklit olmamasında dikkat edilmiştir .

Şekil 4.11. Betonarme yapıların yerine geleneksel Türk Evi tasarlanması.

Şekil 4.12.Önerilen mevcut durum silüeti.

BÖLÜM 5

SONUÇ ve ÖNERİLER

Çalışmada kırsal mimari ürünleri, kırsal yerleşimler ve İnikli kırsal yerleşmesinin tanımı sosyo – kültürel yapısı, kırsal yerleşimde yaşanan sorunlar ve bu incelemeler doğrultusunda yapılabilecek olan rehabilitasyon önerileri hakkında bilgi verilmiştir.

Ülkemizde son yıllarda hızla artan kırsaldan kente göç; kırsal bölgede bulunan geleneksel dokunun sahipsiz kalmasına ve ilgisizlikten yıpranmasına neden olmuştur. Genç nüfusun tarım ile uğraşmayı terk etmesi ve bu sebeple üretimin yetersiz olması, köy halkının bilinçli olmaması ve yapılan onarım müdahalelerinin geleneksel dokuya zarar vermesi İnikli Köyü'nün karşı karşıya kaldığı sorunlardır.

İnikli sahip olduğu özgün Osmanlı yerleşimi özelliği, camisi, hamamı, sivil mimari örnekleri, sınırları içerisinde antik dönem eserleri ve doğal güzellikleri ile korunmaya değer kırsal yerleşimlerimizdendir.

Bu veriler doğrultusunda İnikli köyünde;

- a) Modern binalara özenerek, geleneksel konutları yıkmayı amaçlayıp geleneksel dokuya uygun olmayan yapılar bütününe kırsal dokuya adapte edilmeye çalışılması,
- b) Genç nüfusun sanayileşme sebebiyle kentlere göç etmesi ile geleneksel dokunun terk edilmesi ve korunamaması,
- c) Köy halkının koruma konusunda bilinçli olmaması dokuda bulunan yapıların günden güne yok olmasına sebep olduğu tespit edilmiştir.

Bu bağlamda İnikli köyü için;

- a) Niteliksiz ve dokuya uymayan yapıların ayıklanması önerilmeli ve yeni yapılacak olan binalarda eski dokuya uyumlu olan cepheler ve gabarilere dikkat edilmelidir.
- b) Geleneksel dokuda ticaret canlı tutulurken, ticari faaliyetlerin (zeytin, zeytinyağı, zeytin kolonyası, ev hanımlarının el emeğiyle yaptığı hediyelik eşyalar) yapıldığı binalara dikkat edilmeli bozulmalarına izin verilmemelidir.
- c) Yöreyle ait geleneksel yiyecekler ziyaretçilere sunulmalı ve satışı yapılmalıdır.
- d) Festivallerin İnikli'de kutlanması sağlanmalı bu şekilde köye gelecek olan turistlere köy içerisinde üretilen ürünlerden satış yapılmalıdır.
- e) Tanıtım kılavuzları basılarak köyün yurtiçi ve yurtdışından gelen misafirler tarafından tanınması sağlanmalıdır.
- f) Kırsal doku içerisinde yer alan geleneksel konutların restorasyonları yapılmalıdır.
- g) Rehabilitasyon projesi ile bu binaların sağlıklılaştırılması sağlanmalı, yeni işlevler verilerek yeniden kullanılabilir hale getirilmesi amaçlanmalıdır.
- h) Köyün gelecek kuşaklara taşınırken doğru olan veriler ile aktarılması amaçlanmalı,
- i) Günümüz koşullarına göre yapılan restorasyonlar yanlış bilgi vermemeli ve aslına sadık kalınarak korunmalıdır.
- j) Köyün verimli arazilerinden yararlanarak genç nüfusun tarıma ve turizme yönlendirilerek iş imkânı sağlanmalıdır.
- k) Köylülere bahçelerinde organik tarım yapmaları için teşvikler yapılmalıdır.
- l) Hediyelik eşya atölyesi, çini üretim atölyesi, organik tarım ürünleri üretilerek bu ürünlerin pazarlanması için daha önceden mevcut olan kooperatifin tekrar açılması sağlanmalıdır.
- m) Köyde yapılacak olan restorasyonlar için basit onarım rehberi hazırlanmalıdır.
- n) Etrafı ormanlık olan bu bölgede yapılacak olan restorasyonlarda kullanılacak ağaçlar yöreden temin edileceği için ahşap atölyesinin kurulması gerekmektedir.

- o) Köyde bulunan konutların restorasyonlarının yapılması merkezi ve yerel yönetimlerden, sivil toplum kuruluşlarından ve gönüllülerden sağlanacak olan finansman ile yapılabilir.
- p) Restorasyonların başlaması merkezi ve yerel yönetimlerin evleri satın alıp, restorasyonlarını yapıp işletmesine bağlıdır. Bu şekilde evlerin restorasyonu olurken yaşatılmasına da katkıda bulunulacaktır.
- q) İznik Müzesi'nden arkeolog Mehmet Hasan Bozkurt tarafından belirlenen İpek yolunun üzerinde bulunan ve İnikli antik dönem eserlerini gezerek, Karasu deresi ve İnikli Köyü arazilerinin bulunduğu bölgede piknik yaparak tamamlanacak olan bir yürüyüş parkuru planlanmaktadır. Bu parkur ilk olarak, Uludağ Üniversitesi İznik Meslek Yüksekokulu Mimari Restorasyon Programı öğrencileri ile tamamlanmıştır.
- r) Köyde yapılan veya yapılacak olan restorasyonlar, köy hakkında bilgi, envanter fişleri, çizim arşivlerinin bulunacağı İnikli Enstitüsü kurulmalı, kurulan bu enstitünün bir uygulama laboratuvarı olarak kullanılabilmesi için yapılacak olan restorasyon uygulamalarının Mimari Restorasyon Programı öğrencileri ile yapılması, koruma ve yaşatma için bir merkezin oluşturulması ve gerekirse köyde bulunan gençlerin restorasyon- koruma hakkında eğitilerek iş imkanı sunulması sağlanmalıdır.
- s) Köyün belirlenmiş olan kısmında yapılan rehabilitasyon önerisi ileride İnikli için yapılabilecek olan restorasyon ve rehabilitasyonlara ışık tutacak, ayrıca bu köy ile ilgilenecek ve rehabilitasyonu köyün tamamında uygulamak isteyen mimarlar için bir kılavuz oluşturacaktır.
- t) Yaz aylarında 15 günlük periyotlar ile sanat kampları düzenlenerek öğrencilerin katılımı sağlanıp, çeşitli sanat dalları ile ilgili atölyelerde üretilen ürünlerin satışları yapılabilir.
- u) Tarihi Cumalıkızık köyü için düzenlenen 3.bin yılda yaşayan Osmanlı köyü: Cumalıkızık fikir proje yarışmasında olduğu gibi olduğu gibi İnikli köyü içinde fikir proje yarışmaları düzenlenip, köy için yapılabilecek olanlar tespit edilip, hayata geçirilebilir [153].

İnikli Köyü kırsal dokusunun yaşanılabilir hale getirilmesi için köy kapsamlı olarak incelenmiş, kırsal doku içerisindeki geleneksel konut dokusunun iyileştirilmesi,

halkın bilinçlendirilmesi ve ziyaretçilerin buraya olan ilgilerini sürekli hale getirmek için yapılması gerekenler ortaya konulmuştur. Bu bağlamda yok olmaya yüz tutmuş geleneksel kırsal bir dokunun daha ilgi çekmesi amaçlanmış ve bu dokunun gelecek kuşaklara aktarılabilmesi, aktarım esnasında yapılması gerekenler, bu çalışmada dokunun bir kısmı için yapılabilecek olanlar ve ileride köyün tamamı için gelebilecek olan öneriler hakkında bilgi verilmiştir.

KAYNAKLAR

1. Acar, E., “Tarihten Günümüze Anadolu’ da Konut ve Yerleşme, *Tarih Vakfı Yayınları*, İstanbul, 381-382 (1996).
2. İnternet: ICOMOS, “Tarihi Ahşap Yapıların Korunması İçin İlkeler”, <http://www.icomos.org.tr/> (2014).
3. Sezgin, H., “XXI. Yüzyıl başında taşınmaz kültür varlıklarının korunması kavramının gelişimi Dünya’daki ve Türkiye’deki sonuçları”, *Korumada 50 Yıl Sempozyumu*, İstanbul, 1-6 (2005).
4. Dikçınar, S. B., “Kentsel Koruma”, Kentsel ve Çevresel Koruma, Editör Dikçınar, S. B., *Anadolu Üniversitesi Yayın No: 2813*, Eskişehir, 4 (2013).
5. Madran, E. ve Özgönül, N., “Planlı dönemde (1963-1981) tarihsel çevrenin korunması ve değerlendirilmesinde kamunun yaklaşımı”, *Türkiye Birinci Şehircilik Kongresi*, Ankara, 283-302 (1982).
6. Ahunbay, Z., “Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon 5. Baskı”, *Yem Yayınevi*, İstanbul, 150-151 (2009).
7. Doğanay, H., Özdemir Ü. ve Şahin F., “Genel Beşeri ve Ekonomik Coğrafya”, *Aktif Yayınevi*, Erzurum, 198-216 (2003).
8. Tümertekin E. ve Özgüç N., “Beşeri Coğrafya İnsan- Kültür- Mekan”, *Çantay Kitabevi*, İstanbul , 381-407 (2002).
9. Larousse P., “Larousse Büyük Lugat ve Ansiklopedisi”, Cilt:8, *Meydan Yayınevi*, İstanbul, 243 (1973).
10. Özgür, E. M., “Yerleşme Coğrafyasına Giriş”, *Ankara Üniversitesi Yayınları*, Ankara, 45-54 (2010).
11. Mutlu, B., “Mimarlık Tarihi Ders Notları 3.Baskı”, *Özgül Basımevi*, İstanbul, 9-13 (2012).
12. Davulcu, M., “Sakarya yöresi kırsal yerleşmelerinde konut mimarisi ve ustalık geleneği üzerine bir inceleme”, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17 (2): 687-706 Kastamonu (2009).
13. Arsebük, G., “Tarihten Günümüze Anadolu’da Konut ve Yerleşme”, *Tarih Vakfı Yayınları*, İstanbul, 15-18 (1996).

14. İnternet: Kùltür ve Turizm Bakanlığı, “Hattuşaş”, <http://www.kulturvarliklari.gov.tr/TR,44427/hattusas-bogazkoy---hitit-baskenti-corum.html> (2014).
15. Akurgal, E., “Anadolu Kùltür Tarihi”, *TÜBİTAK Yayınları*, Ankara, 3 (1998).
16. Kınal, F., “Eski Anadolu Tarihi”, *Türk Tarih Kurumu Yayınları*, Ankara, 10 (1991).
17. İnternet: Milli Eğitim Bakanlığı, “Tarih Öncesi Çağlarda Anadolu”, http://hbogm.meb.gov.tr/aol/kitaplar/aol/SanatTarihi1_2/2.pdf (2013).
18. İnternet: Kùltür ve Turizm Bakanlığı, “Karain Mağarası”, <http://www.kulturvarliklari.gov.tr/TR,44407/karain-magarasi-antalya.html> (2014).
19. İnternet: Türkiye Arkeolojik Yerleşmeleri, “Öküzini Mağarası”, [http://www.tayproject.org/TAYmaster.fm\\$Retrieve?YerlesmeNo=2116&html=photos_t.html&layout=photos](http://www.tayproject.org/TAYmaster.fm$Retrieve?YerlesmeNo=2116&html=photos_t.html&layout=photos) (2014).
20. Soysal, M., “Tarihten Günümüze Anadolu’da Konut ve Yerleşmenin Öyküsü”, *Tarih Vakfı Yayınları*, İstanbul, (1999).
21. İnternet: Diyarbakır Müzesi, “Çayönü Yerleşimi”, <http://www.diyarbakirmuzesi.gov.tr/Kazi.aspx?ID=25#> (2014).
22. Hoepfner, W., “Klasik dönemde konut ve toplum”, Tarihten Günümüze Anadolu’da Konut ve Yerleşme, *Tarih Vakfı Yayınları*, İstanbul, 155-164 (1996).
23. Esin, U., “On bin yıl öncesinde Aşıklı; İç Anadolu’da bir yerleşme modeli”, Tarihten Günümüze Anadolu’da Konut ve Yerleşme, *Tarih Vakfı Yayınları*, İstanbul, 31-42 (1996).
24. Hodder, I., “Çatalhöyük: Orta Anadolu’da 9000 Yıllık Konut ve Yerleşme”, Tarihten Günümüze Anadolu’da Konut ve Yerleşme, *Tarih Vakfı Yayınları*, İstanbul, 43-48 (1996).
25. İnternet: Kùltür ve Turizm Bakanlığı, “Çatalhöyük Yerleşimi”, <http://www.kulturvarliklari.gov.tr/TR,46251/catalhoyuk-neolitik-kenti-konya.html> (2014).
26. Naumann, R., “Eski Anadolu Mimarlığı 5. Baskı”, *Türk Tarih Kurumu Yayınları*, Ankara, 494-499 (2007).
27. Gümüş, E., “Türkiye’de yerleşme”, Türkiye Coğrafyası, Editör Nuray Serter, *Anadolu Üniversitesi Yayın No:1069*, Eskişehir, 87-110 (1998).
28. Aktüre, S., “Anadolu’da Bronz Çağı Kentleri 2. Baskı”, *Tarih Vakfı Yurt Yayınları*, İstanbul, 39-40 (1997).

29. Bektaş, C., “Halk Yapı Sanatı”, *Literatür Yayınları*, İstanbul, 23 (2001).
30. Oliver, P., “Encyclopedia of Vernacular Architecture of the World 1.”, *The Guest House*, Oxford, 121-124 (1998).
31. Gündüz G., “Geleneksel Mimaride Strüktür”, *Yapı Dergisi*, 3: 22 (1979).
32. İnternet: Blue Planet Biomes, “Dünya Üzerinde Tundra İkliminin Görüldüğü Bölgeler”, <http://www.blueplanetbiomes.org/tundra.htm> (2014).
33. İnternet: Milli Eğitim Bakanlığı, “Yeryüzünde Başlıca İklim Tipleri ve Doğal Bitki Örtüsü”, http://mebk12.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/06/15/317403/dosyalar/2013_11/11093455_4eyeryzndeiklimvedoalbitkirts.pdf (2014).
34. İnternet: Tubitak, “Tubitak İglo Nedir?”, http://www.biltek.tubitak.gov.tr/mek_rak_ettikleriniz/index.php?kategori_id=5&SORU_ID=4156 (2014).
35. İnternet: Eko Yapı Dergisi, “Buzdan Ev İglo”, <http://www.ekoyapidergisi.org/163-yildizlara-iglodan-bakmak.html> (2014).
36. İnternet: Dadaloğlu Derneği, “Ren Geyiği Derisinden Yapılan Çadırlar”, <http://www.dadalogludernegi.com/?pnum=93&pt=TOPAK%20EV,%20ALA%20C3%87IK,%20YURT,%20OTA%20C4%9E> (2014).
37. İnternet: Blue Planet Biomes, “Dünya Üzerinde Karasal İklimin Görüldüğü Bölgeler”, <http://www.blueplanetbiomes.org/taiga.htm> (2014).
38. İnternet: Krapje Köyü Resmi Sitesi, “Krapje Köyü, Hırvatistan”, <http://www.krapje.org/idx.html> (2014).
39. İnternet: Panoramio, “Lopuszna Dworek Köyü, Polonya”, <http://www.panoramio.com/photo/94415258> (2014).
40. İnternet: Blue Planet Biomes, “Dünya Üzerinde Çöl İkliminin Görüldüğü Bölgeler”, <http://www.blueplanetbiomes.org/desert.htm> (2014).
41. İnternet: Habitat Resmi Sitesi, “Beehive Evleri, Suriye”, <http://inhabitat.com/earthen-beehive-houses-have-been-keeping-syrians-naturally-cool-for-centuries/james-gordon-syrian-beehive-home3/> (2014).
42. İnternet: Travel Picture, “Dogon Köyü, Mali”, <http://www.travel-pictures-gallery.com/mali/dogon/dogon-0006.html>
43. İnternet: Blue Planet Biomes, “Dünya Üzerinde Savana İkliminin Görüldüğü Bölgeler”, <http://www.blueplanetbiomes.org/savanna.html> (2014).
44. İnternet: Yapı Dergisi, “Gao Köyü, Mali”, http://www.yapi.com.tr/etkinlikler/afrikanin-toprak-evlerine-koruma_535_27.html (2014).

45. İnternet: Best World Places to Visit, “Maseru Köyü, Lesotho”, <http://www.worldplacestovisit.net/maseru-the-switzerland-of-africa/> (2014).
46. İnternet: Blue Planet Biomes, “Dünya Üzerinde Step İkliminin Görüldüğü Bölgeler”, <http://www.blueplanetbiomes.org/grasslands.htm> (2014).
47. İnternet: Geograph Britain Ireland, “Victoria Köyü, Avustralya”, <http://www.geograph.org.uk/photo/2382054> (2014).
48. İnternet: Swiss İfo, “Einsiedeln Köyü, İsviçre”, <http://origin.swissinfo.ch/eng/crossing-the-borders/7856672> (2014).
49. İnternet: Blue Planet Biomes, “Dünya Üzerinde Ilıman İkliminin Görüldüğü Bölgeler”, http://www.blueplanetbiomes.org/deciduous_forest.htm (2014).
50. İnternet: Panoramio, “Pantelemonas Köyü, Yunanistan”, <http://www.panoramio.com/photo/27034876> (2014).
51. İnternet: Europe Art, “Kovachevitsa Köyü, Bulgaristan”, <http://eu.art.com/products/p607166744-sa-i4026013/posters.html> (2014).
52. İnternet: Blue Planet Biomes, “Dünya Üzerinde Ekvatorial İkliminin Görüldüğü Bölgeler”, <http://www.blueplanetbiomes.org/rainforest.html> (2014).
53. İnternet: Wolpy, “Yawnghe Köyü, Endonezya”, <http://wolpy.com/places/1285693> (2014).
54. İnternet: Journal World No Mad, “Mnong Longhouse Köyü, Vietnam”, <http://journals.worldnomads.com/jciecko/photo/16348/463017/Vietnam/Mnong-Long-House-Jun-village#axzz35sMVpVeb> (2014).
55. İnternet: Haber Ustam, “Türkiye’de Görülen İklim Çeşitleri”, <http://haberustam.com/turkiyede-iklim-cesitleri-ve-ozellikleri/> (2014).
56. Küçükerman, Ö., “Anadolu’daki Geleneksel Türk Evinde Mekan Organizasyonu Açısından Odalar”, *Türkiye Turing ve Otomobil Yayınevi*, İstanbul, 144,145 (1973).
57. Kuban D., “Türk Evi geleneği üzerine gözlemler”, Türk ve İslam Sanatı Üzerine Denemeler, *Yem Yayınları*, İstanbul, 226,227 (1995).
58. Günay R., “Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri”, *Yapı Yayın*, İstanbul, 32-33 (1999).
59. Aran K., “Barınaktan Öte Anadolu Kır Yapıları”, *Ofset Yayınevi*, İstanbul, 92-114 (2000).
60. İnternet: Panoramio, “Serenli Köyü, Mardin”, <http://www.panoramio.com/photo/45554199> (2014).

61. İnternet: Harran Belediyesi, “Harran, Urfa”, <http://www.harran.bel.tr/?Syf=4&Fa=2&Id=35960> (2014).
62. İnternet: Zaman Gazetesi, “Şirince Köyü, İzmir”, http://www.zaman.com.tr/gundem_efsane-sirince-maya-tuttu_2023785.html (2014).
63. İnternet: Finansbank, “Alaçatı Köyü, İzmir”, <http://www.finansbank.com.tr/ozelbankacilik/haberler/alacati-koy-ici-tas-evleri-projesi.aspx> (2014).
64. İnternet: Go Turkey, “Cumalıkızık Köyü, Bursa”, <http://www.goturkey.com/en/place/detail/cumalikizik> (2014).
65. İnternet: Milliyet Gazetesi, “Şenyuva Köyü, Rize”, <http://.milliyet.com.tr/camlihemsin-basroldesevdaluk/440347> (2014).
66. Kavruk, H., Erdem, T., Öztaş, N., Keleş, İ., Pustu, Y., and Aktürk, B., “Türkiye’de Köy Yerleşimi ve Yönetimi”, *TODAİE*, Ankara, 58-62 (2012).
67. İnternet: Bluepueblo, “Scenic Köyü, Almanya”, <http://bluepueblo.tumblr.com/post/23799127950/scenic-village-rothenburg-germany-photo-via> (2014).
68. İnternet: Artvin Derneği, “Kocabey Köyü, Artvin”, <http://www.artvindernegi.com/koylersavsat/savsatkocabeykoyu.htm> (2014).
69. Güngördü E., “Türkiye’nin Beşeri ve Ekonomik Coğrafyası”, *Nobel Yayinevi*, Ankara, 51-57 (2001).
70. İnternet: World Atlas, “Positano Köyü, İtalya”, <http://www.worldatlas.com/webimage/countrys/europe/itamalfi.htm> (2014).
71. İnternet: Kültür ve Turizm Bakanlığı, “Kayaköy, Fethiye”, <http://www.muze.gov.tr/kayakoy> (2014).
72. İnternet: Boston Globe Gazetesi, “Chester köyü, ABD”, <http://www.bostonglobe.com/lifestyle/food-dining/2014/01/28/tank-away-chester/2xvkzSTFtoiYEiuoRK0PNJ/story.html> (2014).
73. İnternet: Yerel, “Alipaşa Köyü, Mardin”, <http://www.yerelnet.org.tr/koyler/koy.php?koyid=255285> (2014).
74. İnternet: Geograph, “Barthomley Köyü, İngiltere”, <http://www.geograph.org.uk/photo/2067905> (2014).
75. İnternet: Zeleka, “İbsil Köyü, Trabzon”, <http://zeleka.com/include.php?path=caykara/koyler/arpaozu.php> (2014).
76. İnternet: Tripadvisor, “Ourika Berbere Köyü, Morokko”, http://www.tripadvisor.com/LocationPhotoDirectLink-g293730-d479067-i94898734-Ourika_Valley-Morocco.html (2014).

77. İnternet: Harran Belediyesi, “Harran, Urfa”, <http://www.harran.bel.tr/?Syf=4&Fa=2&Id=35960> (2014).
78. İnternet: Panoramio, “Khajjar Yaylası, Hindistan”, <http://www.panoramio.com/photo/56280439> (2014).
79. İnternet: Gümüşhane Belediyesi, “Kıran Yaylası, Gümüşhane”, <http://www.gumushane.gov.tr/kultur/yaylalar/yayla.asp> (2014).
80. İnternet: Tamilnow, “Maharashtra Mezrası, Hindistan”, <http://www.tamilnow.com/gallery/india/maharashtra/akiwad-in-maharashtra-1.html> (2014).
81. İnternet: Siirt Manşet, “Basa Mezrası, Siirt”, <http://www.siirtmanset.com/ilce-haber/luffen-dikkat-bu-mezrada-su-elektrik-yol-okul-yok-h1476.html> (2014).
82. İnternet: Brickendon Resmi Sitesi, “Brickendon Köyü, Avustralya”, http://brickendon.com.au/attractions/farm_village (2014).
83. İnternet: Çavdarlı Köyü Resmi Sitesi, “Çavdarlı köyü, Artvin”, <http://www.cavdarli.org/savsatta-yaylaya-cikma-zamani.html> (2014).
84. İnternet: Keşfetmek İçin, “Krasniyi Ağılı, Kazakistan”, <http://www.kesfetmekicinbak.com/orta-asyada-evcillestirme/2313n.aspx#> (2014).
85. İnternet: Lugaresquever, “Karacaören Ağılı, Eskişehir”, <http://lugaresquever.com/s?as=foto&fp=69661184> (2014).
86. İnternet: Trip Advisor, “Nukesryme Ovası, Kamerun”, <http://www.tripadvisor.com/members/nukesryme> (2014).
87. İnternet: Gürcistan Dostluk Derneği, “Sopel Ovası, Gürcistan”, <http://www.gdd.org.tr/koydetay.asp?id=31> (2014).
88. İnternet: Panoramia, “Nagan Çiftliği, Güney Kore”, <http://www.panoramio.com/photo/15678485> (2014).
89. İnternet: Life İn Bursa, “Paşa Çiftliği, Bursa”, http://www.lifeinbursa.com/fotografx/32/5027/parklar/pasa_ciftligi.html (2014).
90. İnternet: Zoover, “Masca Köyü, İspanya”, <http://www.zoover.nl/spanje/tenerife/masca/caserio-de-masca> (2014).
91. İnternet: Dereyurt köyü Resmi Sitesi, “Dereyurt Köyü, Trabzon”, http://www.trabzon-dereyurt.com/viewpage.php?page_id=1 (2014).

92. İnternet: Kranias Köyü Resmi Sitesi, “Kranias Köyü, Yunanistan”, <http://tee-kranias.lar.sch.gr/history.html> (2014).
93. İnternet: Life in Bursa, “İhsaniye Köyü, Bursa”, http://www.lifeinbursa.com/fotografx/35/2106/semter_ve_bursa/ihسانیye_koyu.htm (2014).
94. Tezcan, M., “Sosyolojik Yönden Köy”, *TODAIİE*, Ankara, 3 (3): 154-165 (1970).
95. Derdiman, R. C., “İdare Hukuku - 4. Baskı”, *Alfa Aktüel Yayınları*, Bursa, 297-298 (2011).
96. Arı, O., “Köy Sosyolojisi Okuma Kitabı”, *Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi*, İstanbul, 17 (1985).
97. Çekiç, T. İ., “Türkiye’de Kırsal Yerleşme Düzeni”, *Yıldız Teknik Üniversitesi - Yıldız Araştırmacı Bilgi Sistemi*, İstanbul, (2014).
98. Özçağlar, A., “Türkiye’nin İdari Coğrafyası Bakımından Köy, Bucak, İlçe, İl Ve Belde Kavramları Üzerine Düşünceler”, *A.Ü.D.T.C.F. Coğrafya Araştırmaları Dergisi*, Ankara, 12: 25-33, (1996)
99. İnternet: Shutterstock, “Casares Köyü, İspanya”, http://www.shutterstock.com/s/andalucia/search.html#id=171991232&src=TOB-gQktMdGUmtQ_7YDXw-1-22 (2014).
100. İnternet: İhlas Haber Ajansı, “Çökene Köyü, Bursa”, <http://www.ihha.com.tr/bursada-hayalet-koy-bu-bayramda-bos-kaldi-gundem-291852> (2014).
101. İnternet: Shutterstock, “Panagia Köyü, Yunanistan”, <http://www.shutterstock.com/pic-18294784/stock-photo-view-on-old-village-panagia-island-thassos-greece.html> (2014).
102. İnternet: Mudanya Belediyesi, “Kumyaka Köyü, Bursa”, <http://www.mudanya.gov.tr/koy/kumyaka.html> (2014).
103. İnternet: Panoramio, “Shirakawa Köyü, Japonya”, <http://www.panoramio.com/photo/1514872> (2014).
104. İnternet: Bilaluşağı köyü Resmi Sitesi, “Bilaluşağı Köyü, Elazığ”, <http://www.bilalusagi.com/default.asp?sayfalari=goster&sayfano=50&baslik=tarihce> (2014).
105. İnternet: Panoramio, “Hallstatt Köyü, Avusturya”, <http://www.panoramio.com/photo/39346621> (2014).
106. İnternet: Yeni Ufuklar Doğa Sporları Derneği, “Göllüce Köyü, Bursa”, <http://www.yudosk.org/etkinlikdetay.php?ansx=1055&kat=2> (2014).

107. İnternet: İntercultural, “Banat Köyü, Romanya”, <http://www.intercultural.ro/turismintercultural/Charlottenburg.htmljpg> (2014).
108. İnternet: Karabük Belediyesi Resmi Sitesi, “Hacılarobası Köyü, Safranbolu”, <http://karabuk.hacilarobasi.koyu.com.tr/> (2014).
109. İnternet: Geo Club, “Lorraine Köyü, Fransa”, <http://satgeomuenchen.de/geomuc/kultur/siedlungen/strassendorf.jpg> (2014).
110. İnternet: Answer Site, “Quebec Köyü, Kanada”, <http://www.answers.com/topic/linear-village> (2014).
111. Kavruk, H., “Köy ve Mahalle Yerleşim ve Yönetim Birimi”, *Odak Yayınevi*, Ankara, 40-41 (2004).
112. İnternet: Behav Zoology, “Adelboden Köyü, İsviçre”, <http://behav.zoology.unibe.ch/index.php?p=66> (2014).
113. İnternet: Çegel Köyü Resmi Sitesi, “Çegel Köyü, Giresun”, http://www.cegelkoyu.com/res/galeri/buyuk/cegel_2.JPG (2014).
114. İnternet: Cepolina, “Monterosso Köyü, İtalya”, <http://www.cepolina.com/Monterosso-village.html> (2014).
115. İnternet: Videoixir, “Çobankaya köyü, Afyon”, <http://videoixir.net/izle/1672102/afyon-suhut-cobankaya-koyu-hd.html> (2014).
116. İnternet: Rundlings Verein, “Dünyadan Yıldız Köy Örnekleri”, <http://www.rundlingsverein.de/html/83-Tuerkisch.html> (2014).
117. İnternet: Mihaie Minescu Trust, “Viscri Köyü, Romanya”, http://www.mihaieminescutrust.org/content/nd_village.asp?n=102 (2014).
118. İnternet: Mihaie Minescu Trust, “Viscri’de Restorasyon Çalışmaları”, http://www.mihaieminescutrust.org/content/nd_standard.asp?n=150 (2014).
119. İnternet: Unesco, “Holasovice Köyü, Çek Cumhuriyeti”, <http://whc.unesco.org/en/list/861> (2014).
120. İnternet: Unesco, “Holasovice Köyü Restorasyon Çalışmaları”, <http://whc.unesco.org/en/list/861/gallery/> (2014).
121. İnternet: Unesco, “Holloko Köyü, Macaristan”, <http://whc.unesco.org/en/list/401> (2014).
122. İnternet: Holloko Köyü Resmi Sitesi, “Holloko Köyü Restorasyon Sonrası Görünüş”, <http://www.holloko.hu/hu/galeria/> (2014).

123. İnternet: Unesco, “Hahoe ve Yangdong Köyleri, Kore”, <http://whc.unesco.org/en/list/1324> (2014).
124. İnternet: World Heritage Site, “Hahoe ve Yangdong Köylerinden Görünüş”, <http://www.worldheritagesite.org/sites/hahoe.html> (2014).
125. İnternet: Unesco, “Shirakawa ve Gokayama Köyleri, Japonya”, <http://whc.unesco.org/en/list/734> (2014).
126. İnternet: Tokyo Times Gazetesi, “Shirakawa ve Gokayama Köyleri”, <http://www.tokyotimes.com/farmhouses-of-shirakawa-go/> (2014).
127. İnternet: Unesco, “Xidi ve Hangcun Köyleri, Çin”, <http://whc.unesco.org/en/list/1002> (2014).
128. İnternet: World Heritage Site, “Xidi ve Hangcun Köyleri, Çin”, <http://www.world-heritage-site.com/category/east-asia/china-cultural-heritage/xidi-and-hongcun/> (2014).
129. İnternet: Unesco, “Kaiping ve Diaolou ve Köyler, Çin”, <http://whc.unesco.org/en/list/1112> (2014).
130. İnternet: China Travel, “Zili Köyü, Çin”, <http://www.china.org.cn/english/travel/218472.htm> (2014).
131. İnternet: World Heritage Site, “Sanmenli Köyü, Çin”, <http://www.world-heritage-site.com/2013/08/28/about-kaiping-diaolou-and-villages/> (2014).
132. İnternet: İznik Defterleri, “İznik İlçesine Bağlı Olan Köylerin Haritası”, http://www.iznik.gen.tr/main/nasil_gidilir.html (2014).
133. İnternet: Google Earth, “Uydu Fotoğrafları, Bursa”, <https://www.google.com/maps/place/%C4%B0hsaniye+K%C3%B6y%C3%BC/@40.4586891,29.8335844,616m/data=!3m1!1e3!4m2!3m1!1s0x14cb730023027019:0xd42e896f5f64cc14> (2014).
134. İnternet: İznik Yaşam, “İhsaniye Köyü Görüntüsü”, http://www.iznikyasam.com/koyfotograf-69-goster-ihsaniye_koyu (2014).
135. İnternet: İznik Yaşam, “Mecidiye Köyü Görünüş”, http://www.iznikyasam.com/koyfotograf-534-goster-mecidiye_koyu (2014).
136. İnternet: İznik Yaşam, “Sansarak Köyü Görünüş, Bursa”, http://www.iznikyasam.com/koyfotograf-91-goster-sansarak_koyu (2014).
137. İnternet: My Geoposition , “İnikli Köyü Koordinatları”, <http://mygeoposition.com/> (2014).

138. İznik Defteri, “Coğrafi Yapı”, http://www.iznik.gen.tr/main/cografya_yapi.html (2014).
139. İnternet: Şehir Rehberi, “Bursa Deprem Haritası”, <http://www.e-sehir.com/turkiye-haritasi/bursa-deprem-fay-hatti-riskharitasi.html> (2014).
140. Adatepe, F. ve Erel, L., “İznik’in Tarihsel Dönem Deprem Verileri ve Paleosismolojisi”, *Deprem Sempozyumu*, Kocaeli, 102-105 (2005).
141. İnternet: Boğaziçi Üniversitesi Deprem Araştırma Enstitüsü Kandilli Rasathanesi, “İznik Depremleri”, <http://www.koeri.boun.edu.tr/izn/rasat.html> (2014).
142. İnternet: İzmir Tarım, “Zeytinin Yetiştirildiği Toprak Türü”, <http://www.izmirtarim.gov.tr/teknik/zeytin.doc> (2014)
143. T.C. Kültür Bakanlığı Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu, “Envanter Fişi”, *T.C. Kültür Bakanlığı*, Ankara (2014).
144. İnternet: İznik Yaşam, “Göl Manzaralı İnikli Taş Ocağı, Bursa”, http://www.iznik.gen.tr/tarihi_eserler/roma_donemi_eserleri.html (2014).
145. Vakıflar Genel Müdürlüğü, “Türkiye’de Vakıf Abideler ve Eski Eserler IV”, *Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları*, Ankara, 270-271 (1986).
146. Bozkurt, M. H., “Tarihi Çandarlı Hamamı”, *İznik Müzesi’nden Arkeolog Mehmet Hasan Bozkurt Arşivinden*, Bursa (2014).
147. Yıldız, R., “1960’lı yıllar ilkokul öğrencileri”, *İnikli Köyü Bakkalı Rıdvan Yıldız Arşivinden*, İnikli (2014).
148. Toker, T. ve Kendik, Z., “Nikaia İznik”, *Bursa Rotary Kulübü Yayınları No:13343*, Bursa (2006).
149. Barkan, Ö. L., “Hüdavendigar Livası Tahrir Defteri”, *Türk Tarih Kurumu Basımevi*, Bursa, 133-141 (1988).
150. İnternet: İznik Yaşam, “Su Kabağı Ustası Ragıp Ablay”, http://www.iznikyasam.com/yasamdamportreler-ayrinti-1ragip_ablay_sus_kabaklari (2014).
151. İnternet: İznik Yaşam, “İnikli Köyünde Festival Yemeği, İznik”, <http://www.iznik.gen.tr/guncel/inikli.htm> (2014).
152. Küçükerman, Ö., “Kendi Mekanının Arayışı İçinde Türk Evi, 2. Baskı”, *Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu*, İstanbul (1985).
153. Bursa Yıldırım Belediye Başkanlığı, ”3. Bin Yılda Yaşayan Osmanlı Köyü: Cumalıkızık Fikir Proje Yarışması”, *6 Portakal Ltd.Şti.*, Bursa, 234-236 (2007)

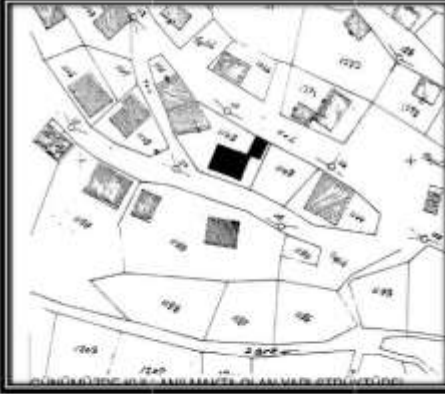

EK AÇIKLAMALAR A.

TESCİLLİ KONUTLARIN ENVANTER FİŞLERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: 1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ	KORUMA ANITSAL
SOKAK VE KAPI NO:	86	KADASTRO PAFTA: 1 ADA: PARSEL: 1145	CEVRESSEL
ADL Sivil Mimarlık Örneği Komit	YAPTIYAN: -	YAPAN: -	CEVREYE AYKIRI
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KİTABE: -	MİMARİ ÇAĞI (ÖSLÜP): 20.YY.BAŞI
			VAKFIYE: -
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapı.			
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DİŞ YAPI A B C
		ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C
		SÜSLEME A B C	RUTUBET A B C
		YOK B C	ÖNEMLİ A B C
VAZİYET PLANI		FOTOĞRAF	
			
ÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2 KATLALATURSA KİREMİTLİ KARGİR YAPILAN GELENEKSEL TÜRK EV ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR.2.KATTA FLORİSLARA OTURAN BALKON MEVCUTTUR.			

BÜGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
YAPILAN ONARIMLAR: YAPILAN ONARIM GÖRMEMİŞTİR.		
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPILAR STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.	TEKNİK BİLGİLER	SU Var
	ELEKTRİK	Var
	ISITMA	Var
	KANALİZASYON	Var
	ORJİNAL KULLANIMI:	Konut
	BÜGÜNKÜ KULLANIMI:	Konut
	ÖNERİLEN KULLANIMI:	Konut
	HAZIRLAYANLAR:	
VAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KONTROL EDEN:
	RAPOR	Var
	FOTOĞRAF	Var
	RÖLÖVE PROJESİ	
	RESTORASYON PROJESİ	
	HARİTA	Var
	KROKİ	
	KİTABE	
	VAKFIYE	
		REVİZYON:
		KURUL KARARLARI
		BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 7698 SAYILI KARARI İLE
		TESCİL EDİLMİŞTİR.

*

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 2				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ						HARİTA NO:				
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNİK		MAHALLESİ / KÖYÜ: İNKLI KÖYÜ			KORUMA		ANITSAL	1	2	3
SOKAK VE KAPI NO:	20		KADASTRO PAFTA: 1 ADA: PARSEL: 1142			DERECESİ		CEVRESSEL	1	2	3
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPITIRAN: - YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor		YAPAN: - KİTABE: -			MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): 20.YY.BAŞI		CEVREYE AYKIRI	1	2	3
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnkli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapı.											
KORUMA DURUMU: A İYİ TAAHYUCU YAPI A A ÜST YAPI A A İÇ YAPI A A SÖSLEME A A RUTUBET A YOK B ORTA B DIŞ YAPI B B C C C ELEMENLARI C B İZİ VAR B İZİ VAR C FENA C C C C C C C C C ÖNEMLİ											
VAZİYET PLANI						FOTOĞRAF					
											
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN -2 KATLILATURKA KIREMİTLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.											

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.					
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DÜRÜMÜ KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.2 KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇUKMA BULUNMAKTADIR. AYRICA YAPININ İKİNCİ KATINDA BALKON BULUNMAKTADIR.					
TEKNİK BİLGİLER					
		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
		Var	Var	Var	Var
ORDİNAL KULLANIMI: Komut					
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komut					
ÖNERİLEN KULLANIMI: Komut					
HAZIRLAYANLAR:					
YAYIN DİZİNİ:					
EKLER:					
		BAPOR	Var	KONTROL EDEN:	
		FOTOĞRAF	Var	KURUL ONAYI NO:	
		HÖL ÖVE PROJESİ			
		RESTORASYON PROJESİ			
		HARİTA	Var		
		KROKİ		REVİZYON:	
		KİTABE		KURUL KARARLARI	
		VAKFİYE		BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1984 GÜN VE 3696 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT	ENVANTER NO: 3			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:				
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNİK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNKİLİ KÖYÜ			KORUMA ANITSAL	1	2	3
SOKAK VE KAPI NO:	87	KADASTRO PAFTA: I	ADA:	PARSEL: 1142	DERECESİ	1	2	3
ADİ: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPITIRAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) 20.YY.BAŞI			
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KİTABE: -			VAKFIYE: -			
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnkilî köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapı.								
KORUMA DURUMU:	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME	A	YOK
	B ORTA		B	DIŞ YAPI	B	İÇ YAPI	B	RUTUBET
	C FENİ		C		C	ELEMANLARI	C	B EZZİ VAR
VAZİYET PLANI					FOTOĞRAF			
								
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2 NORMAL KATLILATURKA KİREMLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ GRANLARI KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.								

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:					
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.							
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU, KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.2 KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA VE BALKON BULUNMAKTADIR.			TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
				Var	Var	Var	Var
			ORJİNAL KULLANIMI:	Komut			
			BUGÜNKÜ KULLANIMI:	Komut			
			ÖNERİLEN KULLANIMI:	Komut			
			HAZIRLAYANLAR:				
YAYIN DİZİNİ	EKLER:		KONTROL EDEN:				
	RAPOR	Var	KURUL ONAYI NO:				
	FOTOĞRAF	Var					
	RÖLÖVE PROJESİ						
	RESTORASYON PROJESİ						
	HARİTA	Var					
	KROKİ		BEVZİYON:				
	KİTABE		KURUL KARARLARI				
	VAKFIYE		BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3666 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.				

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 4							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:										
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNKİLİ KÖYÜ			KORUMA	ANITSAL	1	2	3					
SOKAK VE KAPI NO:	95-95A	KADASTRO PAFTA: 1 ADA: PARSEL: 1191			DERECESİ	ÇEVRESEL	1	2	3					
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	YAPAN: - KİTABE: -			MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) 20.YY.BAŞI VAKİYE: -									
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnkilî köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapı.														
KORUMA DURUMU:	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DİŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEMELERİ ELEMENLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK EĞİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI					FOTOĞRAF									
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2 NORMAL KATLALATURKA KIREMITLİ KARGIR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.														

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:					
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMÜŞTÜR.							
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.2 KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA VE BALKON BULUNMAKTADIR.		TEKNİK BİLGİLER	SU Var	ELEKTRİK Var	ISITMA Var	KANALİZASYON Var	
		ORJİNAL KULLANIMI:	Komut				
		BUGÜNKÜ KULLANIMI:	Komut				
		ÖNERİLEN KULLANIMI:	Komut				
		HAZIRLAYANLAR:					
YAYIN DİZİNİ	EKLER:	KONTROL EDEN:					
	RAPOR	Var	KURUL ONAYI NO:				
	FOTOĞRAF	Var					
	RÖLÖVE PROJESİ						
	RESTORASYON PROJESİ						
	HARİTA	Var					
	KROKİ		REVİZYON:				
	KİTABE		KURUL KARARLARI				
	VAKİYE		BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3096 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.				

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 5				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ						HARİTA NO:				
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ			KORUMA			ANITSAL	1	2	3
SOKAK VE KAPI NO:	99	KADASTRO PAFTA: I ADA: PARSEL: 1133			DERECESİ			ÇEVRESEL	1	2	3
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Konut	YAPITRAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): 20.YY.BAŞI						
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KITABE: -			YAKIYIYE: -						
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapı.											
KORUMA DURUMU:	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A DIŞ YAPI	A ÜST YAPI	A İÇ YAPI	A SÜSLEME ELEMENLARI	A BUTUBET	A YOK			
	B ORTA		B	B	B	B	B	B İZİ VAR			
	C FENA		C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ			
VAZİYET PLANI					FOTOĞRAF						
											
GÖZLEMLER: AYRILIK NİZAM ZEMİN +2 NORMAL KATLILARDAYKIN KIRIMITLI KARGIR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTA DİR. YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİ DİR.											

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:				
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEŞTİR.						
AYRINTILI TANIM: GENÜMÜZDE KULLANILMakta OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU: KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR. 3 KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA VE BALKON BULUNMAKTADIR.			TEKNİK BİLGİLER			
			SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
			Var	Var	Var	Var
			ORJİNAL KULLANIMI: Konut			
			BUGÜNKÜ KULLANIMI: Konut			
			ÖNERİLEN KULLANIMI: Konut			
			HAZIRLAYANLAR:			
YAVIN DİZİNİ:			KONTROL EDEN:			
EKLER:			KURUL ONAYI NO:			
RAPOR			Var			
FOTOĞRAF			Var			
RÖLÖVE PROJESİ						
RESTORASYON PROJESİ						
HARİTA			Var			
KROKİ						
KİTABE						
YAKIYIYE						
			REVİZYON:			
			KURUL KARARLARI			
			BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3696 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.			

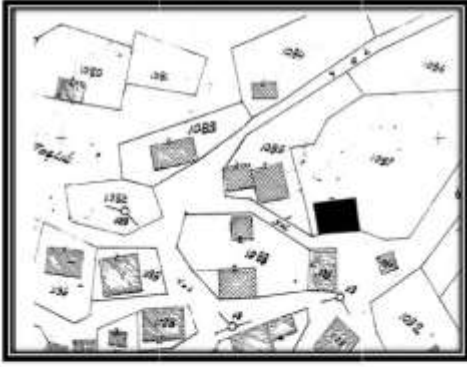

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 6							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ						HARİTA NO:							
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ			KORUMA			ANITSAL	1	2	3			
SOKAK VE KAPI NO: 98		KADASTRO			DERESESİ			ÇEVRESEL	1	2	3			
		PAFTA: I ADA: PARSEL: 1137						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3			
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPIDAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) 20.YY.BAŞI									
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KİTABE: -			VAKFIYE: -									
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapıdır.														
me.														
KORUMA DURUMU	A İYİ	TASIVICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEMELERİ	A	RUTUBET	A	VOK
	B ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C FENİ		C		C		C		C	ELEMANLARI	C		C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI						FOTOĞRAF								
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2 NORMAL KATLILATURKA KİREMİTLİ KARGIR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ GRANLARI KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.														

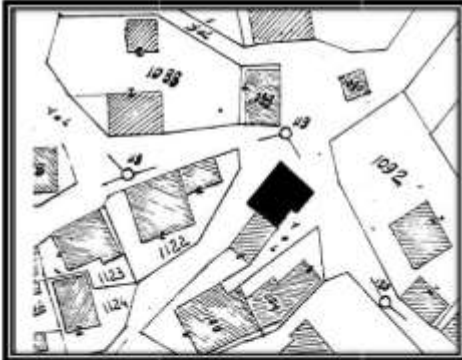

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:	
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMÜŞTÜR.			
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU: KORUNMUŞTUR.NİTELİKLİDİR.2 KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA VE BALKON BULUNMAKTADIR.		TEKNİK BİLGİLER	
		SU	ELEKTRİK
		Var	Var
		ISITMA	KANALİZASYON
		Var	Var
		ORDİNAL KULLANIMI: Komut	
		BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komut	
		ÖNERİLEN KULLANIMI: Komut	
		HAZIRLAYANLAR:	
YAYIN DİZİNİ:		KONTROL EDEN:	
EKLER:		KURULU ONAYI NO.:	
RAPOR	Var		
FOTOĞRAF	Var		
RÖLÖVE PROJESİ			
RESTORASYON PROJESİ			
HARİTA	Var		
KROKİ		REVİZYON:	
KİTABE		KURULU KARARLARI	
VAKFIYE		BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3696 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT	ENVANTER NO: 7									
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:										
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNİK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ			KORUMA ANITSAL	1	2	3						
SOKAK VE KAPI NO: 51		KADASTRO PAFTA: I	ADA: PARSEL 1088	DERECESİ	ÇEVRESEL	1	2	3						
ADU: Sivil Mimarlık Örneği Komat	YAPITRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): 20.YY.BAŞI	ÇEVREYE AYKIRI		1	2	3						
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KİTABE: -	VAKFIYE: -											
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapıdır.														
KORUMA DURUMU:	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DİŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME	A	RUTUBET	A	YOK
	B ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI					FOTOĞRAF									
														
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2. NORMAL KATLILATURKA KIREMİTLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR. YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.														

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:				
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.					
AVRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR. 2.KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA VE BALKON BULUNMAKTADIR.	TEKNİK BİLGİLER				
	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON	
	Var	Var	Var	Var	
	ORJİNAL KULLANIMI: Komat				
	BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komat				
	ÖNERİLEN KULLANIMI: Komat				
	HAZIRLAYANLAR:				
YAYIN DİZİNİ:	İKLEER:	KONTROL EDEN:			
	RAPOR	Var	KURUL ONAYI NO:		
	FOTOĞRAF	Var			
	RÖLÖVE PROJESİ				
	RESTORASYON PROJESİ				
	HARİTA	Var			
	KROKİ		REVİZYON:		
	KİTABE		KURUL KARARLARI		
	VAKFIYE		BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3696 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 8				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:							
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNİK		MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ			KORUMA ANITSAL		1	2	3	
SOKAK VE KAPI NO: 49			KADASTRO PAFTA: I ADA: PARSEL: 1087			DERECESİ		1	2	3	
ADİ: Sivil Mimari Örnek Komut	YAPILAN: -		YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): 20.YY.BAŞI					
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor		KİTABE: -			VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapıdır.											
KORUMA DURUMU											
A İYİ			A TAŞIYICI YAPI			A ÜST YAPI			A YOK		
B ORTA			B DIŞ YAPI			B İÇ YAPI			B RUTUBET		
C FENA			C			C			C ÖNEMLİ		
VAZİYET PLANI						FOTOĞRAF					
											
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2. NORMAL KATLILATURKA KİREMLİ KARGIR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR. YAPININ ÖRANLARI KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.											

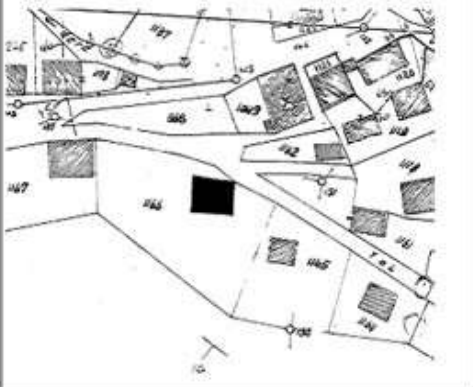

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.				
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAMAKTA OLAN YAPI STRUKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR. 2.KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA VE BALKON BULUNMAKTADIR. 1.KATTA DÖKKAN OLARAK KULLANILAN BÖLÜM VARDIR.				
TEKNİK BİLGİLER				
SU		ELEKTRİK		KANALİZASYON
Var		Var		Var
ORJİNAL KULLANIMI: Komut				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komut				
ÖNERİLEN KULLANIMI: Komut				
HAZIRLAYANLAR:				
YAYIN DİZİNİ:				
EKLER:				
RAPOR		Var		
FOTOĞRAF		Var		
RÖLÖVE PROJESİ				
RESTORASYON PROJESİ				
HARİTA		Var		
KROKİ				
KİTABE				
VAKFIYE				
KONTROL EDEN:				
KURUL ONAYI NO.:				
BEVİZYON:				
KURUL KARARLARI				
BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 5096 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.				

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 9					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:								
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNİK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ			KORUMA	ANITSAL	1	2	3			
SOKAK VE KAPI NO	75-1	KADASTRO	DERECESİ			ÇEVRESEL	1	2	3			
ADI: Sivil Mimari Örnek Komut	YAPILAN: -	YAPAN: -	PARÇA: I ADA: PARSEL: 1105			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3			
YAPIM TARİHİ: 1915	KİTABE: -		MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): 20.YY.BAŞI			VAKFIYE: -						
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapıdır.												
KORUMA DURUMU	A İYİ	B ORTA	C FENİ	A TASYUCI YAPI	B DIŞ YAPI	C ÜST YAPI	A İÇ YAPI	B SÜSLEME	C ELEMANLARI	A YOK	B İZİ VAR	C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI				FOTOĞRAF								
												
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN -3 NORMAL KATLALATURKA KIREMLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ ÖRANLARI KORUNMUŞTUR NİTELİKLİDİR.												

BUGÜNKÜ SAHİBİ	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.					
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAMAKTA OLAN YAPI STRUKTÜREL AÇIDANKÖTÜ DURUMDADIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR,NİTELİKLİDİR.3 KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA VE BALKON BULUNMAKTADIR.		TEKNİK BİLGİLER			
		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
		Yok	Yok	Yok	Yok
		ORJİNAL KULLANIMI: Konut			
		BUGÜNKÜ KULLANIMI: Konut			
		ÖNERİLEN KULLANIMI: Konut			
		HAZIRLAYANLAR:			
YAYIN DİZİNİ:		KONTROL EDEN:			
		EKLER:	KURUL ONAYI NO.:		
		RAPOR	Var		
		FOTOĞRAF	Var		
		RÖLÖVE PROJESİ			
		RESTORASYON PROJESİ			
		HARİTA	Var		
		KROKİ			
		KİTABE			
		VAKFIYE			
		BEVİZYON:			
		KURUL KARARLARI BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 5096 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.			

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT	ENVANTER NO: 10				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:					
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNİK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ			KORUMA	ANITSAL	1	2	3
SOKAK VE KAPI NO: 102		KADASTRO PAFTA: I ADA: PARSEL: 1188			DERECESİ	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPITRAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞE (ÜSLUP): -				
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KİTABE: -			YAKTIYE: -				
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan yapı yıkılmıştır.									
KORUMA DURUMU	A İYİ	A	A	A	A	A	A	A	A
	B ORTA	B	B	B	B	B	B	B	B
	C FENA	C	C	C	C	C	C	C	C
		TAŞYICI YAPI	DIŞ YAPI	EST. YAPI	İÇ YAPI	SÖSLEME	RUTUBET	YOK	İZİ VAR
						ELEMANLARI		ÖNEMLİ	
VAZİYET PLANI					FOTOĞRAF				
									
GÖZLEMLER: YAPI YIKILARAK YERİNE YENİ BİNA İNŞAA EDİLMİŞTİR. BU BİNA KÖYÜN KAHVEHANESİ OLARAK KULLANILMAKTA DİR.									

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI YIKILMIŞTIR.					
AYRINTILI TANIM:		TEKNİK BİLGİLER			
		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
		-	-	-	-
		ORJİNAL KULLANIMI: Komut			
		BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kahvehane			
		ÖNERİLEN KULLANIMI: Komut			
		HAZIRLAYANLAR:			
YAYIN DİZİNİ:		KONTROL EDEN:			
		KURUL ONAYI NO:			
EKLER:		REVİZYON:			
RAPOR		Var			
FOTOĞRAF		Var			
RÖLÖVE PROJESİ					
RESTORASYON PROJESİ					
HARİTA		Var			
KROKİ					
KİTABE					
YAKTIYE					
		KURUL KARARLARI BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3696 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.			

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT		ENVANTER NO: 11
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO:
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ/KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ	KORUMA	ANITSAL	1 2 3
SOKAK VE KAPI NO: 28	KADASTRO	PAFTA: 1 ADA: PARSEL: 1166	DERECESİ	ÇEVRESEL	1 2 3
ADİ: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) ->	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KITABE: -	VAKFIYE: -		
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan yapı yıkılmıştır.					
KORUMA DURUMU	A İVİ	A	A	A	A
	B ORTA	B	B	B	B
	C FENA	C	C	C	C
	TASIVICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME
					ELEMANLARI
					RUTUBET
					YOK
					LZİ VAR
					ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF		
					
GÖZLEMLER: YAPININ ÜST KATI KALDIRILMIŞTIR. SÜSLEMELER YOK OLMUŞTUR. BİNA YENİ BİR YAPI GÖRÜNÜMÜNDEDİR.					

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:				
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI YIKILMIŞTIR						
AYRINTILI TANIM: BİNA İKİ RENGE BOYANMIŞTIR. PENCERELER KORUNMUŞTUR ANCAK DEMİR KAPLI TAKILMIŞTIR. ÜST KATI KALDIRILMIŞTIR. YÜZEYİNE SIVA YAPILARAK BOYANMIŞTIR	TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON	
		Var	Var	Var	Var	
	ORJİNAL KULLANIMI: Komut					
	BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komut					
	ÖNERİLEN KULLANIMI: Komut					
	HAZIRLAYANLAR:					
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KONTROL EDEN:				
	RAPOR	Var	KURUL ONAYI NO:			
	FOTOĞRAF	Var				
	RÖLÖVE PROJESİ					
	RESTORASYON PROJESİ					
	HARİTA	Var				
	KROKİ		REVİZYON:			
	KITABE		KURUL KARARLARI			
	VAKFIYE		BURSA K.T.V.K. 7'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3696 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.			

★

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 12							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:										
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNİK		MAHALLESİ / KÖYÜ: İNKİLİ KÖYÜ			KORUMA	ANITSAL	1	2	3				
SOKAK VE KAPI NO: 18	KADASTRO		PAFTA: 1 ADA: PARSEL: 1245			DERİNCESİ	ÇEVRESEL	1	2	3				
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPITIRAN: -		YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP): 20.YY. BAŞI								
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor		KİTABE: -			VAKFİYE: -								
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnkilî köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapı.														
KORUMA DURUMU:	A	İYİ	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORTA	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	B	İÇ YAPI	B	SÜSLEME	B	RUTUBET	B	İZİ VAR
	C	FENA	C	TAŞIYICI YAPI	C	DIŞ YAPI	C	İÇ YAPI	C	ELEMANLARI	C	RUTUBET	C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI						FOTOĞRAF								
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2 KATLILATURKA KİREMİTLİ KARGIR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR. YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR. 2. KATTA FURUŞLARA OTURAN ÇIKMA MEVCUTTUR.														

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEYİŞTİR.					
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.					
TEKNİK BİLGİLER					
SU					
ELEKTRİK					
ISITMA					
KANALİZASYON					
Var Var Var Var					
ORDİNAL KULLANIMI: Konut					
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Konut					
ÖNERİLEN KULLANIMI: Konut					
HAZIRLAYANLAR:					
YAYIN DİZİNİ:					
EKLER:					
RAPOR					
Var					
FOTOĞRAF					
Var					
RÖLÖVE PROJESİ					
RESTORASYON PROJESİ					
HARİTA					
Var					
KROKİ					
KİTABE					
VAKFİYE					
KONTROL EDEN:					
KURUL ONAYI NO.:					
REVİZYON:					
KURUL KARARLARI					
BURSA K.T.V.K.'NİN 22.10.1994 GÜN VE 309W SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.					

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ANIT			ENVANTER NO: 13				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ						HARİTA NO:				
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KÖYÜ			KORUMA			ANITSAL	1	2	3
SOKAK VE KAPI NO	10	KADASTRO			DERECESİ			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: I ADA: PARSEL: 1172						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Konut	YAPITRAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) : 20.YY. BAŞI						
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KTTABE: -			VAKFIVE: -						
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli köyünde yer alan üç katlı sivil mimarlık örneği yapı.											
KORUMA DURUMU	A İYİ	TASIVICI YAPI	A DIŞ YAPI	A ÜST YAPI	A İÇ YAPI	A SÜSLEMİ	A RUTUBET	A YOK			
	B ORTA		B	B	B	B	B	B İZİ VAR			
	C FENA		C	C	C	C ELEMENLARI	C	C ÖNEMLİ			
VAZİYET PLANI						FOTOĞRAF					
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +2 KATLILATURKA KIRIMITLI KAĞIR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR.1.KATTA FURUSLARA OTURAN ÇIKMA MEVCUTTUR.											

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:				
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMÜŞTÜR						
AYRINTILI TANIM GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜREL AÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.						
		TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
			Var	Var	Var	Var
		ORDINAL KULLANIMI:	Konut			
		BUGÜNKÜ KULLANIMI:	Konut			
		ÖNERİLEN KULLANIMI:	Konut			
		HAZIRLAYANLAR:				
YAVIN DİZİNİ:	EKLER:	KONTROL EDEN:				
	RAPOR	Var	KURUL ONAYI NO.:			
	FOTOĞRAF	Var				
	RÖLÖVE PROJESİ					
	RESTORASYON PROJESİ					
	HARİTA	Var				
	KROKİ		REVİZYON:			
	KITABE		KURUL KARARLARI			
	VAKFIVE		BURSA K.T.V.K'NİN 22.10.1994 GÜN VE 3696 SAYILI KARARI İLE TESCİL EDİLMİŞTİR.			

EK AÇIKLAMALAR B.

TESCİLLENMESİ ÖNERİLEN KONUTLARIN ENVANTER FİŞLERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ENVANTER NO: YOK				
TÜRKİYE	TESCİLLENMESİ ÖNERİLEN YAPI			HARİTA NO:				
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KOYU		KORUMA	ANITSAL	1 2 3		
SOKAK VE KAPI NO:		KADASTRO		DERECESİ	ÇEVRESEL	1 2 3		
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komit	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) : 20.YY.Başı	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3		
	YAPIM TARİHİ: 1915	KİTABE: -		VAKFIYE -				
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli yerleşiminin kuzeyinde bulunmaktadır.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A DIŞ YAPI B C	A ÜST YAPI B C	A İÇ YAPI B C	A SÜSLEME B C	A RUTUBET B C	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF					
GÖZLEMLER: AYRIK NIZAM ZEMİN +1 KATLILATURKA KİREMİTLİ KARGIR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR. YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR. 1. KATTA FURUŞLARA OTURAN CUMBA MEVCUTTUR.								

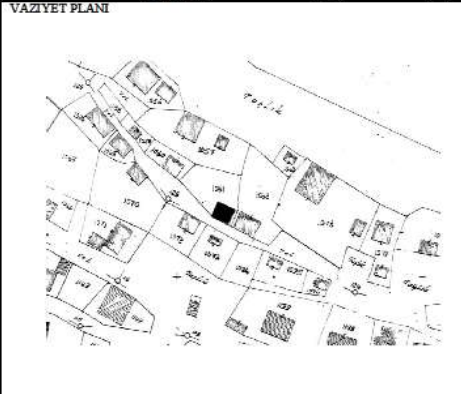

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.		
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜRELAÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.		
TEKNİK BİLGİLER		SU ELEKTRİK İSİTMA KANALİZASYON
Var Var Var Var		Var Var Var Var
ORJİNAL KULLANIMI: Komut		
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komut		
ÖNERİLEN KULLANIMI: Komut		
HAZIRLAYANLAR:		
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KONTROL EDEN:
	RAPOR Var	KURUL ONAYI NO:
	FOTOĞRAF Var	
	RÖLÖVE PROJESİ	
	RESTORASYON PROJESİ	
	HARİTA Var	REVİZYON:
	KROKİ	
	KİTABE	
	VAKFIYE	

★

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E			ENVANTER NO: YOK		
TÜRKİYE	TESCİLLENMESİ ÖNERİLEN YAPI			HARİTA NO:		
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KOYU		KORUMA	ANITSAL	1 2 3
SOKAK VE KAPI NO.		KADASTRO PAFTA: 1 ADA: PARSEL:-		DERECESİ	ÇEVRESEL	1 2 3
					ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
ADİ: Sivil Mimarlık Örneği Komit	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: 1915	YAPAN: - KİTABE: -		MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) : 20.YY.Baş		
				VAKFIYE -		
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli yerleşiminin kuzeyinde bulunmaktadır.						
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A DIŞ YAPI B C	A ÜST YAPI B C	A İÇ YAPI B C	A SÜSLEME B C
						A RUTUBET B C
						A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF			
						
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +1 KATLI ALATURKA KİREMİTLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR. 1. KATTA FURUŞLARA OTURAN CUMBA MEVCUTTUR.						

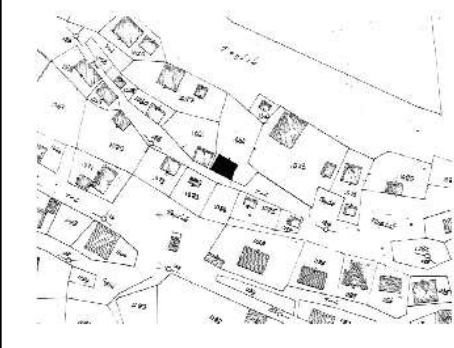

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Ozel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.					
AYRINTILI TANIM:		TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK
GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜRELAÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.		Var		Var	Var
		ORJİNAL KULLANIMI: Komit		KANALİZASYON	
		BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komit		Var	
		ÖNERİLEN KULLANIMI: Komit			
		HAZIRLAYANLAR:			
YAYIN DİZİNİ:		EKLER:		KONTROL EDEN:	
		RAPOR	Var	KURUL ONAYI NO.:	
		FOTOĞRAF	Var		
		RÖLÖVE PROJESİ			
		RESTORASYON PROJESİ			
		HARİTA	Var		
		KROKİ		REVİZYON:	
		KİTABE			
		VAKFIYE			

★

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E			ENVANTER NO: YOK										
TÜRKİYE	TESCİLLENMESİ ÖNERİLEN YAPI			HARİTA NO:										
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KOYU		KORUMA	ANITSAL	1 2 3								
SOKAK VE KAPI NO:		KADASTRO		DERECESİ	ÇEVRESEL	1 2 3								
		PAFTA: 1 ADA: PARSEL:-			ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3								
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komit	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP) : 20.YY.Baş											
	YAPIM TARİHİ: 1915	KITABE: -	VAKFIYE -											
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli yerleşiminin kuzeyinde bulunmaktadır.														
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI				FOTOĞRAF										
														
GÖZLEMLER: AYRIK NIZAM ZEMİN +1 KATLILATURKA KİREMİTLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR.1.KATTA FURUŞLARA OTURAN CUMBA MEVCUTTUR.														

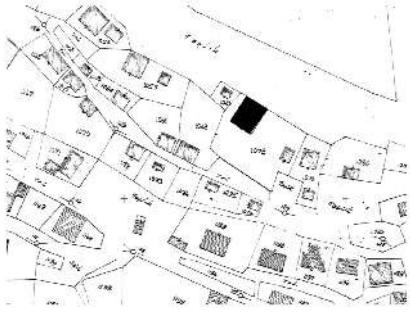

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.		
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜRELAÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.	TEKNİK BİLGİLER	SU ELEKTRİK İSITMA KANALİZASYON
	Var	Var Var Var Var
	ORJİNAL KULLANIMI: Komit	
	BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komit	
	ÖNERİLEN KULLANIMI: Komit	
	HAZIRLAYANLAR:	
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KONTROL EDEN:
	RAPOR	Var
	FOTOĞRAF	Var
	RÖLÖVE PROJESİ	
	RESTORASYON PROJESİ	
	HARİTA	Var
	KROKİ	
	KITABE	
	VAKFIYE	
		REVİZYON:

★

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ENVANTER NO: YOK
TÜRKİYE	TESCİLLENMESİ ÖNERİLEN YAPI			HARITA NO:
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KOYU		KORUMA ANITSAL
SOKAK VE KAPI NO:		KADASTRO PAFTA: 1 ADA: PARSEL:-		DERECESİ
ADI: Sivil Mimarlık Örneği Komut	YAPTRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞE (ÜSLUP) : 20.YY.Baş	
	YAPIM TARİHİ: 1915	KITABE: -	VAKFIYE -	
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnıklı yerleşiminin kuzeyinde bulunmaktadır.				
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A DIŞ YAPI B ÜST YAPI C	A İÇ YAPI B SÜSLEME C ELEMANLARI
			A RUTUBET B İZİ VAR C ÖNEMLİ	
VAZİYET PLANI		FOTOĞRAF		
				
GÖZLEMLER: AYRIK NIZAM ZEMİN +1 KATLILATURKA KİREMLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR.YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR.1. KATTA FURUŞLARA OTURAN CUMBA MEVCUTTUR.				

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Ozel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.		
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜRELAÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.	TEKNİK BİLGİLER	SU ELEKTRİK ISITMA KANALİZASYON
		Var Var Var Var
	ORJİNAL KULLANIMI: Komut	
	BUGÜNKÜ KULLANIMI: Komut	
	ÖNERİLEN KULLANIMI: Komut	
	HAZIRLAYANLAR:	
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KONTROL EDEN:
	RAPOR Var	KURUL ONAYI NO:
	FOTOĞRAF Var	
	RÖLÖVE PROJESİ	
	RESTORASYON PROJESİ	
	HARITA Var	
	KROKİ	REVİZYON:
	KITABE	
	VAKFIYE	

★

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.			ENVANTER NO: YOK											
TÜRKİYE	TESCİLLENMESİ ÖNERİLEN YAPI			HARİTA NO:											
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	MAHALLESİ / KÖYÜ: İNİKLİ KOYU		KORUMA	ANITSAL	1 2 3									
SOKAK VE KAPI NO:		KADASTRO		DERECESİ	ÇEVRESEL	1 2 3									
		PAFTA: 1 ADA: PARSEL:-			ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3									
ADİ: Sivil Mimari Örneği Komit	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP) : 20.YY.Başı												
	YAPIM TARİHİ: 1915	KITABE: -	VAKFIYE -												
GENEL TANIM: Bursa ili, İznik ilçesi, İnikli yerleşiminin kuzeyinde bulunmaktadır.															
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME	A B C	ELEMANLARI	RUTUBET	A B C	YOK LİZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI				FOTOĞRAF											
															
GÖZLEMLER: AYRIK NİZAM ZEMİN +1 KATLILALATURKA KİREMİTLİ KARGİR YAPI GELENEKSEL TÜRK EVİ ÖZELLİKLERİNİ YANSITMAKTADIR YAPININ ORANLARI KORUNMUŞTUR. 1. KATTA FURUŞLARA OTURAN CUMBA MEVCUTTUR.															

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Ozel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI ONARIM GÖRMEMİŞTİR.					
AYRINTILI TANIM: GÜNÜMÜZDE KULLANILMAKTA OLAN YAPI STRÜKTÜRELAÇIDAN SAĞLAMDIR. ÖZGÜN DURUMU KORUNMUŞTUR. NİTELİKLİDİR.	TEKNİK BİLGİLER	SU Var	ELEKTRİK Var	ISITMA Var	KANALİZASYON Var
	ORJİNAL KULLANIMI:	Komit			
	BUGÜNKÜ KULLANIMI:	Komit			
	ÖNERİLEN KULLANIMI:	Komit			
	HAZIRLAYANLAR:				
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KONTROL EDEN:			
	RAPOR	Var	KURUL ONAYI NO.:		
	FOTOĞRAF	Var			
	RÖLÖVE PROJESİ				
	RESTORASYON PROJESİ				
	HARİTA	Var			
	KROKİ		REVİZYON:		
	KİTABE				
	VAKFIYE				

★

EK AÇIKLAMALAR C.

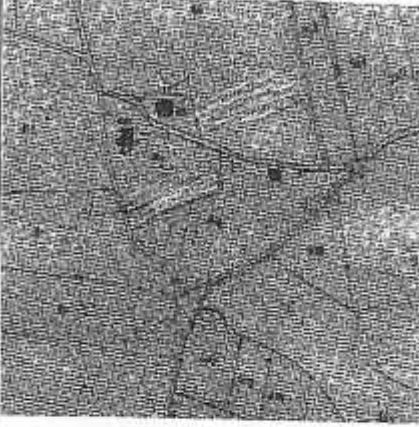
ANTİK ESERLERİN ENVANTER FİŞLERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A2			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:			
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	BELDESİ: ELBEYLİ BELDESİ, İNİKLİ KÖYÜ	KORUMA	ANITSAL	1	2
SOKAK VE KAPI NO:	MERAYANI MEVKİİ	KADASTRO PAFTA: H23a04aB ADA: PARSEL: 84	DERECESİ	ÇEVRESSEL	1	2
ADİ: ÇANDARLI HAMAMI	YAPTIRAN: Çandarlı İbrahim Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: (ÜSLUP)	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
	YAPIM TARİHİ: 15. yy.	KİTABE:	VAKFIYE			

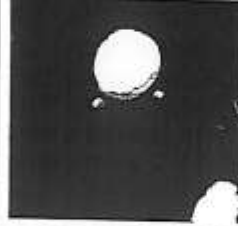
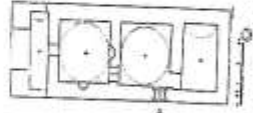
GENEL TANIM: Yiğirma Cami

KORUMA DURUMU	A	İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C	FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMİ

VAZİYET PLANI

FOTOĞRAF

GÖZLEMLER: Yapı önemli ölçüde yıkılmıştır.

BÜGÜNKÜ SAHİBİ	Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü
----------------	---------------	---

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM:

Hamam tuğla hatıllı olarak moloz taştan yapılmıştır. İnşa edilmiştir. Dikdörtgen planlıdır. Bazı bölümlerinde kubbe ve tecessülde yıkılmalar bulunmasına karşın yapı önemli ölçüde ayakta. Kapı ve pencerelerindeki sivri kemerler ile kubbelerindeki altıgen fil gözleri dikkat çekmektedir.

TEKNİK BİLGİLER

Hamamın yapıldığı dönem ve inşaat teknikleri hakkında bilgi vermektedir. Hamamın yapıldığı dönem ve inşaat teknikleri hakkında bilgi vermektedir. Hamamın yapıldığı dönem ve inşaat teknikleri hakkında bilgi vermektedir.

TEKNİK BİLGİLER | SU | ELEKTRİK | ISITMA | KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Hamam

BÜGÜNKÜ KULLANIMI: Hamam

ÖNERİLEN KULLANIMI: Hamam

HAZIRLAYANLAR:

01.01.2012

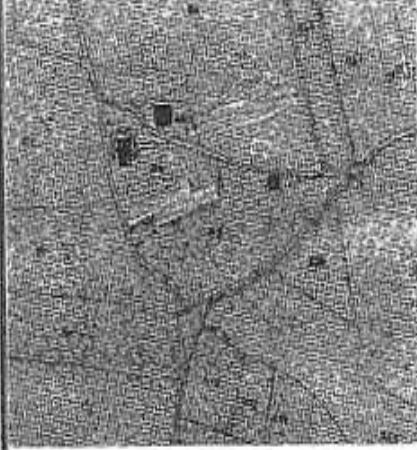

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT		ENVANTER NO: A1	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO:	
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNİK	BELDESİ: ELBEYLİ BELDESİ, İNİKLİ KÖYÜ		KORUMA	ANITSAL 1 2	
SOKAK VE KAPI NO:	MERAVANI MEVKİİ	KADASTRO	PAFTA: H13a04aB	ADA: PARSEL: 85	DİRECESİ	ÇEVRESEL 1 2
						ÇEVREYE AYKIRI 1 2
ADI: ÇANDARLI CAMİSİ	YAPTIRAN: Çandarlı İbrahim Paşa	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: (ÖSLUP)		
	YAPIM TARİHİ: 15. yy.	KITABE:		VAKFIYE		

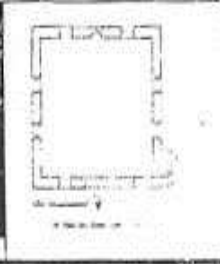
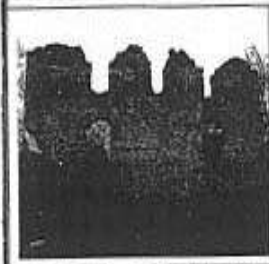
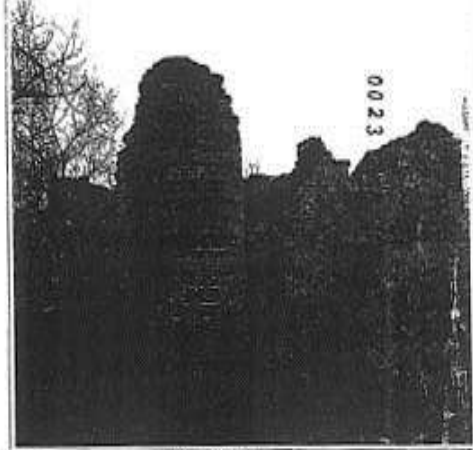
GENEL TANIM: Yiğmez Cami

KORUMA DURUMU	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A DIŞ YAPI	A ÜST YAPI	A İÇ YAPI	A SÖSLEME ELEMANLARI	A RUTUBET	02.11.2012	A YOK
	B ORTA		B	B	B	B	B	B	B İZİ VAR
	C FENA		C	C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ

VAZİYET PLANI

FOTOĞRAF

GÖZLEMLER: Yapı önemli ölçüde yıkılmıştır.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Köy Tüzel Kişiliği

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Valo'lar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM:

Caminin planı kareye yakındır. Üst örtüsü üst pencerelerinin üst kısmına kadar yıkılmıştır. Kuzey duvarı ve son cemaat mekânı önemli ölçüde yok olmuştur. Minare kaidesi ayakta olup tahta ve kesme taştan imal

Yapının genel durumu iyi değildir. Duvarlar çökmüş, çatı çökmüştür. İçerideki yapılar da büyük ölçüde yıkılmıştır. Yapıyı onarmak için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.

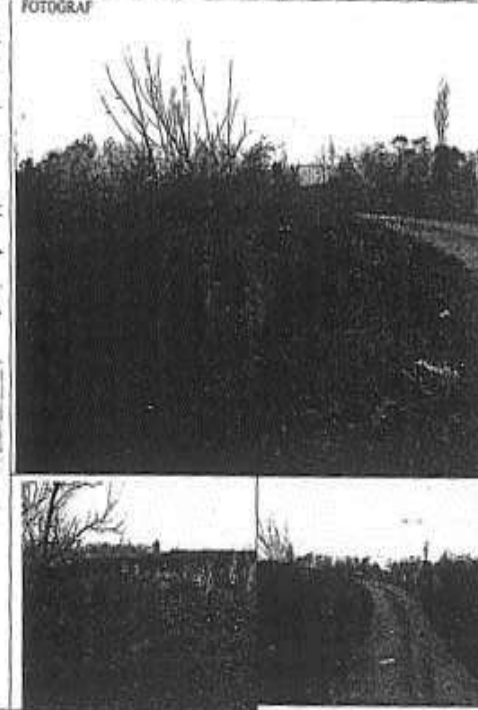
Yapının genel durumu iyi değildir. Duvarlar çökmüş, çatı çökmüştür. İçerideki yapılar da büyük ölçüde yıkılmıştır. Yapıyı onarmak için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: Cami			
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami			

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT		ENVANTER NO:
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO:
İLİ: BURSA	İLÇESİ: İZNIK	BELDESİ: ELBEYLİ BELDESİ, İNİKLİ KÖYÜ ve ÇAKIRCA KÖYÜ	KORUMA	ANITSAL	1 2
SOKAK VE KAVNO:	TASKÖPRÜ MEVKİİ	KADASTRO PAFTA: H23a04eAADAPARSEL: kadastro yolunda KORUNMA ALANI: Çakırcı Köyü, H23a04eA pafta, 838, 839, 844, 845, 846 ve 847 parseller ile İnikli Köyü, H23a04eA pafta, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 261(kuzey), 262, 263, 264 parseller	DERECESİ	ÇEVRESEL	1 2
ADI: TAŞ KÖPRÜ VE KORUNMA ALANI	YAPTIRAN: YAPIM TARİHİ: s. 1.-2.yy	YAPAN: KİTABI:	MEMARİ ÇAĞI: ROMA (OSLUF)	ÇEVREYE AVKIRI	1 2
GENEL TANIM: Kemerli yığma köprü					

KORUNMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENİ	TAŞIYICI YAPI	A İ B C	DIŞ YAPI	A ÜST YAPI B C	İÇ YAPI	A SÜSLEME B ELEMENLARI C	A RÜ/TUBET B C	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
----------------	---------------------------	---------------	---------------	----------	----------------------	---------	--------------------------------	----------------------	--------------------------------

GÖZLEMLER: Yapı halen ayakta ve kullanılmaktadır. Yapının halen kullanılması ve uzun süreli herhangi bir bakım yapılmaması nedeniyle oldukça yıpranmış gözlemlenmiş olup acilen araç trafiğine kapatılmasının gelecekte aktarılması açısından önem arz etmektedir.

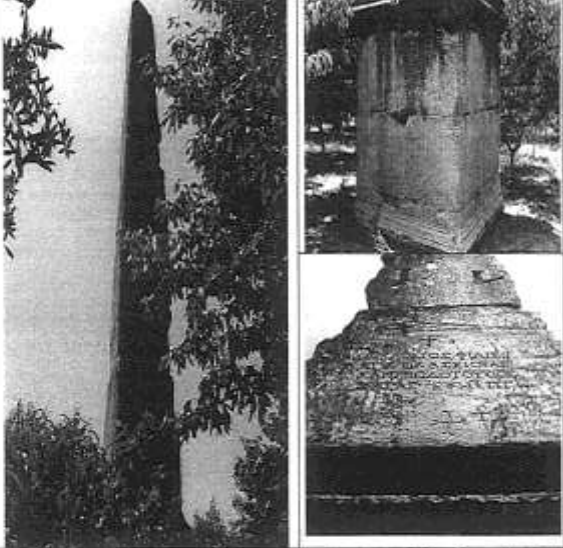
BUGÜNKÜ SAHİBİ	Maliye Hazinesi	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:	Karayolları Genel Müdürlüğü
----------------	-----------------	--	-----------------------------

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Köprü Elbeyli beldesi merkezinin yaklaşık 3,5 km. batısında, İnikli Köyünün yaklaşık 5 m. güney batısında bulunmakta olup İnikli Köyü ve Çakırcı köyü arasında kadastro yolu üzerindedir. Tarla yolu vasıtası ile ulaşılan köprü mevcut stabilize yolun altındadır. Altındaki geniş dere yatağı kurumuş olup tarımsal amaçlarla kullanılmaktadır. Yapının iki kemeri dere başı üzerinde önemli ölçüde görülebilmektedir. Diğer kemeri büyük oranda toprakla örtülmüştür olup 5 kemeri sayılabilmektedir. Yaklaşık 50m. Uzunluğunda, 3m. genişliğindedir. Kemeler tahta ve kesme mermerden imal edilmiş ve moloz taşla doldurulmuştur. Üzerinde yer	TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON	01	
	ORJİNAL KULLANIMI:	Köprü					202
	BUGÜNKÜ KULLANIMI:	Köprü					

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D K V K E	ANIT	İNVENTORY NO:						
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO: H23a2						
İL: BURSA	İLÇESİ: İZNİK	KÖY: İNİKLİ	KORUMA	ANITSAL	1 2 3				
SORAK VE KAPİ NO:	KADASTRO - PAFTA: H23-a-04-c-C ADA: PARSEL: 350, 351, 373		DEREKSİ	ÇEVRESSEL	1 2 3				
ADI: KÖPRÜ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Roma (ÜSLUP)	ÇEVREYE AYKIRI					
	YAPIM TARİHİ: I.S-II yüzyıl	KITABE:	VAKFIYE:						
GENEL TANIM İznik-Orhangazi Karayolu yakınlarındaki 3 Kemerli Taş Köprü									
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TASUYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÖZLEŞİMİ A B C	ELEMANLARI	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF						
GÖZLEMLER:									

BUGÜNKÜ SAHİBİ	Özel Mülkiyette	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:	Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü
YAPILAN ONARIMLAR			
AYRINTILI TANIMI		TEKNİK BİLGİLER	SU ELEKTRİK ISITMA KANALİZASYON
İznik-Orhangazi karayolunun yaklaşık 150 m. doğusunda bulunan ve karayolundan görülebilen Köprü İstanbulkapı'nın yaklaşık 4 km. kuzeyinde Çalçora köyünün yaklaşık 3 km. güneyinde bulunmaktadır. Altından akan derenin (Karadere-Çalçora dereesi) yatağının zaman ile değişerek birkaç yüz metre kuzeye kayması nedeniyle köprü günümüzde zeytinlik ve tarla vasfındaki araziler içinde tarla yolu üzerinde kalmıştır.			
Köprü 3 kemerli olup beşik kemerler pseudo-istodantik teknikle yerel kayadan örülmüştür. Kemerler olarak yer yer devşirme malzeme kullanıldığı görülmektedir. Ana kemerin mevcut taban kotundan yüksekliği yaklaşık 3m, diğer kemerlerine ise 2.5m kadardır. Dolgu malzemesi olarak kireç harçlı moloz kullanılmış olup cepheleer düzgen kesme taştan örülmüşse de bugün sadece birkaç taş blok görülmektedir. Dolgu malzemesi de bazı bölümlerde boşalmıştır. Köprü'nün takip edilebilen toplam uzunluğu yaklaşık 25 m. toplam		ORJİNAL KULLANIMI:	
		BUGÜNKÜ KULLANIMI:	
		ÖNERİLEN KULLANIMI:	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E		ANIT		ENVANTER NO:
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO:H23a2
İL: BURSA	İLÇESİ:İZNİK	KÖY:İNİKLİ	KORUMA	ANITSAL	1 2 3
SOKAK VE KAPIN NO:		KADASTRO : PAFTA: H23a05aA ADA: PARSEL: 637	DERECESİ	ÇEVRESEL	1 2 3
ADİ: DİKİLİTAŞ (Beştaş-Obelisk)	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞ: Roma (ÜSLUP)	
	YAPIM TARİHİ: İ.S.I-II yüzyıl	KİTABE:		YAKFIYE:	
GENEL TANIM: İznik'in kuzeybatısında Elbeyli Beldesinin 1,5 km. batısında bulunan, mermerden, Kassios Ptiliskos adına dikilmiş, halk arasında Beştaş olarak adlandırılan anıt.					
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DİŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C
				SÜSÜLEME A B C	ELEMANLARI
				MUTABET A B C	
					YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF		
					
GÖZLEMLER: Anıt Belde ve Köy merkezinden uzaktaki bulunması nedeniyle korunamamaktadır. Anıtta metal kenet ve zıvanaları çıkartmak için açılan oyuklar, insan eliyle yapılan tahribat ve doğal aşınmalarla örtülmekle birlikte halen sağlam bir şekilde ayakta durmaktadır. Anıtın çevresinde biriki çam ağacı bulunmaktadır. Bu ağaçların kesilmesi...					

ÖZGEÇMİŞ

Müge YAKIŞIK 1985 yılında Bursa'da doğdu; ilk ve orta öğrenimini Bandırma'da tamamladı.2003 yılında Bursa Kız Anadolu Lisesi'nden mezun oldu. 2004 yılında Uludağ Üniversitesi İznik Meslek Yüksekokulu Restorasyon-Konservasyon programında öğrenime başlayıp 2006 yılında iyi derece ile mezun oldu. 2006 yılında Uludağ Üniversitesi Mimarlık Bölümünü kazandı. 2010 yılında mezun oldu aynı yıl Uludağ üniversitesi İznik Meslek Yüksekokulunda Yardımcı Öğretim görevlisi olarak göreve başladı.2011 yılında Karabük Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalı'nda Yüksek Lisans Eğitimine başladı. 2012 yılından itibaren Uludağ Üniversitesi İznik Meslek Yüksekokulun' da Mimari Restorasyon Program Başkanı olarak görevine devam etmektedir.

ADRES BİLGİLERİ

Adres: Uludağ Üniversitesi İznik Meslek Yüksekokulu
İznik/ BURSA

Tel: (224) 757 63 61

Faks: (224) 757 19 91

E-posta: mugey@uludag.edu.tr